

Skatteministeriet
December 2007

J. nr. 2007-711-0016

**Forslag
til
Lov om ændring af skattekontrolloven, momsloven, opkrævningsloven og forskellige
andre skatte- og afgiftslove
(Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse - fair play III)**

§ 1

I arbejdsmarkedsbidragsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1018 af 10. oktober 2006, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. Som § 15 A indsættes:

"§ 15 A. Den, der som led i virksomhed indgår aftale med en anden virksomhed om levering af arbejds- eller tjenesteydelser, hæfter for underleverandørens manglende betaling af arbejdsmarkedsbidrag, såfremt denne forsætligt eller groft uagtsomt undlader at medregne vederlaget til bidragsgrundlaget eller undlader at afregne arbejdsmarkedsbidrag rettidigt.

Hæftelsen er dog betinget af, at

- 1) told- og skatteforvaltningen har konstateret, at den pågældende virksomhed tidligere har fået leveret arbejds- eller tjenesteydelser fra leverandører, som ikke har medregnet vederlaget til bidragsgrundlaget eller undladt at afregne arbejdsmarkedsbidrag rettidigt, jf. pkt.,
- 2) den pågældende virksomhed har modtaget en notifikation fra told- og skatteforvaltningen efter stk. 2, der påbyder virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved indgåelse af aftaler om arbejds- eller tjenesteydelser, og
- 3) den pågældende virksomhed groft uagtsomt eller forsætligt ikke har overholdt påbuddene i en gældende notifikation.

Stk. 2. Hvis told- og skatteforvaltningen vurderer, at en virksomhed har deltaget i en handel som beskrevet i stk. 1, kan told- og skatteforvaltningen udstede en notifikation, der gennem konkrete påbud pålægger virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved sine handler. Notifikationen gives til virksomheden og den personkreds, som er nævnt i opkrævningsloven § 11, stk. 2, nr. 1-3. Notifikationen gives for en tidsbegrænset periode på 5 år. Notifikationen kan gives for en ny periode på 5 år, hvis der er grundlag for det. Oplysninger om notifikationen registreres i kontrolinformationsregisteret efter skattekontrollovens § 6 F."

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som senest ændret ved § 7 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 46, stk. 4 affattes således:

"Stk. 4 Hvis A-indkomst udbetales af en person, et dødsbo, et selskab, en forening eller en institution m.v., som er skattepligtig efter reglerne i § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, og har personen m.v. hjemting i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til opkrævning og inddrivelse, der svarer til reglerne indenfor EU, skal indkomsten udbetales gennem en befuldmægtiget, der har hjemting her i landet. I så fald påhviler det den befuldmægtigede at foretage indeholdelse. Når særlige forhold taler herfor, kan told- og skatteforvaltningen fritage en udenlandsk arbejdsgiver for pligten til at have en befuldmægtiget med hjemting her i landet."

2. I § 69 indsættes som stk. 3 og 4:

"Stk. 3. Den, der som led i virksomhed indgår aftale med en anden virksomhed om levering af arbejds- eller tjenesteydelser, hæfter for underleverandørens manglende betaling af A-skat, såfremt denne forsætligt eller groft uagtsomt undlader at medregne vederlaget til A-skattegrundlaget eller undlader at afregne A-skat rettidigt.

Hæftelsen er dog betinget af, at

- 1) told- og skatteforvaltningen har konstateret, at den pågældende virksomhed tidligere har fået leveret arbejds- eller tjenesteydelser fra leverandører, som ikke har medregnet vederlaget til skatte- eller bidragsgrundlaget eller undladt at afregne skatter og afgifter rettidigt eller indeholdte skatter eller arbejdsmarkedsbidrag rettidigt, jf. 1. pkt.,
- 2) den pågældende virksomhed har modtaget en notifikation fra told- og skatteforvaltningen efter stk. 4, der påbyder virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved indgåelse af aftaler om arbejds- eller tjenesteydelser, og
- 3) den pågældende virksomhed har groft uagtsomt eller forsætligt ikke overholdt påbuddene i en gældende notifikation.

Stk. 4. Hvis told- og skatteforvaltningen vurderer, at en virksomhed har deltaget i en handel som beskrevet i stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen udstede en notifikation, der gennem konkrete påbud pålægger virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved sine handler. Notifikationen gives til virksomheden og den personkreds, som er nævnt i opkrævningsloven § 11, stk. 2, nr. 1-3. Notifikationen gives for en tidsbegrænset periode på 5 år. Notifikationen kan gives for en ny periode på 5 år, hvis der er grundlag for det. Oplysninger om notifikationen registreres i kontrolinformationsregisteret efter skattekontrollovens § 6 F."

3. Som § 87 indsættes:

"§ 87. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf en kontrolafgift for overtrædelser af bestemmelser, påbud eller pålæg, som er fastsat i denne lov, eller i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Kontrolafgiften er på 5.000 kr. pr. overtrædelse. Afgiften betales senest en måned efter datoen for udstedelsen heraf. Ved efterfølgende overtrædelser efter stk. 1, forhøjes afgiften med 2.500 kr. Kontrolafgiften kan ikke forhøjes, hvis virksomheden har overholdt de i stk. 1, nævnte bestemmelser m.v. i de seneste 2 år. Afgiften reguleres efter personskattelovens § 20. Afgiften kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Det skal fremgå af den pågældende bestemmelse, at der kan pålægges en kontrolafgift efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. En afgørelse om kontrolafgift kan senest 3 måneder fra afgørelsesdatoen påklages til Landsskatteretten. Klage til Landsskatteretten eller anmodning om aktindsigt og partshøring efter reglerne i forvaltningsloven har ikke opsættende virkning, og der gives ikke henstand med betalingen. Får klageren medhold, tilbagebetales afgiften med rente efter rentelovens § 5.

Stk. 5. Kontrolafgifter efter stk. 2 og 3 kan med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive kontrolafgifter efter § 15 i opkrævningsloven."

§ 3

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændring:

1. § 7, nr. 23 affattes således:

"Eftergivet studiegæld og gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper efter kapitel 3 og 3 a i lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld samt om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper og for meget udbetalt uddannelsesstøtte, der eftergives efter lov om statens uddannelsesstøtte."

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, som bl.a. ændret ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ændret ved lov nr. 518 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 46, stk. 8, nr. 2, ændres "stk. 9" til: "stk. 10".

2. I § 46 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

"Stk. 9. Den, der som led i sin virksomhed indgår aftale med en anden virksomhed (underleverandør) om levering af arbejds- eller tjenesteydelser, hæfter for underleverandørens manglende betaling af afgiften, såfremt denne forsætligt eller groft uagtsomt undlader at medregne vederlaget til afgiftsgrundlaget.

Hæftelsen er dog betinget af, at

- 1) told- og skatteforvaltningen har konstateret, at den pågældende virksomhed tidligere har fået leveret arbejds- eller tjenesteydelser fra leverandører, som ikke har medregnet vederlaget til afgiftsgrundlaget eller undladt at afregne afgifter rettidigt, jf. 1. pkt.,
- 2) den pågældende virksomhed har modtaget en notifikation fra told- og skatteforvaltningen efter stk. 10, der påbyder virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved indgåelse af aftaler om arbejds- eller tjenesteydelser, og
- 3) den pågældende virksomhed groft uagtsomt eller forsætligt ikke har overholdt påbuddene i en gældende notifikation."

Stk. 9-10 bliver herefter stk. 10-11.

3. I § 46, stk. 9, der bliver stk. 10, indsættes efter "som beskrevet i stk. 8, 1. pkt. og 2 pkt.": "eller stk. 9, 1. og 2. pkt."

4. I § 47 indsættes som *stk. 6.*:

"Stk. 6. Efterlever den afgiftspligtige ikke de i stk. 1-3 og stk. 5, 1. pkt., fastsatte bestemmelser om registrering m.v., kan told- og skatteforvaltningen pålægge den afgiftspligtige en kontrolafgift efter bestemmelsen i denne lovs § 77."

5. Som § 77 indsættes:

"§ 77. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige en kontrolafgift for overtrædelser af bestemmelser, påbud eller pålæg, som er fastsat i denne lov eller i forskrifter, der er fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2 Kontrolafgiften er på 5.000 kr. pr. overtrædelse. Afgiften betales senest en måned efter datoen for udstedelsen heraf. Ved efterfølgende overtrædelser efter stk. 1 forhøjes afgiften med 2.500 kr. Kontrolafgiften kan ikke forhøjes, hvis virksomheden har overholdt de i stk. 1, nævnte

bestemmelser m.v. i de seneste 2 år. Afgiften reguleres efter personskatteovens § 20. Afgiften kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Det skal fremgå af den pågældende bestemmelse, at der kan pålægges en kontrolafgift efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. En afgørelse om kontrolafgift kan senest 3 måneder fra afgørelsesdatoen påklages til Landsskatteretten. Klage til Landsskatteretten eller anmodning om aktindsigt og partshøring efter reglerne i forvaltningsloven har ikke opsættende virkning, og der gives ikke henstand med betalingen. Får klageren medhold, tilbagebetales afgiften med rente efter rentelovens § 5.

Stk. 5. Kontrolafgifter efter stk. 2 og 3 kan med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive kontrolafgifter efter § 15 i opkrævningsloven."

§ 5

I lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, jf. lov nr. 486 af 9. juni 2004, som ændret ved § 10 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ændret ved § 2 i lov nr. 1549 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 a, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

"*Stk. 2.* Hvis næringsbrevsindehaveren groft eller gentagne gange væsentligt har overtrådt skatte- og afgiftslovgivningen på en sådan måde, at der er en nærliggende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med denne lovgivning, kan told- og skatteforvaltningen træffe afgørelse om midlertidig inddragelse af næringsbrevet, indtil retten har truffet afgørelse efter § 11."

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

2. I § 11 a, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres "Efter reglen i stk. 1" til: "Efter reglerne i stk. 1 og 2".

3. § 11 a, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

"*Stk. 4.* En afgørelse efter stk. 1, 2 eller 3 kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal af den, afgørelsen vedrører, fremsættes over for Fødevarestyrelsen henholdsvis told- og skatteforvaltningen inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse og om fristen herfor. Fødevarestyrelsen henholdsvis told- og skatteforvaltningen anlægger sag mod den pågældende i

den borgerlige retsplejes former. Det tidsrum, hvori næringsbrevet har været inddraget, eller hvori den pågældende har været udelukket fra at være stifter af eller direktør for eller medlem af bestyrelsen i et selskab, fradrages i den frakendelsestid, der fastsættes efter § 11."

4. I § 11 a, stk. 4, der bliver til stk. 5, ændres: "stk. 1 og 2" til: "stk. 1, 2 og 3".

§ 6

I lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 9. august 2005, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 1549 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 b, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

"Stk. 2. Hvis næringsbrevsindehaveren groft eller gentagne gange væsentligt har overtrådt skatte- og afgiftslovgivningen på en sådan måde, at der er en nærliggende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med denne lovgivning, kan told- og skatteforvaltningen træffe afgørelse om midlertidig inddragelse af næringsbrevet, indtil retten har truffet afgørelse efter § 7 a."

Stk. 2-4 bliver herefter til stk. 3-5.

2. I § 7 b, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres "Efter reglen i stk. 1" til: "Efter reglerne i stk. 1 og 2".

3. § 7 b, stk. 3, der bliver stk. 4, affattes således:

"Stk. 4. En afgørelse efter stk. 1, 2 eller 3 kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal af den, afgørelsen vedrører, fremsættes over for Fødevarestyrelsen henholdsvis told- og skatteforvaltningen inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse og om fristen herfor. Fødevarestyrelsen henholdsvis told- og skatteforvaltningen anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. Det tidsrum, hvori næringsbrevet har været inddraget, eller hvori den pågældende har været udelukket fra at være stifter af eller direktør for eller medlem af bestyrelsen i et selskab, fradrages i den frakendelsestid, der fastsættes efter § 7 a."

4. I § 7 b, stk. 4, der bliver til stk. 5, ændres: "stk. 1 og 2" til: "stk. 1, 2 og 3".

§ 7

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som bl.a. ændret ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 og som senest ændret ved lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

"Tilsvaret betales senest 14 dage efter påkrav."

2. § 4, stk. 3, affattes således:

"Stk. 3. Såfremt en virksomhed i 4 på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvare af skatter eller afgifter m.v., kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage virksomhedens registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, medmindre virksomheden inden inddragelsen indgiver de manglende angivelser. Told- og skatteforvaltningen skal dog forinden inddragelsen ved rekommanderet brev meddele virksomheden, at registreringen vil blive inddraget, såfremt de manglende angivelser ikke indgives inden 14 dage. Det skal fremgå af meddelelsen, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ledelsen ved en fortsættelse af virksomheden hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 4. Meddelelse om, at registreringen er inddraget, skal tilsendes virksomheden ved rekommanderet brev. Det skal fremgå heraf, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ledelsen ved en fortsættelse af virksomheden hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 4."

3. I § 4 indsættes som *stk. 4*:

"Stk. 4. Ledelsen i en virksomhed, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af virksomheden, selvom registreringen er inddraget efter stk. 3, hæfter for de af loven omfattede skatter og afgifter m.v., der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed. Hæftelsen er personlig, ubegrænset og solidarisk."

4. § 11, stk. 1, *litra a*, affattes således:

"Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed at stille sikkerhed, når

1) virksomheden for de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter m.v. omfattet af denne lov og, for så vidt angår enkeltmandsvirksomheder, tillige personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift, og

a) virksomheden er i restance vedrørende skatter og afgifter, for hvilke den er registreret, samt eventuelt selskabsskatter og, for så vidt angår enkeltmandsvirksomheder, tillige

personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift, med et beløb, der overstiger 25.000 kr., og virksomheden ikke indbetaler denne restance senest den 10. hverdag fra modtagelsen af en erindringskrivelse fra told- og skatteforvaltningen, hvorved virksomheden underrettes om, at den ved fortsat manglende betaling pålægges at stille sikkerhed, eller"

5. § 11, stk. 2, affattes således:

" *Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering m.v. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter denne lov, at stille sikkerhed, såfremt en fysisk eller juridisk person, som er eller inden for de seneste 5 år har været ejer af eller filialbestyrer i en anden virksomhed eller medlem af bestyrelsen eller direktionen i en anden virksomhed, der er gået konkurs eller er blevet konstateret insolvent, hvorved told- og skatteforvaltningen har et ikke fuldt sikret tilgodehavende, eller staten er blevet påført et samlet tab på mere end 50.000 kr. vedrørende skatter og afgifter m.v., der opkræves efter denne lov, eller personskatter og bidrag, der hidrører fra driften af den anden virksomhed,

- 1) er ejer af virksomheden,
- 2) reelt driver virksomheden eller
- 3) er et medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion eller er filialbestyrer i virksomheden."

6. § 11, stk. 5, affattes således:

"Sikkerhed efter stk. 1 og 2 skal stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer med skatter eller afgifter m.v., der opkræves efter denne lov, samt det forventede gennemsnitlige tilsvær i en 3-måneders-periode. For enkeltmandsvirksomheder gælder dette tillige indehaverens personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift. Det gennemsnitlige tilsvær beregnes for igangværende virksomheder på baggrund af det senest afleverede årsregnskab. Sikkerhedsstillelsen for selskabsskatter beregnes med udgangspunkt i beregnet acontoskat for indeværende regnskabsår reduceret med eventuelle acontobetalinge. Sikkerhedsstillelsen for personskatter og bidrag beregnes ud fra skattebilletten."

7. § 11, stk. 7, affattes således:

"*Stk. 7.* Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 1, skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomhedens registrering vil blive inddraget, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt, at ledelsen efter stk. 11 kan komme til at hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v."

8. § 11, stk. 8, affattes således:

"Stk. 8. Pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 2, skal meddeles virksomheden senest 14 hverdage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt, at ledelsen efter stk. 11, kan komme til at hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v."

§ 8

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som senest ændret ved § 10 i lov nr. 540 af 6. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 E, indsættes som *stk. 2*:

"Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan indhente oplysninger fra det register (overtrædelsesregistret), som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører efter § 7 i lov om næringsbrev til fødevarer virksomheder og efter § 6 c i lov om hotel- og restaurationsvirksomhed, som er nødvendige for at kontrollere, at skatte- og afgiftslovgivningen overholdes. Oplysninger kan indhentes bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed.

2. I § 6 F indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

"Stk. 2. Til det i stk. 1 nævnte register registreres også virksomheder og personer, som har modtaget en notifikation efter reglerne i arbejdsmarkedsfondslovens § 15 A, stk. 2, kildeskattelovens § 69, stk. 4, og momslovens § 46, stk. 10."

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

3. I § 6 F indsættes som *stk. 5*:

"Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan med henblik på registreringskontrol af virksomheder foretage samkøring af oplysninger i kontrolinformationsregistret med oplysninger i told- og skatteforvaltningens registreringssystem for virksomheder. Told- og skatteforvaltningen kan stille resultatet af registersamkøringen til rådighed for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til brug for denne myndigheds arbejde som registreringsmyndighed for told- og skatteforvaltningen."

§ 9

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse, lovbekendtgørelse nr. 867 af 13. september 2005, som senest ændret ved lov nr. 1573 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 84, *stk. 1*, indsættes efter 3. pkt.:

"Bestemmelserne i 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på befordringsmidler, der er leasede, lejede eller udlånte."

§ 10

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som bl.a. ændret ved lov nr. 1059 af 17. december 2002, lov nr. 408 af 8. maj 2006 og som senest ved lov nr. 1583 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, *stk. 5*, 1. pkt., ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".

2. I § 12 indsættes som *stk. 8*:

"*Stk. 8.* Told- og skatteforvaltningen kan efter reglerne i § 23 c give et påbud og udstede en kontrolafgift for at sikre, at reglerne i *stk. 1-7* overholdes."

3. I § 13, *stk. 2*, 3. *pkt.*, ændres "i det forretningslokale" til: "på det forretningssted".

4. I § 13, *stk. 2*, 4. *pkt.*, ændres "forretningslokaler" til: "forretningssteder".

5. I § 13, *stk. 2*, 7. *pkt.*, indsættes efter: "forretningslokale": "eller på forretningsstedet".

6. I § 13, indsættes som *stk. 5*:

"*Stk. 5.* Told- og skatteforvaltningen kan efter reglerne i § 23 c give et påbud og udstede en kontrolafgift for at sikre, at reglerne i *stk. 1-2* og *stk. 4* overholdes."

7. Efter § 23 indsættes:

"§ 23 a. Told- og skatteforvaltningen kan beslaglægge afgiftspligtige varer, for hvilke afgifter efter denne lov er unddraget eller forsøgt unddraget. Beslaglæggelsen kan fastholdes indtil afgift, bøde og omkostninger i forbindelse med beslaglæggelsen er endeligt betalt. Der kan ikke stilles sikkerhed for varernes frigivelse. Formålet med beslaglæggelsen er at sikre told- og skatteforvaltningens krav på afgifter, bøder m.v. samt at sikre, at varerne, herunder også hvor der

er tale om små varepartier, ikke kommer ud i fri omsætning inden afgifter, eventuel bøde og omkostninger m.v. i forbindelse med beslaglæggelsen er betalt. Reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse med de ændringer, der følger af denne bestemmelse.

Stk. 2. Befordringsmidler, der anvendes i forbindelse med transport af ikke afgiftsberigtigede varer kan beslaglægges sammen med varerne efter reglerne i toldlovens § 84. Der kan i denne situation ikke stilles sikkerhed for befordringsmidlets frigivelse.

Stk. 3. Når skyldige afgiftsbeløb, bøder og omkostninger er betalt, frigives de beslaglagte varer under iagttagelse af de regler, der i øvrigt gælder efter denne lov, til den, fra hvem de er beslaglagt, eller til en anden, som kan godtgøre at være berettiget til varerne. Er varerne ikke afhentet inden to måneder efter udløbet af den måned, hvor sagen er endeligt afgjort, sælges de af told- og skatteforvaltningen ved en offentliggjort auktion. Varer, der efter told- og skatteforvaltningens skøn er urealisable eller ukurante, kan efter fristens udløb destrueres. Udgifterne til destruktion afholdes af ejeren. Af det beløb, der kommer ind ved en auktion, dækkes først told- og skatteforvaltningens omkostninger ved opbevaring, transport og salg og derefter skyldige afgifts- og bødebeløb og sagsomkostninger. Et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt denne melder sig inden 3 år efter auktionen og kan dokumentere sit ejerskab til de solgte varer.

§ 23 b. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 23 c. Told- og skatteforvaltningen kan give ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf et påbud om at overholde nærmere angivne bestemmelser i denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke overholdes, udstedes der til modtageren en kontrolafgift, jf. stk. 2. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at de anvisninger, der er indeholdt i et påbud efter stk. 1, ikke overholdes, udstedes der til den, som har modtaget påbuddet, en kontrolafgift på 5.000 kr. Afgiften betales senest en måned efter datoen for udstedelsen heraf. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at påbuddet fortsat ikke følges, kan afgiften forhøjes med 2.500 kr. for hver gang, det konstateres, at påbuddet ikke er fulgt. Kontrolafgiften kan ikke forhøjes, hvis virksomheden har overholdt det i stk. 1 nævnte påbud i de seneste 2 år, regnet fra tidspunktet for forrige overtrædelse. Afgiften reguleres efter personskattelovens § 20. Afgiften kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Det skal fremgå af den pågældende bestemmelse som påbuddet retter sig i mod, at der kan gives et påbud og udstedes en kontrolafgift efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. En afgørelse om kontrolafgift kan senest 3 måneder fra afgørelsesdatoen påklages til Landsskatteretten. Klage til landskatteretten eller anmodning om aktindsigt og partshøring efter reglerne i forvaltningsloven har ikke opsættende virkning, og der gives ikke henstand med betalingen. Får klageren medhold, tilbagebetales afgiften med rente efter rentelovens § 5.

Stk. 5. Kontrolafgifter efter stk. 2 og 3 kan med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive kontrolafgifter efter § 15 i opkrævningsloven."

8. I § 26, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter "§ 10 a, stk. 1, 2. pkt.": "eller stk. 5".

9. § 26, *stk. 1, nr. 4*, affattes således:

"4. Undlader at efterkomme et i medfør af § 10, stk. 2, meddelt pålæg."

§ 11

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som bl.a. ændret ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 og som senest ved lov nr. 1579 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 a, *stk. 5, 1. pkt.* ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".

2. I § 9 indsættes som *stk. 9*:

"*Stk. 9.* Told- og skatteforvaltningen kan efter reglerne i § 15 c, give et påbud og udstede en kontrolafgift for at sikre, at reglerne i stk. 1-3 og stk. 5-8 overholdes."

3. Efter § 15 indsættes:

"§ 15 a. Told- og skatteforvaltningen kan beslaglægge afgiftspligtige varer, for hvilke afgifter efter denne lov er unddraget eller forsøgt unddraget. Beslaglæggelsen kan fastholdes indtil afgift, bøde og omkostninger i forbindelse med beslaglæggelsen er endeligt betalt. Der kan ikke stilles sikkerhed for varenes frigivelse. Formålet med beslaglæggelsen er at sikre told- og skatteforvaltningens krav på afgifter, bøder m.v. samt at sikre, at varerne, herunder også hvor der er tale om små varepartier, ikke kommer ud i fri omsætning inden afgifter, eventuel bøde og omkostninger m.v. i forbindelse med beslaglæggelsen er betalt. Reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse med de ændringer, der følger af denne bestemmelse.

Stk. 2. Befordringsmidler, der anvendes i forbindelse med transport af ikke afgiftsberigtigede varer kan beslaglægges sammen med varerne efter reglerne i toldlovens § 84. Der kan i denne situation ikke stilles sikkerhed for befordringsmidlets frigivelse.

Stk. 3. Når skyldige afgiftsbeløb, bøder og omkostninger er betalt, frigives de beslaglagte varer under iagttagelse af de regler, der i øvrigt gælder efter denne lov, til den, fra hvem de er beslaglagt, eller til en anden, som kan godtgøre at være berettiget til varerne. Er varerne ikke afhentet inden to måneder efter udløbet af den måned, hvor sagen er endeligt afgjort, sælges de af told- og skatteforvaltningen ved en offentliggjort auktion. Varer, der efter told- og skatteforvaltningens skøn er urealisable eller ukurante, kan efter fristens udløb destrueres. Udgifterne til destruktion afholdes af ejeren. Af det beløb, der kommer ind ved en auktion, dækkes først told- og skatteforvaltningens omkostninger ved opbevaring, transport og salg og derefter skyldige afgifts- og bødebeløb og sagsomkostninger. Et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt denne melder sig inden 3 år efter auktionen og kan dokumentere sit ejerskab til de solgte varer.

§ 15 b. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 15 c. Told- og skatteforvaltningen kan give ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf et påbud om at overholde nærmere angivne bestemmelser i denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke overholdes, udstedes der til modtageren en kontrolafgift, jf. stk. 2. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at de anvisninger, der er indeholdt i et påbud efter stk. 1, ikke overholdes, udstedes der til den, som har modtaget påbuddet, en kontrolafgift på 5.000 kr. Afgiften betales senest en måned efter datoen for udstedelsen heraf. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at påbuddet fortsat ikke følges, kan afgiften forhøjes med 2.500 kr. for hver gang, det konstateres, at påbuddet ikke er fulgt. Kontrolafgiften kan ikke forhøjes, hvis virksomheden har overholdt det i stk. 1 nævnte påbud i de seneste 2 år, regnet fra tidspunktet for forrige overtrædelse. Afgiften reguleres efter personskattelovens § 20. Afgiften kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Det skal fremgå af den pågældende bestemmelse som påbuddet retter sig i mod, at der kan gives et påbud og udstedes en kontrolafgift efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. En afgørelse om kontrolafgift kan senest 3 måneder fra afgørelsesdatoen påklages til Landsskatteretten. Klage til Landskatteretten eller anmodning om aktindsigt og partshøring efter reglerne i forvaltningsloven har ikke opsættende virkning, og der gives ikke henstand med

betalingen. Får klageren medhold, tilbagebetales afgiften med rente efter rentelovens § 5.
Stk. 5. Kontrolafgifter efter stk. 2 og 3 kan med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive kontrolafgifter efter § 15 i opkrævningsloven."

4. I § 18, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter "Overtræder § 3, stk. 1, 4 eller 7, § 7 a, stk. 1, 2. pkt.," :
"eller stk. 5,".

5. § 18, *stk. 1, nr. 4*, affattes således:

"4. Undlader at efterkomme et i medfør af § 7 a, stk. 2, meddelt pålæg."

§ 12

I forbrugsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 638 af 21. august 1998, som senest ændret ved lov nr. 1583 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 15, *stk. 3*, affattes således:

"*Stk. 3.* Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om

- 1) overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 14 a, stk. 4
- 2) fakturaudstedelse
- 3) regnskabsførelse."

§ 13

I mineralvandsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 109 af 22. januar 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".

2. I § 12, *stk. 3, 3. pkt.*, ændres "i det forretningslokale" til: "på det forretningssted".

3. I § 12, *stk. 3, 4. pkt.*, ændres "forretningslokaler" til: "forretningssteder".

4. I § 12, *stk. 3, 7. pkt.*, indsættes efter: "forretningslokale": "eller på forretningsstedet".

5. I § 12 indsættes som *stk. 9*:

"Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen kan efter reglerne i § 18 c give et påbud og udstede en kontrolafgift for at sikre, at reglerne i stk. 1-6 og stk. 8 overholdes."

6. Efter § 18 indsættes:

"§ 18 a. Told- og skatteforvaltningen kan beslaglægge afgiftspligtige varer, for hvilke afgifter efter denne lov er unddraget eller forsøgt unddraget. Beslaglæggelsen kan fastholdes indtil afgift, bøde og omkostninger i forbindelse med beslaglæggelsen er endeligt betalt. Der kan ikke stilles sikkerhed for varernes frigivelse. Formålet med beslaglæggelsen er at sikre told- og skatteforvaltningens krav på afgifter, bøder m.v. samt at sikre, at varerne, herunder også hvor der er tale om små varepartier, ikke kommer ud i fri omsætning inden afgifter, eventuel bøde og omkostninger m.v. i forbindelse med beslaglæggelsen er betalt. Reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse med de ændringer, der følger af denne bestemmelse.
Stk. 2. Befordringsmidler, der anvendes i forbindelse med transport af ikke afgiftsberigtigede varer kan beslaglægges sammen med varerne efter reglerne i toldlovens § 84. Der kan i denne situation ikke stilles sikkerhed for befordringsmidlets frigivelse.

Stk. 3. Når skyldige afgiftsbeløb, bøder og omkostninger er betalt, frigives de beslaglagte varer under iagttagelse af de regler, der i øvrigt gælder efter denne lov, til den, fra hvem de er beslaglagt, eller til en anden, som kan godtgøre at være berettiget til varerne. Er varerne ikke afhentet inden to måneder efter udløbet af den måned, hvor sagen er endeligt afgjort, sælges de af told- og skatteforvaltningen ved en offentliggjort auktion. Varer, der efter told- og skatteforvaltningens skøn er urealisable eller ukurante, kan efter fristens udløb destrueres. Udgifterne til destruktion afholdes af ejeren. Af det beløb, der kommer ind ved en auktion, dækkes først told- og skatteforvaltningens omkostninger ved opbevaring, transport og salg og derefter skyldige afgifts- og bødebeløb og sagsomkostninger. Et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt denne melder sig inden 3 år efter auktionen og kan dokumentere sit ejerskab til de solgte varer.

§ 18 b. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 18 c. Told- og skatteforvaltningen kan give ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf et påbud om at overholde nærmere angivne bestemmelser i denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke overholdes, udstedes der til modtageren

en kontrolafgift, jf. stk. 2. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at de anvisninger, der er indeholdt i et påbud efter stk. 1, ikke overholdes, udstedes der til den, som har modtaget påbuddet, en kontrolafgift på 5.000 kr. Afgiften betales senest en måned efter datoen for udstedelsen heraf. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at påbuddet fortsat ikke følges, kan afgiften forhøjes med 2.500 kr. for hver gang, det konstateres, at påbuddet ikke er fulgt. Kontrolafgiften kan ikke forhøjes, hvis virksomheden har overholdt det i stk. 1 nævnte påbud i de seneste 2 år, regnet fra tidspunktet for forrige overtrædelse. Afgiften reguleres efter personskatteovens § 20. Afgiften kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Det skal fremgå af den pågældende bestemmelse som påbuddet retter sig i mod, at der kan gives et påbud og udstedes en kontrolafgift efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. En afgørelse om kontrolafgift kan senest 3 måneder fra afgørelsesdatoen påklages til Landsskatteretten. Klage til Landskatteretten eller anmodning om aktindsigt og partshøring efter reglerne i forvaltningsloven har ikke opsættende virkning, og der gives ikke henstand med betalingen. Får klageren medhold, tilbagebetales afgiften med rente efter rentelovens § 5.

Stk. 5. Kontrolafgifter efter stk. 2 og 3 kan med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive kontrolafgifter efter § 15 i opkrævningsloven."

7. § 21, stk. 1, nr. 2, affattes således:

"2. Overtræder § 3, stk. 1, 1. pkt., § 3, stk. 2, § 5, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 5, § 12, stk. 1-5 eller 6, eller § 18, stk. 2-6."

8. § 21, stk. 1, nr. 4, affattes således:

"4. Undlader at efterkomme et i medfør af § 10 a, stk. 2, meddelt pålæg."

§ 14

I registreringsafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 804 af 29. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 4, affattes således:

"Stk. 4. Den i stk. 3 omhandlede afgift bortfalder dog, for så vidt angår hyrevogne, som omregistreres efter at have kørt mindst 3 år og mindst 105.000 besatte km. eller mindst 2 år og

mindst 125.000 besatte km. som hyrevogn. Taxameterattest og kørebøger skal fremvises som dokumentation for, at de i 1. pkt. nævnte betingelser er opfyldt. Skatteministeren kan fastsætte særlige kontrolregler som betingelse for afgiftsfritagelsen."

§ 15

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007 foretages følgende ændringer:

1. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".
2. I § 20, stk. 9, 3. pkt., ændres "i det forretningslokale" til: "på det forretningssted".
3. I § 20, stk. 9, 4. pkt., ændres "forretningslokaler" til: "forretningssteder".
4. I § 20, stk. 9, 7. pkt., indsættes efter: "forretningslokale": "eller på forretningsstedet".
5. I § 20 indsættes som *stk. 13*:

"*Stk. 13.* Told- og skatteforvaltningen kan efter reglerne i § 27 d give et påbud og udstede en kontrolafgift for at sikre, at reglerne i stk. 1 og stk. 7-12 overholdes."

6. Efter § 27 a indsættes:

"§ 27 b. Told- og skatteforvaltningen kan beslaglægge afgiftspligtige varer, for hvilke afgifter efter denne lov er unddraget eller forsøgt undraget. Beslaglæggelsen kan fastholdes indtil afgift, bøde og omkostninger i forbindelse med beslaglæggelsen er endeligt betalt. Der kan ikke stilles sikkerhed for varenes frigivelse. Formålet med beslaglæggelsen er at sikre told- og skatteforvaltningens krav på afgifter, bøder m.v. samt at sikre, at varerne, herunder også hvor der er tale om små varepartier, ikke kommer ud i fri omsætning inden afgifter, eventuel bøde og omkostninger m.v. i forbindelse med beslaglæggelsen er betalt. Reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse med de ændringer, der følger af denne bestemmelse. *Stk. 2.* Befordringsmidler, der anvendes i forbindelse med transport af ikke afgiftsberigtigede varer kan beslaglægges sammen med varerne efter reglerne i toldlovens § 84. Der kan i denne situation ikke stilles sikkerhed for befordringsmidlets frigivelse.

Stk. 3. Når skyldige afgiftsbeløb, bøder og omkostninger er betalt, frigives de beslaglagte varer under iagttagelse af de regler, der i øvrigt gælder efter denne lov, til den, fra hvem de er beslaglagt, eller til en anden, som kan godtgøre at være berettiget til varerne. Er varerne ikke afhentet inden to måneder efter udløbet af den måned, hvor sagen er endeligt afgjort, sælges de af

told- og skatteforvaltningen ved en offentliggjort auktion. Varer, der efter told- og skatteforvaltningens skøn er urealisable eller ukurante, kan efter fristens udløb destrueres. Udgifterne til destruktion afholdes af ejeren. Af det beløb, der kommer ind ved en auktion, dækkes først told- og skatteforvaltningens omkostninger ved opbevaring, transport og salg og derefter skyldige afgifts- og bødebeløb og sagsomkostninger. Et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt denne melder sig inden 3 år efter auktionen og kan dokumentere sit ejerskab til de solgte varer.

§ 27 c. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 27 d. Told- og skatteforvaltningen kan give ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf et påbud om at overholde nærmere angivne bestemmelser i denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke overholdes, udstedes der til modtageren en kontrolafgift, jf. stk. 2. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at de anvisninger, der er indeholdt i et påbud efter stk. 1, ikke overholdes, udstedes der til den, som har modtaget påbuddet, en kontrolafgift på 5.000 kr. Afgiften betales senest en måned efter datoen for udstedelsen heraf. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at påbuddet fortsat ikke følges, kan afgiften forhøjes med 2.500 kr. for hver gang, det konstateres, at påbuddet ikke er fulgt. Kontrolafgiften kan ikke forhøjes, hvis virksomheden har overholdt det i stk. 1 nævnte påbud i de seneste 2 år, regnet fra tidspunktet for forrige overtrædelse. Afgiften reguleres efter personskattelovens § 20. Afgiften kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Det skal fremgå af den pågældende bestemmelse som påbuddet retter sig i mod, at der kan gives et påbud og udstedes en kontrolafgift efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. En afgørelse om kontrolafgift kan senest 3 måneder fra afgørelsesdatoen påklages til Landsskatteretten. Klage til Landskatteretten eller anmodning om aktindsigt og partshøring efter reglerne i forvaltningsloven har ikke opsættende virkning, og der gives ikke henstand med betalingen. Får klageren medhold, tilbagebetales afgiften med rente efter rentelovens § 5.

Stk. 5. Kontrolafgifter efter stk. 2 og 3 kan med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive kontrolafgifter efter § 15 i opkrævningsloven."

§ 16

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som senest ændret ved lov nr. 509 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".
2. I § 18, stk. 8, 3. pkt., ændres "i det forretningslokale" til: "på det forretningssted".
3. I § 18, stk. 8, 4. pkt., ændres "forretningslokaler" til: "forretningssteder".
4. I § 18, stk. 8, 7. pkt., indsættes efter: "forretningslokale": "eller på forretningsstedet".
5. I § 18 indsættes som *stk. 12*:

"Stk. 12. Told- og skatteforvaltningen kan efter reglerne i § 21 c give et påbud og udstede en kontrolafgift for at sikre, at reglerne i stk. 1-3, stk. 6, og stk. 8-11 overholdes."

6. Efter § 21 indsættes:

"§ 21 a. Told- og skatteforvaltningen kan beslaglægge afgiftspligtige varer, for hvilke afgifter efter denne lov er unddraget eller forsøgt unddraget. Beslaglæggelsen kan fastholdes indtil afgift, bøde og omkostninger i forbindelse med beslaglæggelsen er endeligt betalt. Der kan ikke stilles sikkerhed for varenes frigivelse. Formålet med beslaglæggelsen er at sikre told- og skatteforvaltningens krav på afgifter, bøder m.v. samt at sikre, at varerne, herunder også hvor der er tale om små varepartier, ikke kommer ud i fri omsætning inden afgifter, eventuel bøde og omkostninger m.v. i forbindelse med beslaglæggelsen er betalt. Reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse med de ændringer, der følger af denne bestemmelse. *Stk. 2.* Befordringsmidler, der anvendes i forbindelse med transport af ikke afgiftsberigtigede varer kan beslaglægges sammen med varerne efter reglerne i toldlovens § 84. Der kan i denne situation ikke stilles sikkerhed for befordringsmidlets frigivelse.

Stk. 3. Når skyldige afgiftsbeløb, bøder og omkostninger er betalt, frigives de beslaglagte varer under iagttagelse af de regler, der i øvrigt gælder efter denne lov, til den, fra hvem de er beslaglagt, eller til en anden, som kan godtgøre at være berettiget til varerne. Er varerne ikke afhentet inden to måneder efter udløbet af den måned, hvor sagen er endeligt afgjort, sælges de af told- og skatteforvaltningen ved en offentliggjort auktion. Varer, der efter told- og skatteforvaltningens skøn er urealisable eller ukurante, kan efter fristens udløb destrueres. Udgifterne til destruktion afholdes af ejeren. Af det beløb, der kommer ind ved en auktion, dækkes først told- og skatteforvaltningens omkostninger ved opbevaring, transport og salg og

derefter skyldige afgifts- og bødebeløb og sagsomkostninger. Et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt denne melder sig inden 3 år efter auktionen og kan dokumentere sit ejerskab til de solgte varer.

§ 21 b. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 21 c. Told- og skatteforvaltningen kan give ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf et påbud om at overholde nærmere angivne bestemmelser i denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke overholdes, udstedes der til modtageren en kontrolafgift, jf. stk. 2. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at de anvisninger, der er indeholdt i et påbud efter stk. 1, ikke overholdes, udstedes der til den, som har modtaget påbuddet, en kontrolafgift på 5.000 kr. Afgiften betales senest en måned efter datoen for udstedelsen heraf. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at påbuddet fortsat ikke følges, kan afgiften forhøjes med 2.500 kr. for hver gang, det konstateres, at påbuddet ikke er fulgt. Kontrolafgiften kan ikke forhøjes, hvis virksomheden har overholdt det i stk. 1 nævnte påbud i de seneste 2 år, regnet fra tidspunktet for forrige overtrædelse. Afgiften reguleres efter personskattelovens § 20. Afgiften kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Det skal fremgå af den pågældende bestemmelse som påbuddet retter sig i mod, at der kan gives et påbud og udstedes en kontrolafgift efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. En afgørelse om kontrolafgift kan senest 3 måneder fra afgørelsesdatoen påklages til Landsskatteretten. Klage til Landskatteretten eller anmodning om aktindsigt og partshøring efter reglerne i forvaltningsloven har ikke opsættende virkning, og der gives ikke henstand med betalingen. Får klageren medhold, tilbagebetales afgiften med rente efter rentelovens § 5.

Stk. 5. Kontrolafgifter efter stk. 2 og 3 kan med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive kontrolafgifter efter § 15 i opkrævningsloven."

§ 17

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres "EU-lande" til: "lande" og i 2. pkt. ændres "EU-land" til "land".

2. I § 6, stk. 7, ændres "jf. stk. 6" til: "jf. stk. 8".

3. I § 14, stk. 7, 3. pkt., ændres "i det forretningslokale" til: "på det forretningssted".

4. I § 14, stk. 7, 4. pkt., ændres "forretningslokaler" til: "forretningssteder".

5. I § 14, stk. 7, 7. pkt., indsættes efter: "forretningslokale": "eller på forretningsstedet".

6. I § 14 indsættes som *stk. 12*:

"Stk. 12. Told- og skatteforvaltningen kan efter reglerne i § 22 c give et påbud og udstede en kontrolafgift for at sikre, at reglerne i stk. 1, stk. 5-9 og stk. 11 overholdes."

7. Efter § 22 indsættes:

"§ 22a. Told- og skatteforvaltningen kan beslaglægge afgiftspligtige varer, for hvilke afgifter efter denne lov er unddraget eller forsøgt unddraget. Beslaglæggelsen kan fastholdes indtil afgift, bøde og omkostninger i forbindelse med beslaglæggelsen er endeligt betalt. Der kan ikke stilles sikkerhed for varenes frigivelse. Formålet med beslaglæggelsen er at sikre told- og skatteforvaltningens krav på afgifter, bøder m.v. samt at sikre, at varerne, herunder også hvor der er tale om små varepartier, ikke kommer ud i fri omsætning inden afgifter, eventuel bøde og omkostninger m.v. i forbindelse med beslaglæggelsen er betalt. Reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse med de ændringer, der følger af denne bestemmelse. *Stk. 2.* Befordringsmidler, der anvendes i forbindelse med transport af ikke afgiftsberigtigede varer kan beslaglægges sammen med varerne efter reglerne i toldlovens § 84. Der kan i denne situation ikke stilles sikkerhed for befordringsmidlets frigivelse.

Stk. 3. Når skyldige afgiftsbeløb, bøder og omkostninger er betalt, frigives de beslaglagte varer under iagttagelse af de regler, der i øvrigt gælder efter denne lov, til den, fra hvem de er beslaglagt, eller til en anden, som kan godtgøre at være berettiget til varerne. Er varerne ikke afhentet inden to måneder efter udløbet af den måned, hvor sagen er endeligt afgjort, sælges de af told- og skatteforvaltningen ved en offentliggjort auktion. Varer, der efter told- og skatteforvaltningens skøn er urealisable eller ukurante, kan efter fristens udløb destrueres. Udgifterne til destruktion afholdes af ejeren. Af det beløb, der kommer ind ved en auktion, dækkes først told- og skatteforvaltningens omkostninger ved opbevaring, transport og salg og derefter skyldige afgifts- og bødebeløb og sagsomkostninger. Et eventuelt overskud udbetales til ejeren, såfremt denne melder sig inden 3 år efter auktionen og kan dokumentere sit ejerskab til de

solgte varer.

§ 22 b. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 22 c. Told- og skatteforvaltningen kan give ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf et påbud om at overholde nærmere angivne bestemmelser i denne lov eller forskrifter fastsat i medfør af denne lov. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke overholdes, udstedes der til modtageren en kontrolafgift, jf. stk. 2. Et påbud kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at de anvisninger, der er indeholdt i et påbud efter stk. 1, ikke overholdes, udstedes der til den, som har modtaget påbuddet, en kontrolafgift på 5.000 kr. Afgiften betales senest en måned efter datoen for udstedelsen heraf. Konstaterer told- og skatteforvaltningen, at påbuddet fortsat ikke følges, kan afgiften forhøjes med 2.500 kr. for hver gang, det konstateres, at påbuddet ikke er fulgt. Kontrolafgiften kan ikke forhøjes, hvis virksomheden har overholdt det i stk. 1 nævnte påbud i de seneste 2 år, regnet fra tidspunktet for forrige overtrædelse. Afgiften reguleres efter personskattelovens § 20. Afgiften kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Det skal fremgå af den pågældende bestemmelse som påbuddet retter sig i mod, at der kan gives et påbud og udstedes en kontrolafgift efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. En afgørelse om kontrolafgift kan senest 3 måneder fra afgørelsesdatoen påklages til Landsskatteretten. Klage til Landskatteretten eller anmodning om aktindsigt og partshøring efter reglerne i forvaltningsloven har ikke opsættende virkning, og der gives ikke henstand med betalingen. Får klageren medhold, tilbagebetales afgiften med rente efter rentelovens § 5.

Stk. 5. Kontrolafgifter efter stk. 2 og 3 kan med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive kontrolafgifter efter § 15 i opkrævningsloven."

§ 18

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2008.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 3 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. De skærpende bestemmelser om hæftelse for underleverandører, administrativ fratagelse af næringsbrevet, beslaglæggelse, kontrolafgifter, hæftelse for ledelsen, sikkerhedsstillelse finder

alene anvendelse for overtrædelser, der sker efter lovforslagets ikrafttræden.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 14, nr. 1, finder alene anvendelse for hyrevogne, der erhverves efter lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget (fair play III) er et led i regeringens samlede indsats, som retter sig bredt mod sort og illegalt arbejde og andre former for skatte- og afgiftssnyd (fair play-indsatsen).

Fair play-indsatsen består af målrettet kontrol, mediekampagner og af skærpet lovgivning rettet mod sort og illegalt arbejde og skatte- og afgiftssnyd generelt på udvalgte områder. Herudover gennemføres der en række rent administrative initiativer rettet mod sort arbejde m.v. Fair play-kampagnens overordnede formål er at skabe et samfund, hvor der konkurreres på lige vilkår virksomhederne imellem. Regeringens fair play-kampagne er nærmere beskrevet i regeringspjecen »Fairplay – fokus på holdninger« fra oktober 2004.

Første del af fair play-kampagnen blev gennemført i sidste halvår 2004 og 1. halvår 2005. Som led heri blev lov nr. 325 af 18. maj 2005 vedtaget. Denne lov indeholder en række konkrete lovinitiativer rettet mod sort arbejde og afgiftssnyd m.v. Loven består af følgende elementer:

- Mulighed for at fratage tips- og lottoforhandlere forhandlingsretten, hvis der sker grov eller gentagen overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen.
- Mulighed for at foretage kontrol på fysiske arbejdssteder og ikke – som hidtil – kun på firmaadressen.
- Mulighed for at pålægge en virksomhed at føre en daglig logbog over virksomhedens ansatte.
- Mulighed for at antage en revisor på den erhvervsdrivendes regning til at udarbejde virksomhedens regnskab, hvis det er mangelfuldt eller ikke findes.
- Udvidede beføjelser på pantområdet, herunder mulighed for beslaglæggelse.
- Mulighed for på ensartet vis at straffe alle former for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen efter straffelovens § 289.

I maj 2006 vedtog Folketinget ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 den såkaldte fair play II-pakke, som indeholdt en række yderligere stramminger af lovgivningen. Denne lov indeholder følgende elementer:

- Skærpede regler om indberetning af udstationerede indenfor bygge- og anlægsbranchen.
- Bekæmpelse af momskarruseller.
- Skærpede regler om sikkerhedsstillelse bl.a. som led i indsatsen mod momskarruseller.
- Som led i bekæmpelse af ulovlig import og salg af punktafgiftspligtige varer stilles der

- krav om registrering af varemodtagere.
- Fastsættelse af større og kumulative bøder, herunder etablering af hjemmel til udstedelse af administrative bøder i forbindelse med håndhævelse af pantreglerne.
  - Justering af registeret over næringsbreve (Næringsbasens) anvendelsesområde.

Det forelæggende - tredje - lovforslag i rækken (fair play III) indeholder følgende hovedforslag:

Paragrafnumre - De enkelte dele af lovforslaget:	Baggrund, formål samt gældende ret Forslaget findes nærmere beskrevet i afsnittene:	Lovforslagets hovedelementer:
§ 1, nr. 1, § 2, nr. 2 § 4, nr. 2 og § 6, nr. 2	2.1 og 3.1	Hæftelse for underleverandørers/entreprenørers manglende indeholdelse af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag m.v. i gentagelsestilfælde.
§ 5 § 6 og § 8, nr. 1	2.2 og 3.2	Adgang til administrativ fratagelse af næringsbrevet indtil en sag ved domstolene er endelig afgjort og adgang til samkøring og sammenstilling af oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister.
§ 10, nr. 7, § 11, nr. 3, § 13, nr. 6, § 15, nr. 6, § 16, nr. 6 og § 17, nr. 7	2.3 og 3.3	Skærpelse af SKATs muligheder for at foretage beslaglæggelse af ikke afgiftsberigtigede varer.
§ 10, nr. 2 og nr. 7, § 11, nr. 2 og nr. 3 § 13, nr. 5 og nr. 6 § 15, nr. 5 og nr. 6 § 16, nr. 5 og nr. 6 og § 17, nr. 6 og nr. 7	2.4 og 3.4	Mulighed for - efter et forudgående påbud herom - at pålægge virksomheden/virksomhedsindehaveren en kontrolafgift for manglende overholdelse af regnskabsreglerne i en række punktafgiftslove.
§ 2, nr. 3 og § 4, nr. 4 og 5	2.5 og 3.5	Mulighed for at pålægge virksomheden/virksomhedsindehaver en kontrolafgift

		for 1) manglende registrering for A-skat, 2) manglende momsregistrering og for 3) manglende efterlevelse af pålæg om skærpede fakturakrav og pålæg om at anvende kasseapparat.
§ 6, nr. 3	2.6 og 3.6	Regler om samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem for virksomheder.
§ 2, nr. 1	2.7 og 3.7	Ændring af kravet om en dansk befuldmægtiget for udenlandske virksomheder, der etablerer sig i Danmark - kildeskattelovens § 46, stk. 4.
§ 7, nr. 1 og 2 og § 7, nr. 6 og 7	2.8 og 3.8	Ændring af opkrævningslovens § 4, stk. 3 - Hæftelse, således at ledelsen kan komme til at hæfte for ikke indeholdte A-skatter m.v. ved gentagen manglende angivelse.
§ 7, nr. 3-5	2.9 og 3.9	Ændring af opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, og § 11, stk. 5 - inddragelse af personskatter ved vurdering og opgørelse af sikkerhedsstillelse - samt inddragelse af filialbestyrere.
§ 14	2.10 og 3.10	Ændring af reglerne om frikørsel af taxier

Herudover indeholder lovforslaget nogle tilretninger og mindre ændringer af eksisterende lovgivning, som er skønnet egnede til at indgå i dette lovforslag. Bl.a. rettes der op på nogle hjemmelsmæssige mangler i den seneste fair play II-lovgivning.

Som det har været tilfældet med de foregående fair play-lovforslag, retter lovforslagene sig mod konkrete eksisterende problemstillinger og dermed også mod de virksomheder, som er involveret i disse problemstillinger. Det er således kendetegnende for de foreslåede lovændringer, at de virksomheder, der har ordnede forhold, generelt ikke vil opleve at blive berørt heraf.

Nedenfor under afsnit 2 er formål og baggrund for de enkelte hoveddele af lovforslaget beskrevet, og under afsnit 3 er gældende ret samt de enkelte hovedforslags indhold beskrevet.

De ovennævnte tilretninger og mindre ændringer er alene omtalt under bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

2. Formål og baggrund for de enkelte dele af lovforslaget

2.1 Hæftelse for underleverandørers/entreprenørers manglende indeholdelse af A-skat m.v. i gentagelsestilfælde

I en række tilfælde har SKAT i forbindelse med kontrol konstateret, at nogle virksomheder, herunder også større velrenommerede virksomheder, bl.a. indenfor hotel- og restaurationsbranchen, har indgået aftaler om typisk rengøringsarbejdet med underleverandører eller under entreprenører, hvor det efterfølgende viser sig, at underleverandøren, eller den som underleverandøren indgår aftale med om arbejdets udførelse ("under-underleverandøren"), anvender sort/illegal arbejdskraft og dermed ikke indeholder og/eller indbetaler A-skat og arbejdsmarkedsbidrag og i nogle tilfælde heller ikke moms.

Det er meget vanskeligt at komme igennem med et krav over for disse underleverandører, da den ansvarlige person for disse virksomheder typisk blot er en til formålet indsat stråmand uden nogen som helst mulighed for at honorere de krav om efterbetalinger af A-skat og moms m.v., som rejses af skattemyndighederne. De virksomheder, der køber ydelser - som oftest billigt - fra sådanne underleverandører, afviser at have været vidende om, at den pågældende leverandør anvender/anvendte sort/illegal arbejdskraft eller har indgået aftale med en anden underleverandør, som anvender sort/illegal arbejdskraft.

Der er med andre ord tale om et problem, der "bider sig selv i halen". Det er ikke muligt at spore de bagmænd, der er de reelle udbydere, og som opnår fortjenesten gennem skatte- og momsunddragelsen. På den anden side er det vanskeligt at gøre et ansvar gældende mod de virksomheder, der køber den sorte/illegale arbejdskraft.

Skattekontrollovens § 13 C indeholder en straffebestemmelse om, at den, der aftager varer eller ydelser på så fordelagtige vilkår, at den pågældende indser, at leverandøren eller tjenesteyderen ikke vil opfylde sin pligt til at indeholde og indbetale skatter og afgifter, kan straffes med bøde eller fængsel. Bestemmelsen, der kom ind i skattekontrolloven i 1999, ses imidlertid ikke at have fundet anvendelse. Dette skyldes formentlig, at det er yderst vanskeligt at løfte bevisbyrden for, at aftageren burde have indset, at den sælger eller den tjenesteyder, som der er kontraheret med, ikke havde til sinds at opfylde sin pligt til at indeholde og indbetale skatter og afgifter.

Med henblik på at skærpe opmærksomheden over for tvivlsomme underleverandører foreslås det på denne baggrund, at der i arbejdsmarkedsbidragsloven, kildeskatteloven og momsloven indsættes bestemmelser om, at hvervgiveren efter en konkret vurdering kan komme til at hæfte for underleverandørers manglende indeholdelse og/eller indbetaling, hvis hvervgiveren tidligere har modtaget en notifikation (et begrundet påbud) fra skattemyndighederne om at være påpasselig

ved indgåelsen af aftaler af denne karakter. Forslaget om en sådan notifikationsordning er modelleret efter de regler om en notifikationsordning vedrørende moms-karruselsvindel, som kom ind i momslovens § 46 med fair play II-lovpakken (Lov nr. 408 af 8. maj 2006).

2.2 Administrativ fratagelse af næringsbrevet indtil en verserende sag ved domstolene herom er endeligt afgjort samt adgang til samkøring af oplysninger fra overtrædelsesregisteret.

Reglerne om det såkaldt udvidede næringsbrev findes i lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, jf. lov nr. 486 af 9. juni 2004, og i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 9. august 2005. Hensigten med reglerne er, at en række myndigheder herunder SKAT indberetter de enkelte virksomheders overtrædelser af straffebestemmelser til et samlet register (overtrædelsesregisteret) som føres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Hver gang en myndighed rejser en tiltale mod en fødevarer virksomhed, skal den pågældende myndighed foretage en vurdering af, om der samlet set - dvs. evt. for flere myndighedsområder - er indberettet et så stort antal lovovertrædelser til overtrædelsesregisteret, at der i forbindelse med at myndigheden rejser en ny tiltale, samlet set også er grundlag for en frakendelse af næringsbrevet og dermed muligheden for legalt at drive fødevarer- eller hotel og restaurationsvirksomhed. Det beror på en konkret vurdering, om der er indberettet et så stort antal overtrædelser, at der samlet set er grundlag for - sammen med den seneste tiltale - at rejse en frakendelsessag. De nærmere retningslinier med henblik på at kunne foretage denne vurdering fremgår af lovbemærkningerne samt af en vejledning udarbejdet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der har siden 1. juli 2005 været mulighed for at foretage indberetning til det såkaldte overtrædelsesregister, og de første sager om frakendelse af næringsbrevet er på vej.

Det er i sidste ende domstolene, som skal afgøre, om der er grundlag for at fratage en næringsbrevsindehaver dennes næringsbrev, og dermed adgangen til legalt at drive fødevarer virksomhed m.v. Da der generelt er et stort sagspres på domstolene, kan der gå temmelig længe, inden der ligger en endelig dom om frakendelse af næringsbrevet. Et sagsanlæg har ikke opsættende virkning, og den virksomhed, der er genstand for sagen, kan uhindret fortsætte virksomhedsdriften, og i perioden, frem til der ligger en dom, begå nye overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen.

Med vedtagelsen af lov nr. 1549 af 20. december 2006 fik fødevarer myndighederne således mulighed for administrativt at fratage fødevarer virksomheder, hoteller og restauranter deres næringsbrev i to tilfælde, indtil sagen er endelig afgjort ved domstolene.

Dels 1) i den situation, hvor der skønnes at være en overhængende risiko for fødevarerikkerheden og dels 2) i den situation, hvor der er en overhængende risiko for at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse reglerne i fødevarerlovgevingen.

SKAT skal naturligvis ikke varetage fødevarerikkerheden, men SKAT ønsker tilsvarende, jf. den overfor skitserede mulighed 2 - overfor virksomheder, som notorisk gennem længere tid har brudt skatte- og afgiftslovgevingen, og som må forventes at blive ved med at gøre det - en mulighed for administrativt at fratage fødevarerikkerheder deres næringsbrev indtil, der er faldet endelig i dom i fratagelsessagen.

Enkelte virksomheders drift - særligt indenfor kiosk- og restaurationsmiljøet - er således delvist baseret på systemiseret import og handel med ikke afgiftsberigtigede varer og anvendelsen af sort arbejdskraft. Der kan derfor forekomme situationer, hvor en sådan virksomhed, som der er rejst en frakendelsessag mod, har begået så mange og så grove overtrædelser af skatte- og afgiftslovgevingen, og hvor risikoen for, at overtrædelserne vil fortsætte - også mens frakendelsessagen kører - er så stor/åbenbar, at virksomheden efter Skatteministeriets opfattelse ikke bør have mulighed for at fortsætte driften i den periode, hvor retssagen løber.

Udover hensynet til at undgå yderligere overtrædelser af skatte- og afgiftslovgevingen er der også det konkurrencemæssige hensyn til de virksomheder, som ikke baserer deres drift på handel med ikke afgiftsberigtigede varer og anvendelse af sort arbejdskraft m.v. Der vil kunne forekomme situationer, hvor det er helt uforståeligt - og krænkende for retsbevidstheden - at en virksomhed, der bevidst baserer sin omsætning på handel med ikke afgiftsberigtigede varer og anvendelsen af sort arbejdskraft, kan fortsætte virksomheden, indtil en endelig dom herom foreligger.

Det foreslås på denne baggrund, at SKAT i lighed med fødevarermyndighederne får mulighed for i helt særlige tilfælde administrativt at fratage en fødevarerikkerhed/restauration næringsbrevet, indtil sagen er endeligt afgjort ved domstolene.

Adgang til samkøring af oplysninger fra overtrædelsesregisteret

Overtrædelsesregisteret indeholder oplysninger om en række virksomheders - herunder personligt drevne virksomheders, dvs. fysiske personers - overtrædelser af straffebestemmelser. Som udgangspunkt er det efter reglerne i forvaltningslovens § 28 og persondatalovens § 8 ikke muligt for andre myndigheder at få sådanne oplysninger om personers strafbare forhold.

Det fremgår imidlertid af henholdsvis § 9 i lov om næringsbrev til fødevarerikkerheder og § 6e i lov om hotel- og restaurationsvirksomhed, at de indberettende myndigheder og anklagemyndigheden har adgang til oplysningerne i overtrædelsesregisteret. Baggrunden for denne bestemmelse er naturligvis, at de indberettende myndigheder har brug for at kunne gå ind i

overtrædelsesregisteret og se, hvor mange indberetninger den enkelte virksomhed allerede har med henblik på en vurdering af, om der i forbindelse med en ny tiltale er basis for at rejse en sag om frakendelse af næringsbrevet.

Det betyder i praksis, at SKAT - og andre indberettende myndigheder - kan gå ind i registret og spørge på konkrete CVR- eller CPR-numre og få oplysninger om, hvor mange og hvilke overtrædelser der er indberettet til overtrædelsesregisteret vedrørende den pågældende næringsbrevsindehaver.

Derimod afskærer praksis efter persondataloven muligheden for at foretage samkøring og sammenstilling af forskellige oplysninger fra registret i kontroløjemed. Det kan f.eks. dreje sig om udtræk fra overtrædelsesregisteret, der viser, hvor mange - og hvilke - virksomheder, som har indberettet f.eks. tre eller flere indberetninger til overtrædelsesregisteret. Samkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed forudsætter, at der eksisterer et klart og utvetydigt retsgrundlag herfor, dvs. en særskilt hjemmel hertil.

Yderligere forudsætter sammenstilling og samkøring, at der sker forudgående anmeldelse til Datatilsynet efter reglerne i persondatalovens §§ 43 og 44, samt at der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Med vedtagelsen af lov nr. 1549 af 20. december 2006 fik fødevaremyndighederne indsat en bestemmelse i fødevareloven, som giver fødevaremyndighederne adgang til at indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Det fremgår af bestemmelsen (§ 54 a i fødevareloven), at de oplysninger, som kan indhentes, er sådanne oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, om fødevarelovgivningen overholdes. Det fremgår videre, at oplysningerne kan anvendes til registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed. Det betyder, at fødevaremyndighederne med hjemmel i denne bestemmelse har mulighed for at trække oplysninger ud af registeret, f.eks. om hvor mange og hvilke virksomheder, som har tre eller flere indberetninger til registeret. Sådanne oplysninger kan være nyttige i forbindelse med tilrettelæggelsen af kontrolindsatsen.

Sammen med fødevaremyndighederne er det skattemyndighederne, der indberetter flest overtrædelser til overtrædelsesregisteret.

Det foreslås på denne baggrund, at SKAT får en tilsvarende hjemmel som fødevaremyndighederne til i indsats-/kontroløjemed at hente og sammenstille oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister.

2.3 Skærpelse af SKATs muligheder for at foretage beslaglæggelse af ikke afgiftsberigtigede

varer.

I december 2002 blev regnskabs- og straffebestemmelserne skærpet i en række afgiftslove ved gennemførelsen af den såkaldte »colalov« (lov 1059 af 17. december 2002). Ændringerne blev gennemført i mineralvandsafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven og var især rettet mod detailhandlen. Vedrørende engrosleddet blev der dog indført en generel bestemmelse om, at varemottagere skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer. Endvidere blev der indført skærpede bøder for overtrædelse af visse af regnskabsbestemmelserne dog forudsat, at overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter reglerne i den pågældende lov.

Reglerne blev indført i regeringens forsøg på at dæmme op for en stigende omsætning af afgiftspligtige varer uden afgift, idet SKATs kontroller havde afsløret, at en lang række erhvervsdrivende ikke betalte afgift på importerede produkter af blandt andet øl, sodavand og chokoladevarer. De skærpede bødebestemmelser vurderes således også at have haft en positiv effekt.

Muligheden for at give skærpede bøder rettede sig - som anført - mod den situation, hvor ikke afgiftsberigtigede varer findes ved en kontrol i en detailforretning med fast forretningssted, og hvor indehaveren ikke kan fremvise et regnskab over til- og afgang af afgiftspligtige varer og/eller ikke kan fremvise følgesedler og kvitteringer for de afgiftspligtige varer, som handles fra forretningslokalet.

Som modtræk overfor de skærpede bøder registrerede en del handlende sig som såkaldte varemottagere, dvs. mellemhandlere/grossister, hvorved de efter gældende regler kunne tage afgiftspligtige varer hjem uden forudgående angivelse og afgiftsberigtigelse af varerne. Angivelse af de importerede varer skulle efter dagældende regler først ske den 15. i den efterfølgende måned. De handlende spekulerede heri ved i forbindelse med et eventuelt kontrolbesøg at hævde, at de ikke afgiftsberigtigede varer, som skattemyndighederne fandt, var nyligt importerede, og at der ville ske angivelse heraf den 15. i den efterfølgende måned.

Med gennemførelsen af lov nr. 408 af 8. maj 2006 (fairplay II) blev reglerne for varemottagere i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven og mineralvandsafgiftsloven imidlertid skærpet således, at der for varemottagere (grossister), som ønskede at importere varer fra udlandet uden afgift, blev pligt til forudgående registrering og til månedligt at angive og betale afgift for importerede varer. Der blev indført regler om sikkerhedsstillelse, hvis den pågældende varemottager tidligere er straffet efter den pågældende afgiftslov, samt regler om fratagelse af registreringen, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler rettidigt samt

overholder de regnskabsbestemmelser vedrørende tilgang og afgang af afgiftspligtige varer, som er fastsat i den pågældende afgiftslov.

For erhvervsdrivende, som ikke er registrerede som varemottagere, men som ønsker at importere varer fra udlandet, blev der i de ovennævnte love med fairplay II-lovgivningen fastsat krav om, at der forud for importen skulle indgives en anmeldelse herom samt stilles sikkerhed for afgiften, jf. bl.a. chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 5.

Reglerne om sikkerhedsstillelse og fratagelse af registreringen blev med fairplay II-lovgivningen også indsat i øl- og vinafgiftsloven. I øl- og vinafgiftsloven var der allerede inden fairplay II indsat regler om, at ikke registrerede varemottagere skulle anmelde og stille sikkerhed for afgiften forud for import af afgiftspligtige varer fra udlandet.

For overtrædelse af disse regler blev der med fairplay II-lovgivningen fastsat regler om, at der kan gives en skærpet bøde efter de regler, der findes herom i de pågældende afgiftslove. En skærpet bøde udgør ved 1. gangs-overtrædelse 5.000 kr.

I praksis vil disse ændringer af reglerne betyde, at hvis f.eks. en varebil (på gule plader) stoppes med en last af afgiftspligtige varer, som er hentet i udlandet, og der af varerne ikke er svaret afgift eller sket forudanmeldelse og stillet sikkerhed herfor, så vil der være mulighed for at give den pågældende en skærpet bøde, idet den pågældende - forudsat bevisførelsen holder - vil blive betragtet som en erhvervsdrivende, der har overtrådt reglerne om forudgående anmeldelse og sikkerhedsstillelse.

Det skal bemærkes, at der i fairplay II-lovgivningen ved en fejl i de regler, der straffesanktioner overtrædelse af de pågældende afgiftsloves regler, ikke blev indsat en henvisning til reglerne om forudgående anmeldelse og sikkerhedsstillelse ved import af afgiftspligtige varer for erhvervsdrivende, som ikke er registrerede som varemottagere. Det har derfor endnu ikke - på trods af intentionerne i fairplay II-lovgivningen - været muligt, at give skærpede bøder, til de der uden registrering eller forudgående anmeldelse og sikkerhed, illegalt har importeret afgiftspligtige varer. Det rettes der med dette lovforslag op på, jf. bemærkningerne til § 10, nr. 8.

På trods af reglerne om skærpede bøder og de strammere regler vedrørende varemottagere er der dog fortsat en betydelig handel med ikke afgiftsberigtigede varer, som importeres fra udlandet. Typisk er der tale om import direkte fra Tyskland eller fra lagre i Sverige, som fungerer som distributionscentraler.

Som et yderligere "våben" mod handlen med ikke afgiftsberigtigede varer beslaglægger eller bevaringstager told- og skatteforvaltningen - i det omfang der er mulighed herfor - varer og

køretøjer efter toldlovens §§ 83 og 84.

Det er muligt at foretage beslaglæggelse af ikke-afgiftsberigtigede varer og køretøjer efter toldlovens §§ 83 og 84. Beslaglæggelse efter § 83 vedrører beslaglæggelse af smugler- og ikke afgiftsberigtigede varer, mens § 84 indeholder hjemmel til at beslaglægge det køretøj, som har været anvendt i forbindelse med indførsel af sådanne varer.

Ved beslaglæggelse efter § 83 skal der sondres mellem beslaglæggelse efter hhv. § 83, stk. 1, 1. pkt., og § 83, stk. 1, 2. pkt.

§ 83, stk. 1, 1. pkt., indeholder (groft sagt) hjemmel til at foretage beslaglæggelse af varer, der opdages på det tidspunkt, hvor de smugles/indføres til Danmark, dvs., hvor de er under transport.

§ 83, stk. 1, 2. pkt., indeholder en hjemmel til at beslaglægge ikke afgiftsberigtigede smuglervarer i andre situationer end de i 1. pkt. nævnte, dvs., når smuglervarerne har nået deres bestemmelsessted, f.eks. en kiosks varelager. Anvendelsen af denne beslaglæggelsesbestemmelse forudsætter, at reglerne i retsplejelovens kap. 74 iagttages, hvilket betyder, at beslaglæggelsen indenfor 24 timer skal forelægges en domstol med en anklage mod den pågældende person, hvis ikke den erhvervsdrivende samtykker, dvs. vedkender sig afgiftsunddragelsen.

Formålet med beslaglæggelsesbestemmelserne i toldloven er at sikre, at SKAT ikke unddrages betaling af skatter og afgifter.

Flere problemer knytter sig til anvendelsen af toldlovens beslaglæggelsesbestemmelser

Som udgangspunkt kan beslaglæggelsen opretholdes, indtil afgifter og en evt. bøde efter toldloven er betalt. Når der er tale om beslaglæggelser i forbindelse med standsning af en transport, er den mængde, der transporteres, og det her tilknyttede afgiftskrav, som oftest ikke er stort nok til, at retten vil anerkende en bøde efter toldloven og da slet ikke en beslaglæggelse, idet den pågældende som oftest vil tilbyde at betale afgiften på stedet eller stille sikkerhed herfor.

De mængder, som hentes fra f.eks. lagre i Malmø, er således helt bevidst ofte meget små, ligesom den mængde varer, der opbevares på forretningsstedet, er mindre end tidligere. Ofte bruges varebiler som en form for rullende lagre, således at der i forbindelse med kontrol i butikken ikke findes større varepartier, som der ikke er betalt afgifter af. De mængder, der transporteres, og de varelagre, man har i butikkerne, er således blevet mindre.

Det vil sige, at man kan slippe med blot at betale afgiften for de pågældende varer på stedet og så beholde varerne og fortsætte salget heraf.

Som anført ovenfor, var det bl.a. intentionen med stramningen af reglerne om vareimport i fairplay II-lovgivningen, at der skulle kunne gives en skærpet bøde til erhvervsdrivende, der ikke

er registrerede som varemottagere, eller som alternativt har forudanmeldt og stillet sikkerhed for varerne. Som anført blev der ved en fejl ikke indsat den rette henvisning i straffesanktionsbestemmelsen, hvilket betyder, at det ikke har været muligt at give skærpede bøder efter reglerne i de enkelte afgiftslove. Denne mangel rettes der som nævnt op på med dette lovforslag.

Når der er tale om beslaglæggelse i forretninger, hvor der siden 2003 har været mulighed for at give skærpede cola-bøder, er det vanskeligt, at få domstolenes accept af at foretage beslaglæggelse for ganske små afgiftsbeløb, som den pågældende tilbyder at betale, med henvisning til, at der senere kommer en bøde. Der kan – bl.a. på grund af udsendelse af agterskrivelse og evt. domstolsbehandling – gå nogen tid, inden udsendelsen af bødeforlægget og selve betalingen af bøden finder sted.

Det underliggende problem, som betyder, at det kan være vanskeligt/umuligt at få domstolenes accept af en beslaglæggelse efter reglerne i toldloven, er, at hovedformålet med toldlovens beslaglæggelsesbestemmelser er, at sikre mod risiko for tab for statskassen. Det er domstolene, som foretager denne konkrete vurdering, og ofte får SKAT ikke rettens accept af en beslaglæggelse, hvis blot afgiften betales, fordi der er tale om meget små partier af f.eks. chokoladevarer, og fordi det vurderes, at faren for tab for statskassen er begrænset. Vurderingen er således, at der ikke er proportionalitet mellem unddragelsens størrelse og karakter og det at anvende beslaglæggelse som middel.

Der spekuleres imidlertid åbenlyst i at omgå beslaglæggelsesbestemmelserne ved dels at indsmugle mindre partier, og ved at have pengene klar til betaling af afgiften i tilfælde af en eventuel kontrol. Det er selvfølgelig "ærgerligt" - set fra den erhvervsdrivendes synspunkt - at blive fanget i en kontrol, og at skulle betale afgiften af varerne og en eventuel efterfølgende bøde. Men der er tale om en kalkuleret risiko. Da reglerne og mulighederne for beslaglæggelse er som beskrevet, kan den erhvervsdrivende, som oftest - efter at have betalt den skyldige afgift - køre videre med/beholde varerne og fortsætte salget heraf. Med andre ord er "beslaglæggelsesvåbnet" i dets nuværende form ikke effektivt.

Det er utilfredsstillende for de erhvervsdrivende, der følger reglerne, og generelt destabiliserende for konkurrencen og for retsbevidstheden i det hele taget, at nogle erhvervsdrivende bevidst spekulerer i og udnytter reglerne, som de er. Når en erhvervsdrivende i forbindelse med en kontrol blot kan fortsætte med salget af varerne ved at erlægge afgiften på stedet, får han mulighed for umiddelbart at fortsætte sin forretning og indtjening ved salg af varer, der er illegalt importerede, og den "onde cirkel" kan dermed forsættes.

Med henblik på at kunne skære igennem begrundelsen om tab for statskassen m.v. foreslås det således, at der indføres selvstændige beslaglæggelsesbestemmelser i de respektive afgiftslove, hvor udgangspunktet er, at beslaglæggelsen, udover den rent afgiftsmæssige begrundelse, også af

konkurrence- og omsætningsmæssige hensyn kan fastholdes, indtil sagen er endelig afgjort, og afgifter, bøde og også eventuelle udgifter i forbindelse med SKATs beslaglæggelse af varerne er betalt. Det foreslås yderligere, at der kan ske beslaglæggelse uanset størrelsen af det pågældende vareparti.

Det er således Skatteministeriets opfattelse, at netop en effektiv beslaglæggelse af selv mindre varepartier, som kan fastholdes, indtil afgifter, bøde og udgifter forbundet med beslaglæggelsen er endelig accepteret og betalt, vil være et særdeles effektivt middel overfor den fortsatte illegale indsmugling af ikke afgiftsberigtigede varer. Herved holdes de varer, som er forsøgt indsmuglet helt ude af handlen, indtil sagen er endelig afsluttet, og den pågældende afholdes fra omsætning af - og fortjeneste fra - de illegale varer. Fortjeneste, som kan være med til at finansiere fortsat illegal import af varer.

Det foreslås samtidig, at der i tilknytning til den foreslåede regel om beslaglæggelse indsættes en bestemmelse om, at told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om en særlig mærkning af indsmuglede varer, som efterfølgende lovliggøres.

Bestemmelsen giver mulighed for at etablere en mærkning - klistermærke, stempel eller lignende - af varer, som har været beslaglagte, men hvor der efterfølgende sker en lovliggørelse af varerne, dvs. en betaling af afgiften m.v. En sådan mærkning betyder, at told- og skatteforvaltningen, i forbindelse med et senere kontrol i samme virksomhed, kan udsondre tidligere kontrollerede varer fra andre og evt. nye ikke afgiftsberigtigede varer.

Der opstår således ind imellem situationer, hvor en virksomhed én gang har lovliggjort nogle varer, for herefter gentagne gange at hævde, at det netop er f.eks. *denne* konkrete plade chokolade eller sodavand m.v., som tidligere er lovliggjort. Hvis der påsættes en form for lovliggørelsesmærke undgås denne type situationer.

Hvorvidt der vil blive fastsat sådanne regler, vil bero på en konkret vurdering af behovet, udgifterne hertil og de administrative problemer, der evt. er forbundet med en sådan ordning.

2.4 Mulighed for - efter forudgående påbud herom - at pålægge virksomheden/virksomhedsindehaveren en kontrolafgift for manglende overholdelse af regnskabsreglerne i en række punktafgiftslove.

Som det fremgår af indledningen overfor til afsnit 2.3 blev der i 2002 fastsat skærpede regnskabsregler i en række punktafgiftslove, nemlig de love hvor det var åbenlyst - helt ude på gadeplan - at der foregik en omfattende og mere eller mindre organiseret afgiftssvindel med denne type varer. Der blev også indført regler om, at køberen skal opbevare en kopi af faktura eller følgeseddel som kvittering i forretningslokalet.

I tilknytning til overtrædelse af disse regler blev der fastsat skærpede bøder, dog med den *væsentlige* forudsætning, at det, som følge af den manglende overholdelse af regnskabsreglerne, ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgifter for de afgiftspligtige varer, som er genstand

for told- og skatteforvaltningens kontrol.

Det fremgår således af bemærkningerne til loven (lov nr. 1059 af 17. december 2002), at:

"Hvis der på trods af regnskabs- og fakturafejl ikke er tvivl om, at der er betalt afgift af de pågældende varer, er det Skatteministeriets opfattelse, at der ikke skal benyttes skærpede bøder end før lovens ikrafttræden."

Man fandt således ikke, at der var grundlag for at indføre en skærpet bødestraf - der ved 1. gangs-overtrædelse udgør 5.000 kr. - *alene* for overtrædelsen af regnskabsreglerne.

Efter reglerne i afgiftslovene *kan* der også fastsættes bøder for overtrædelse af regnskabsreglerne, men der er dog tale om betydelige lavere bødestørrelser end de skærpede bøder, der kan gives, når det samtidig ikke kan konstateres, om der er betalt afgift.

De skærpede krav til udarbejdelse af regnskabet, som blev gennemført i 2002, havde til formål, at sikre, at der etableres et økonomisk og varemæssigt transaktionsspor, dvs. en mulighed for at følge pengestrømme og køb og salg af varer i virksomheden og at koble disse sammen. Udarbejdes der et pålideligt regnskab efter reglerne - hvorved et brugbart økonomisk og varemæssigt transaktionsspor etableres - sikrer det mod den situation, at en virksomhedsindehaver - i forbindelse med SKATs kontrolbesøg - blot gang på gang fremviser den samme faktura med den påstand, at den fremviste faktura vedrører lige netop det bestemte parti importerede varer, som er genstand for SKATs kontrolmæssige interesse.

Hvis SKAT skal have en mulighed for, at sikre sig, at der er den nævnte sammenhæng mellem den fremviste faktura, og de varer der forhandles i forretningen, forudsætter det således, at regnskabet er udarbejdet på en sådan måde, at dette transaktionsspor er til stede. Det var grundlæggende det, der var hensigten med reglerne om skærpede bøder i lov nr. 1059 af 17. december 2002.

SKAT - særlig i Københavnsområdet - har i årene siden gennemførelsen af reglerne om skærpede bøder gennemført en lang række kontroller i det butik/kiosk-miljø, hvor handlen med ikke afgiftsberigtigede varer traditionelt er mest udbredt. Reglerne har haft den - gode - effekt, at virksomhederne i lang højere grad end tidligere kan fremvise en kvittering eller en faktura, som angiveligt vedrører de varer, som er genstand for kontrollen.

Det er imidlertid fortsat et væsentligt problem, at disse virksomheders regnskaber er mangelfulde og undertiden stærkt mangelfulde. Det betyder, at der fortsat i en række virksomheder ikke etableres et økonomisk/varemæssigt transaktionsspor som entydigt - og med 100 pct. sikkerhed - kan lægges til grund ved en vurdering af, om den fremviste faktura nu også reelt vedrører det parti varer, som virksomhedens indehaver påstår. På den anden side kan det heller ikke afvises, at det forholder sig, som virksomhedsindehaveren påstår, idet den fremviste faktura netop

vedrører varer af den *type*, som står på hylderne.

Det efterlader således en række "gråzonesager", hvor der - på grund af mangelfuld regnskabsførelse - er tvivl om, hvorvidt en fremvist faktura reelt vedrører de påståede varer.

Tvivlen betyder, at der ikke er et tilstrækkeligt grundlag for at rejse en sag om skærpet bødestraf, idet det mangelfulde regnskab ikke er i stand til at give noget entydigt svar på, om virksomhedsindehaveren taler sandt. Det bevisgrundlag, som skulle være etableret - det pålidelige og efter reglerne udarbejdede regnskab - er ikke til stede, og tvivlen kan lige såvel falde ud til virksomhedsejerens fordel som til SKATs "fordel". Dermed er der ikke grundlag for at rejse en sag.

Med henblik på - i højere grad end nu - at kunne "tvinge" virksomhederne til at udarbejde et korrekt regnskab, sådan som det oprindeligt var hensigten med lov nr. 1059 af 17. december 2002 om skærpede bøder, foreslås det, at told- og skatteforvaltningen, og det vil i praksis sige de enkelte skattecetre, får mulighed for at give virksomheden et konkret påbud, om at overholde én eller flere af de regnskabsbestemmelser, som er indeholdt i den pågældende afgiftslov. Påbuddet skal udover at stille krav om overholdelse af én eller flere regnskabsregler også angive, hvilke handlinger virksomheden skal gennemføre, for at reglerne kan anses for at være overholdt. F.eks. kan et påbud indeholde en anvisning om at udarbejde daglige kasseafstemninger eller andre forhold.

Hensigten med påbuddet - som udover den påbudsmæssige karakter også har karakter af en regnskabsmæssig vejledning - er, at virksomheden fremover udarbejder et regnskab, som kan sikre et pålideligt økonomisk/varemæssigt transaktionsspor.

Konstateres det efterfølgende, at påbuddet ikke overholdes, foreslås det, at der kan udstedes en kontrolafgift til den pågældende virksomhed. Kontrolafgiften er ikke en strafferetlig sanktion, hvilket betyder, at grundlaget for afgiften ikke hviler på en vurdering af, om der ligger forsætlighed eller grov uagtsomhed bag virksomhedens/den ansvarliges manglende overholdelse af det givne påbud. Grundlaget for kontrolafgiften er således alene den objektive konstatering af, at virksomheden ikke har overholdt det modtagne påbud.

Overordnet set er ønsket med en kontrolafgift således - i modsætning til en bøde - at få et redskab, der er mere smidigt, mere konsekvent og som er hurtigere anvendeligt i forhold til at få virksomhederne til at følge regnskabsbestemmelserne og dermed udarbejde et brugbart regnskab, som kan udgøre et sikkert fundament for kontrolarbejdet.

Om den nærmere udformning af bestemmelsen, muligheder for klage m.v., se bemærkningerne

under afsnit 3.4.

2.5 Mulighed for at pålægge virksomheden/virksomhedsindehaveren en kontrolafgift for manglende registrering for A-skat efter kildeskatteloven og manglende momsregistrering og for ikke at efterleve pålæg i momsbekendtgørelsen om skærpede fakturakrav og pålæg om at anvende kasseapparat.

Overfor, under afsnit 2.4, er det anført, at det overordnede formål med den foreslåede kontrolafgift er at få et redskab, der - sammenholdt med muligheden for at give bøder - er mere smidigt, mere konsekvent, og som er hurtigere anvendeligt i forhold til at få virksomhederne til at følge punktafgiftslovgivningens bestemmelser om udarbejdelse af regnskab m.v.

Ikke kun i relation til punktafgiftslovgivningen er det Skatteministeriets opfattelse, at der er behov for at kunne pålægge en kontrolafgift for manglende overholdelse af bestemmelsen i en række situationer, hvor regelgrundlaget er tilnærmelsesvist objektivt. Der er herved lagt vægt på, at kontrolafgiften i sin form er enklere og betydelig hurtigere at anvende end f.eks. en bøde. Kontrolafgiften vil kunne pålægges på stedet, og som en følge heraf udstråler kontrolafgiften således også en langt højere grad af konsekvens overfor den virksomhedsindehaver, som ikke har fulgt reglerne.

I en række situationer forekommer bøde/straffeprocessen således særdeles tung, når der henses til karakteren af de ofte ret enkle regler, der er overtrådt. Hvor bøden har karakter af en egentlig straf, og dermed forudsætter en forudgående vurdering af skyld hos den pågældende virksomhedsindehaver, vil en kontrolafgift derimod kunne pålægges, blot det kan konstateres, at den pågældende bestemmelse ikke er fulgt.

Som anført forudsætter en kontrolafgift imidlertid også at de bestemmelser, som kontrolafgiften knyttes til, indeholder den fornødne grad af klarhed, således at der ikke er tvivl om, at der foreligger en overtrædelse. Kontrolafgiften egner sig således ikke til overtrædelser af mere komplicerede regelsæt, hvor der f.eks. kan opstå tvivl om fortolkningen heraf, eller hvor konstateringen af om der i det hele taget er begået en overtrædelse, f.eks. forudsætter en mere detaljeret gennemgang af regnskaber, bilag m.v.

For virksomheden/den erhvervsdrivende kan det måske forekomme meget kontant at modtage en kontrolafgift på stedet, derimod har kontrolafgiften den "fordel" for virksomheden/ejeren, at der ikke er tale om en strafferetlig sanktion, hvilket betyder, at der ikke sker indberetning af overtrædelsen til det såkaldte overtrædelsesregister, som føres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. nærmere herom bemærkningerne under afsnit 2.2 og 3.2.

Hensigten med kontrolafgiften er således sammenfattende at få fastsat en sanktion for overtrædelse af enkle/objektive bestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen, som er enkel og hurtig at anvende, og som derfor også udstråler en høj grad af konsekvens.

Det foreslås, at der indsættes bestemmelser om en kontrolafgift for bl.a. manglende registrering efter momsloven og kildeskatteloven, jf. nærmere herom nedenfor under afsnit 3.5.

2.6 Regler om samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem.

Formålet med lovforslaget er at skabe lovhjemmel til at foretage registersamkøring af oplysninger i SKATs kontrolinformationsregister (KINFO) med oplysninger i SKATs registreringssystem for virksomheder. Rigsrevisionen har i sin rapport af 27. september 2006 om SKATs indsats mod momskarruselvindel anbefalet, at SKAT overvejer mulighederne for at skabe lovhjemmel til registersamkøring. Dette vil efter Rigsrevisionens vurdering kunne styrke den samlede registreringskontrol.

2.7 Ændring af kravet om en befuldmægtiget - kildeskattelovens § 46, stk. 4

Kildeskattelovens § 46, stk. 4, indeholder krav om, at en udenlandsk virksomhed, som etablerer sig i Danmark og bliver skattepligtig hertil, men som ikke har hjemting i Danmark, skal have en befuldmægtiget i Danmark til at indeholde og indbetale A-skat. Den befuldmægtigede hæfter for eventuel ikke indeholdt og/eller indbetalt A-skat. Hvis særlige forhold taler herfor, kan den udenlandske virksomhed fritages for dette krav.

Baggrunden for bestemmelsen var ønsket om at have en person (fysisk eller juridisk) bosiddende/med hjemsted i Danmark, som eventuelle inddrivelseskrav kan rettes i mod. Som begrundelse for bestemmelsen blev der også henvist til, at der var en tilsvarende bestemmelse i momslovens § 5 (senere § 47, stk. 2) om en momsbefuldmægtiget i Danmark.

Efterfølgende er Rådets direktiv nr. 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse i 2001 ændret således, at den gensidige bistand til inddrivelse også omfatter direkte skatter, dvs. f.eks. A-skatter. Samme år blev også reglen om en momsbefuldmægtiget i momsloven ophævet.

Bortset fra et generelt kontrollensyn er de oprindelige begrundelser bag bestemmelsen således ikke længere tilstede. På denne baggrund må det anses for usikkert, hvorvidt kravet om en befuldmægtiget strider mod EU-rettens principper om den frie etableringsret, samt om kravet kan anses for diskriminerende i forhold til udenlandske virksomheder som ønsker at etablere sig i Danmark.

På denne baggrund foreslås det, at bestemmelsen ophæves.

2.8 Ændring af opkrævningslovens § 4, stk. 3 - hæftelse for ledelsen ved uregistreret virksomhed.

Opkrævningsloven indeholder i henholdsvis § 4 og § 11 mulighed for, at told- og skatteforvaltningen under visse omstændigheder kan fratage en virksomhed dens registrering.

Efter bestemmelsen i § 4, stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen inddrage en virksomheds registrering, når virksomheden i 4 på hinanden følgende afregningsperioder for samme afgiftstype er blevet skønsmæssigt ansat.

Bestemmelsen i § 11, stk. 1 og 2, giver told- og skatteforvaltningen mulighed for at stille krav om sikkerhed til en virksomhed, bl.a. hvis virksomheden flere gange ikke indbetaler skyldige skatter og afgifter eller, hvis én eller flere personer i virksomhedens bestyrelse er gamle kendinge, dvs. har været ejer af eller siddet i bestyrelsen i en virksomhed, som pga. af konkurs eller likvidation tidligere har påført told- og skatteforvaltningen et tab på mere end 50.000 kr.

Efter § 11, stk. 11, hæfter virksomhedens ledelse personligt, ubegrænset og solidarisk for virksomhedens skatter og afgifter, hvis virksomheden uanset afregistreringen fortsætter sin virksomhed.

Bestemmelsen om hæftelse for virksomhedens ledelse, hvis virksomheden fortsættes efter at registreringen er frataget virksomheden, kom ind i § 11, stk. 11, med fairplay II-pakken (lov nr. 406 af 8. maj 2006).

I begge de nævnte tilfælde - efter hhv. § 4, stk. 3, og § 11, stk. 1 og 2 - er en fortsættelse af virksomheden efter fratagelse af registreringen strafsanktioneret efter opkrævningslovens § 17, stk. 3, (bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder). For så vidt angår den strafmæssige sanktion er der således identitet mellem de to bestemmelser.

Med henblik på at skabe ensartede konsekvenser for ledelsen i en virksomhed, som fortsætter efter at have fået inddraget registreringen, uanset om inddragelsen er sket efter reglerne i opkrævningslovens § 4 eller § 11, foreslås det, at indsætte en bestemmelse i opkrævningslovens § 4, stk. 3, således at ledelsen også, hvor en registrering er inddraget efter denne bestemmelse, kommer til at hæfte solidarisk for skatter og afgifter, hvis virksomheden fortsættes uregistreret.

2.9 Ændring af opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2 og § 11, stk. 5 - inddragelse af personskatter ved vurdering og opgørelse af sikkerhedsstillelse - samt inddragelse af filialbestyrere.

Personskatter opkræves ikke efter reglerne i opkrævningsloven, og personskatter er i det hele taget ikke omfattet af reglerne i opkrævningsloven.

Som udgangspunkt er heller ikke selskabsskatter omfattet af opkrævningsloven, men i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., er indsat en bestemmelse om, at opkrævningslovens bestemmelser, bortset fra bestemmelserne i kapitel 3, finder tilsvarende anvendelse på opkrævningen af selskabsskat.

Virksomhed kan grundlæggende drives enten i form af 1) en personlig drevet virksomhed, hvor én eller flere enkeltpersoner hæfter fuldt ud for virksomhedens økonomi, og hvor skat af virksomhedens eventuelle overskud sker som beskatning af personlig indkomst hos virksomhedens ejer eller 2) i selskabsform, hvor skat af virksomhedens eventuelle overskud sker direkte hos virksomheden/selskabet i form af selskabsskat.

Et selskab betaler således sin egen skat i form af selskabsskat, mens en personlig drevet virksomhed betaler skat via virksomhedens indehaver. En personlig drevet virksomheds egen skat - for så vidt man kan tale herom - udgøres således af hele eller dele af virksomhedsindehaverens personlige skat.

Dette har betydning i relation til reglerne om sikkerhedsstillelse i opkrævningslovens § 11, stk. 1, 2 og 5. Således indgår selskabsskatterestancer ved vurderingen af, om der skal stilles sikkerhed efter reglerne i hhv. § 11, stk. 1 og 2, samt ved vurderingen af, hvor stor den stillede sikkerhed skal være. Her indgår virksomhedens "egen" skat således ved vurderingen/opgørelsen af krav om sikkerhed.

Da personskatter ikke er omfattet af opkrævningslovens regler, indgår de personskatterestancer som en virksomhedsejer måtte have, og som kan henføres til overskuddet fra virksomhedsdriften, ikke ved vurderingen af, om der skal stilles sikkerhed samt ved opgørelsen af, hvor stor denne sikkerhed skal være. Når det drejer sig om personligt drevet virksomhed, indgår virksomhedens "egen" skat således *ikke* ved vurderingen/opgørelsen af krav om sikkerhed.

Skatteministeriet er af den opfattelse, at der ikke er nogen saglig begrundelse for denne forskelsbehandling af hhv. virksomhedsdrift i selskabsform og virksomhedsdrift i personlig virksomhed.

Det foreslås på denne baggrund, at også den del af en virksomhedsindehavers personskatterestancer, der direkte kan henføres til overskuddet fra driften af en personlig drevet virksomhed, fremover skal indgå ved vurderingen af, om der er grundlag for at stille krav om sikkerhed efter hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, samt indgå i grundlaget for opgørelsen af sikkerhedsbeløbets størrelse efter opkrævningslovens § 11, stk. 5.

Yderligere foreslås det, at også filialbestyrere skal indgå i den personkreds, der er nævnt i opkrævningslovens § 11, stk. 2.

Efter § 11, stk. 2, kan der således stilles krav om sikkerhed, hvis der i en virksomhed, som ønskes anmeldt til registrering, er involveret fysiske eller juridiske personer, som er ejere af virksomheden, som reelt driver den, eller som er bestyrelses- eller direktionsmedlemmer, og hvis disse har været involveret i tidligere virksomhedsdrift, som har afstedkommet et samlet tab for staten på mere end 50.000 kr.

Det er imidlertid, med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, ikke muligt at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, hvis en person, der har den relevante tilknytning til den virksomhed, der er anmeldt til registrering, tidligere har været filialbestyrer i en anden virksomhed, der - i forbindelse med en konkurs eller en konstateret insolvens - har påført told- og skatteforvaltningen et usikret tilgodehavende eller staten et tab på mere end 50.000 kr.

Dette, uanset at personen i sin egenskab af filialbestyrer for virksomheden vurderes at have et medansvar for dette tab eller usikrede tilgodehavende, som svarer til f.eks. en ejers eller en direktørs medansvar.

Det foreslås derfor, at også en tilknytning til en konkursramt eller insolvent virksomhed som filialbestyrer bør kunne udløse et krav om sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2.

2.10 Ændring af reglerne om frikørsel af hyrevogne

En af de brancher, hvor der erfaringsmæssigt ofte anvendes sort arbejdskraft, og hvor også andre former for skatte- og afgiftssnyd er hyppigt forekommende, er hyrevognsbranchen. Kontrollen vanskeliggøres ofte af bortkomne eller forfalskede kørebøger eller kørebogsblade samt mangelfulde regnskaber. Problemerne vedrørende mangelfulde kørebøger og regnskaber betyder, at det er vanskeligt for SKAT at foretage og begrunde efterreguleringer.

På denne baggrund blev der i 2005 nedsat en arbejdsgruppe, som skulle komme med forslag til, hvordan skatte- og afgiftssnyd indenfor branchen kan dæmpes. Arbejdsgruppen var sammensat af repræsentanter fra Københavns Politi, Færdselsstyrelsen, Storkøbenhavns Taxinævn, Arbejdsdirektoratet, Københavns Kommune, ToldSkat København (nu; Skattecenter København), ToldSkat Høje-Taastrup (nu; Skattecenter Høje-Taastrup) og Told- og Skattestyrelsen (nu; SKATs Hovedcenter).

Rapporten, der var færdig i december 2005, indeholder en række forslag om ændring af det/de

regelsæt, som regulerer branchen, herunder forslag, som vedrører de skatte- og afgiftsmæssige regler. Det absolut væsentligste forslag, som der er enighed om, er forslaget om ændring af reglerne om frikørsel af hyrevogne.

Efter reglen i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, kan en hyrevogn således sælges som "frikørt", dvs. uden afgifter, når den har kørt i mindst 3 år og mindst 210.000 km eller kørt i mindst 2 år og mindst 250.000 km. Der stilles ikke krav om, at det krævede antal kørte kilometer - eller en del heraf - skal være med registrerede betalende kunder i bilen, dvs. kilometer, hvor taxameteret har været tilsluttet. I branchen kaldes sådanne kilometer for "indkørte" eller "besatte" kilometer.

Det er SKAT, der godkender og kontrollerer, at en hyrevogn opfylder betingelserne for at kunne anses for frikørt. Vognmanden henvender sig til det lokale skattecenter, hvor han skal underskrive en erklæring om, at de afgivne oplysninger om det kørte/optalte antal kilometer er rigtigt. Kørebøger eller print af taxameterets totalsaldo fremvises. Godkendes hyrevognen som frikørt udsteder SKAT en såkaldt frikørselsattest. Af bestemmelsen fremgår det i øvrigt, at skatteministeren kan fastsætte særlige kontrolregler som betingelse for godkendelsen. Sådanne regler er ikke fastsat.

Fordelen ved at kunne sælge en hyrevogn som frikørt, dvs. uden afgifter, udgør for mange vognmænd en integreret og ikke uvæsentlig del af den samlede forretning/indtjening. I forbindelse med frikørsel af en hyrevogn er det således i vognmandens interesse, at bilen har kørt så mange kilometer som muligt - dog max op til frikørselsgrænsen - indenfor enten 2 eller 3 år, mens det ikke altid synes at have samme interesse i relation til det skattemæssige regnskab samt ved beregning af lønsumsafgift. Det kørte antal totalkilometer kan således - efter branchens gennemsnitstal - omregnes til indkørte/besatte kilometer og dermed til omsætning.

Dette modsætningsforhold betyder, at det ind imellem forekommer, at der er anført flere kørte kilometer i kørebogens faste blad, som anvendes som dokumentation i forbindelse med kontrol af om betingelserne for frikørsel er opfyldt, end der er anført på kørebogens lyserøde blad, som typisk anvendes som bogføringsbilag.

Med henblik på at bedre kontrolmulighederne i forbindelse med godkendelse af frikørte hyrevogne samt ved skatte- og afgiftskontrollen generelt foreslås det, at kilometerbetingelserne ændres, således at der fremover stilles krav om, at en hyrevogn - indenfor de angivne tidsfrister - skal have kørt et bestemt antal indkørte/besatte kilometer, dvs. et bestemt antal kilometer med registrerede kunder, frem for et bestemt antal totalkilometer.

Ved at ændre kilometerkravet, således at der fremover - som betingelse for at bilen kan anses for frikørt - stilles krav om et bestemt antal besatte kilometer frem for - som i dag - et bestemt antal

kørte totalkilometer indenfor hhv. 2 eller 3 år, skabes der et incitament til at køre så mange besatte kilometer, at det sikres, at bilen kan opfylde frikørselskravet indenfor de angivne 2 eller 3 år.. Incitamentet til at køre uregistrerede ture og til at køre privat i bilen mindskes herved, idet sådanne ikke registrerede kilometer ikke længere tæller med ved opgørelsen af, om kilometerkravet i frikørselsreglerne er opfyldt. Herved belønnes de vognmænd, som kører med taxameter tilsluttet, og som dermed oplyser om hele deres omsætning.

3. De enkelte forslags indhold

3.1 Hæftelse for underleverandørers/entreprenørers manglende indeholdelse af A-skat m.v.

3.1.1 Gældende ret

SKAT konstaterer jævnligt, i forbindelse med kontrolbesøg, at servicearbejde i form af f.eks. rengøringsopgaver, stuepigeopgaver eller lignende er udliciteret til eksterne firmaer (underleverandører/underentreprenører), som benytter arbejdskraft, som ikke er registreret for indeholdelse af A-skat, AM-bidrag m.v. hos SKAT, dvs. sort - og ind i mellem også illegal - arbejdskraft.

Det har i praksis vist sig meget vanskeligt at komme igennem med et krav om efterbetaling af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag m.v. overfor disse underleverandører, idet den ansvarlige person typisk blot er en til formålet indsat stråmand uden nogen som helst form for mulighed for at honorere de krav om efterbetalinger af skat og moms m.v., som rejses af told- og skatteforvaltningen.

Når SKAT begynder at interessere sig for underleverandører, sker der ofte det, at virksomheden simpelthen afvikles. I stedet etableres en ny virksomhed med nyt navn og med en ny stråmand, som tilbyder præcis de samme ydelser som den afviklede virksomhed. Det er vanskeligt at få fat i de personer, der reelt står bag disse ”fup”-firmaer, idet stråmændene, der jo er betalt herfor, naturligvis ikke er villige til at udlevere navnene på bagmændene.

De virksomheder, der - ofte meget billigt - køber ydelser fra disse underleverandører, afviser typisk at have været vidende om, at den pågældende anvender/anvendte sort/illegal arbejdskraft.

Det er særdeles vanskeligt at spore de bagmænd, der er de reelle udbydere, og som opnår fortjenesten gennem skatte- og momsunddragelsen, og på den anden side er det bevismæssigt vanskeligt at gøre et ansvar gældende mod de virksomheder, der køber den sorte/illegale arbejdskraft i form af aftaler med en eller flere underleverandører.

Skattekontrollovens § 13 C indeholder en bestemmelse om, at den, der som led i virksomhed

aftager varer eller tjenesteydelser på sådanne vilkår, at den pågældende indser, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sine forpligtelser til rettidigt at afregne skyldig skat eller indeholdt skat eller arbejdsmarkedsbidrag, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Baggrunden for denne bestemmelse, der blev vedtaget i 1999, var netop en række sager om underleverandørers anvendelse af billig sort arbejdskraft på rengøringsområdet. Bestemmelsen tager således sigte mod den ovenfor beskrevne situation, hvor der anvendes underleverandører, der ikke indeholder skat m.v. Der er imidlertid tale om en *straffe*bestemmelse. En tilsvarende regel findes f.s.v.a. momsunddragelse i momslovens § 81, stk. 5.

Det fremgår af Skatteministeriets cirkulære nr. 123 af 28. juli 1999, der har støtte i forarbejderne til loven, at told- og skatteforvaltningen ikke må rejse en sag for overtrædelse af § 13 C, hvis aftageren forinden har underrettet den told- og skatteregion (nu skattecenter), hvor leverandøren eller yderen er hjemmehørende, om leverancen.

Da der er tale om en straffebestemmelse, skal der, for så vidt angår aftagerens handlemåde, foreligge forsæt eller i det mindste grov uagtsomhed. At løfte bevisbyrden for såvel forsæt som grov uagtsomhed er tung, hvilket er den sandsynlige årsag til, at bestemmelsen hidtil ikke er bragt i anvendelse.

3.1.2 Forslaget

Med henblik på at skærpe opmærksomheden i forbindelse med køb af billige tjenesteydelser fra underleverandører foreslås det, at den virksomhed, der som hvervgiver kontraherer med en underleverandør om tjenesteydelser, og hvor underleverandøren ikke afregner og/eller indeholder A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, i yderste konsekvens skal kunne komme til at hæfte for underleverandørens manglende indbetaling af skatter og afgifter, hvis underleverandørens manglende betaling/indeholdelse heraf sker forsætligt eller af grov uagtsomhed.

Hvervgiverens hæftelse vil dog alene omfatte skyldige skatter og afgifter m.v., som følger af den indgåede leverandøraftale. Hvervgiveren vil således ikke, i kraft af den foreslåede bestemmelse, kunne komme til at hæfte for en underleverandørs skyldige skatter og afgifter, som stammer fra tiden før aftalens indgåelse, som stammer fra andre aftaleforhold, eller som på anden vis ikke er relateret til den aktuelle underleverandøraftale.

Det foreslås, at hæftelsesbestemmelsen udformes som en notifikationsordning i lighed med de regler om solidarisk hæftelse, som blev vedtaget ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 for virksomheder, som aftager varer, der er led i en momskaruselvind. Reglerne herom findes i momslovens § 46, stk. 8 og 9.

Reglerne i momslovens § 46, stk. 8 og 9, er møntet på den situation, hvor en dansk virksomhed aftager varer fra en udenlandsk virksomhed med aftale om, at den danske virksomhed indeholder og indbetaler momsen (omvendt momspligt). Herefter videresælges varerne så til en anden dansk virksomhed. Sælgeren afregner aldrig momsen og anvender typisk "fortjenesten" herfra til at underfakturere varerne i forbindelse med videresalget.

Hvis det konstateres, at en dansk virksomhed har aftaget varer fra en sælger, som groft uagtsomt eller forsætligt ikke har indeholdt moms, kan aftagervirksomheden komme til at hæfte solidarisk for momsen. Det er dog en forudsætning, at aftagervirksomheden 1) tidligere har aftaget varer fra en virksomhed, som ikke har afregnet momsen, dvs. tidligere (frivilligt eller ufrivilligt) har været involveret i momskarrusel-svindler, at 2) aftagervirksomheden har modtaget en notifikation (et påbud) fra SKAT om være opmærksom på deltagelse i momskaruselsvindler samt, at 3) aftagervirksomheden groft uagtsomt eller forsætligt ikke har overholdt de påbud, der følger af en notifikation.

Med forslaget gøres det således til en betingelse for en evt. solidarisk hæftelse for aftagervirksomheden, at den forinden har fået en notifikation, dvs., at den tidligere har købt varer, der har været et led i en momskarrusel og modtaget et påbud - en notifikation - herom. Begrebet "notifikation" og formålet med ordningen er beskrevet på følgende måde i bemærkningerne til forslaget til lov nr. 408 af 8. maj 2006 (L 145):

"En notifikation kan indeholde påbud, som virksomheden aktivt skal udføre, såsom fysisk varekontrol og registrering af vareidentitet. Er der tale om varer, som virksomheden har handlet med tidligere, er der overvejende sandsynlighed for, at varerne kører rundt i en karrusel. I en karrusel kører varerne dog ikke nødvendigvis rundt i cirkler, idet varerne også kan køre gennem flere led som i en normal handelskæde. Derfor kan virksomheden også blive pålagt at være opmærksom på usædvanlige fakturerings-, betalings- og vareflow (eksempelvis tredjepartsbetalinger, hvor betaling sker til en anden end sælger, utraditionelle handelskanaler, usædvanligt store varepartier m.v.) samt varer, der handles til priser, der afviger fra markedsprisen, og hvor der ikke er sammenhæng mellem varens pris, kvalitet og mængde (f.eks. handles til en pris, der er lavere end laveste markedspris). Påbuddene vil afhænge af en vurdering af virksomhedens konkrete forhold.

Ét påbud vil dog altid være obligatorisk, og der er en underretningspligt for den notificerede virksomhed. Med andre ord skal en virksomhed, som har modtaget en notifikation, underrette told- og skatteforvaltningen, såfremt den støder på de usædvanlige handelsforhold nævnt i notifikationen. Dette gælder uanset om virksomheden vælger at indgå i handlen eller ej. Såfremt virksomheden støder på de usædvanlige handelsforhold nævnt i notifikationen, skal den som udgangspunkt afholde sig fra at indgå i handlen. Ignorerer virksomheden de usædvanlige handelsforhold og dermed påbuddene i notifikationen ved at indgå i handlen, kan den risikere at hæfte solidarisk for den moms, som den betalingspligtige missing trader ikke har afregnet her i landet, som den burde.

Skulle det forekomme, at en notificeret virksomhed trods det, at virksomheden udviser den agtpågivenhed, som den er blevet pålagt, alligevel indgår i en momskarrusel, vil virksomheden ikke blive mødt med

solidarisk hæftelse, såfremt det vurderes, at virksomheden har været i god tro eller handlet simpelt uagtsomt. Omstændighederne kan derimod medføre, at notifikationens påbud udvides og skærpes. Der vil dog være en formodning om, at virksomheden ikke har været i god tro, når den indgår i denne form for handler, idet virksomheden allerede er notificeret.

En meddelelse om notifikation og et evt. krav om solidarisk hæftelse udelukker ikke de allerede eksisterende muligheder for at rejse tiltale for momsunddragelse, såfremt den fornødne tilregning er til stede og kan bevises.

En notifikation meddeles virksomheden skriftligt og gives for en tidsbegrænset periode på 5 år. Notifikationen bortfalder herefter, medmindre told- og skatteforvaltningen inden periodens udløb har fornyet notifikationen. Notifikationen kan fornyes, såfremt told- og skatteforvaltningen konstaterer, at virksomheden har ignoreret påbuddet om agtpågivenhed og fortsat indgår i momskaruseller. Notifikationen kan inden for perioden på anmodning fra den notificerede virksomhed revurderes af told- og skatteforvaltningen og eventuelt ophæves/tilbagekaldes.

Afgørelsen om udstedelse af en notifikation, og dermed vurderingen af, at virksomheden har deltaget i momskarusel, kan i henhold til skatteforvaltningslovens almindelige klageregler påklages til Landsskatteretten. En klage vil ikke have opsættende virkning.

Formålet med notifikationen er altså for det første at gøre en eventuelt godtroende eller simpelt uagtsom virksomhed opmærksom på, at den har deltaget i momskaruselsvindel, og for det andet at »afskrække« virksomheden fra at deltage i den slags handler fremover, idet det kan få økonomiske konsekvenser for den. Endvidere vil en virksomhed, der har modtaget en notifikation, vanskeligt kunne påberåbe sig god tro eller simpel uagtsomhed ved deltagelse i fremtidige momskaruseller.

Notifikationen får også andre konsekvenser, idet den også indirekte er knyttet til opkrævnings- og momslovens regler om sikkerhedsstillelse m.v. En notifikation vil derfor også kunne danne grundlag for et krav om sikkerhedsstillelse, idet tidligere deltagelse i momskaruselsvindel medfører en øget risiko for tab for staten. En øget risiko for tab medfører også mulighed for at tilbageholde eventuel negativ moms til forebyggelse af tab for statskassen, eventuelt i forbindelse med en solidarisk hæftelse. "

Det foreslås, at der på tilsvarende vis indføres en notifikationsordning i relation til virksomheder, som har købt tjeneste/serviceydelser fra virksomheder (underleverandører), som ikke indeholder og/eller indbetaler A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms.

Den foreslåede bestemmelse har som sit primære formål at skærpe hvervgiverens opmærksomhed overfor hvilke underleverandører, der kontraheres med, herunder særligt om den pris, eller andre vilkår, som aftales, eventuelt tyder på, at der kan være tale om en underleverandør, som ikke har tænkt sig at opfylde sine pligter efter skatte- og afgiftslovgivningen.

Fuldstændig som det er tilfældet med en notifikation efter reglerne i momslovens § 46, er det hensigten, at en notifikation efter de foreslåede regler kan indeholde en række konkrete påbud om, hvad virksomheden skal påse i forbindelse med indgåelse af aftaler om køb af tjenesteydelser

fra underleverandører. Der kan f.eks. være tale om at være opmærksom på, om prisen ligger betydeligt under markedsprisen, om den pågældende underleverandør i det hele taget er registreret hos told- og skatteforvaltningen og om betalings- og fakturabetingelser er sædvanlige m.v.

Har en virksomhed modtaget en notifikation, og indgår den endnu en gang en aftale med en underleverandør, som ikke indeholder og indbetaler A-skat m.v., er der således - jf. den foreslåede bestemmelse - grundlag for at rejse et krav om solidarisk hæftelse mod virksomheden. Det kan naturligvis være særdeles vanskeligt for en hvervgiver at være fuldstændig sikker på, hvorvidt en potentiel underleverandør har tænkt sig at opfylde sine forpligtelser efter skatte- og afgiftslovgivningen, og der er da heller ikke tale om en fuldstændig ubetinget og objektiv hæftelsesbestemmelse. Således er det, jf. de ovennævnte betingelser, en forudsætning, at hvervgivervirksomheden forsætligt eller groft uagtsomt ikke har overholdt de påbud, der er givet i en notifikation.

Har virksomheden derimod overholdt påbuddene, og på trods heraf indgået en aftale med en svigagtig underentreprenør, vil ansvarsbedømmelsen bero på en konkret vurdering af, om virksomheden på trods af den modtagne notifikation har handlet i god tro eller blot simpelt uagtsomt.

Indgår en virksomhed, som har modtaget en notifikation - på trods af at den har overholdt alle de påbud, der er indeholdt i notifikationen, dvs., har den handlet i god tro - alligevel en aftale med en virksomhed, som viser sig ikke at indeholde A-skat m.v., vil virksomheden ikke blive mødt med krav om solidarisk hæftelse. Derimod kan det betyde, at påbuddene i virksomhedens notifikation skærpes yderligere.

Ordningen er således i enhver henseende en "kopi" af den ovenfor beskrevne notifikationsordning, som er etableret i relation til bekæmpelse af momskarruseller. Dog adskiller de to ordninger sig derved, at den foreslåede notifikationsordning vedrørende hæftelse for underleverandører alene omfatter køb af tjeneste- og serviceydelser, i modsætning til notifikationsordningen vedrørende momskarruselsvindel, som alene omfatter varekøb. Svindel i forbindelse med varekøb vil således typisk netop have karakter af momskarruselsvindel, som reglerne i momslovens § 46, stk. 8 og 9 (som med den foreslåede ændring bliver stk. 9 og 10) retter sig imod.

Registrering i KINFO-registeret

Ligesom det er gældende for de notifikationer, som gives efter reglerne i momslovens § 46, skabes der med de foreslåede bestemmelser hjemmel til at indberette notifikationer til SKATs Kontrolinformationsregister, det såkaldte KINFO-register (KINFO), jf. skattekontrollovens § 6 F.

Notifikationen er knyttet til virksomheden og personkredsen bag virksomheden. Notifikationen følger således virksomheden og de personer, der står bag virksomheden. Det vil derfor ikke uden videre kunne lade sig gøre for den/de pågældende person(er) at afmelde en virksomhed for derefter at registrere en ny virksomhed - eller at videresælge den eksisterende virksomhed - uden at notifikationen følger med.

Registreringen i KINFO er nødvendig for holde styr på de afgivne notifikationer og for at kunne kontrollere om afgivne notifikationer efterleves.

Udgangspunktet for registrering i KINFO, efter skattekontrollovens § 6 F, er, at der foreligger en dom eller en endelig administrativ afgørelse mod den virksomhed/person som registreres, som dokumentation for at den pågældende virksomhed/person har haft til hensigt at påføre staten et tab, dvs., at der er et tilregningskrav om udvist grov uagtsomhed eller fortsæt.

Som følge af vedtagelsen af notifikationsordningen i forbindelse med momskarruseller blev adgangen til at registrere oplysninger i KINFO således udvidet, idet en virksomhed, som har modtaget en notifikation, typisk vil have handlet i god tro eller simpelt uagtsomt. Det er således heller ikke den virksomhed, som modtager notifikationen, som har påført staten et tab, men derimod den leverandør, som virksomheden har købt tjenesteydelser fra. Der stilles ikke noget krav om tilregning til den virksomhed, som modtager en notifikation.

På denne baggrund ændrede SKAT den anmeldelse til Datatilsynet, der skete i forbindelse med oprettelsen af registret, således at det af anmeldelsen nu fremgår, at der også kan ske indberetning til KINFO-registret af notifikationer til virksomheder, som har aftaget varer fra en virksomhed, der er involveret i en momskarrusel.

Vedtages nærværende forslag, bør anmeldelsen til Datatilsynet således endnu engang ændres, så det også kommer til at fremgå, at der kan ske indberetning af notifikationer til virksomheder, som har aftaget tjenesteydelser fra leverandører, som ikke har indeholdt og indbetalt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms.

Om baggrunden for oprettelsen af KINFO-registret og anvendelsen af bestemmelsen i skattekontrollovens § 6 F, i relation til registrering af notifikationer efter momslovens § 46 (momskarruselvind), skal der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 8, nr. 3, afsnit 2.6 og 3.6. Disse bemærkninger er i lige så høj grad gældende i forhold til de foreslåede bestemmelser om indberetning af notifikationer, som gives i forbindelse med køb af tjeneste/serviceydelser fra underleverandører, som ikke indeholder A-skat m.v.

3.2 Administrativ fratagelse af næringsbrevet indtil en verserende sag ved domstolene herom er

endelig afgjort samt adgang til oplysninger fra overtrædelsesregisteret.

3.2.1 Gældende ret

Administrativ fratagelse af næringsbrevet

Efter reglerne i lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, jf. lov nr. 486 af 9. juni 2004 og i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 9. august 2005, skal myndighederne indberette fødevarer virksomheders og hoteller og restaurations straffede overtrædelser af fødevarerlovgivningen, skatte- og afgiftslovgivningen, arbejdsmiljølovgivningen m.v. til det såkaldte overtrædelsesregister, som føres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Hensigten med registret er, at myndighederne, i forbindelse med at der rejses en ny straffesag/tiltale mod en fødevarer virksomhed/hotel/restauration, skal foretage en vurdering af, om der samlet set - dvs. evt. for flere myndighedsområder - er indberettet et så stort antal overtrædelser til overtrædelsesregisteret, at der - i forbindelse med den nye tiltale - er et samlet grundlag for en frakendelse af næringsbrevet. Det beror på en konkret vurdering, om der er indberettet et så stort antal overtrædelser, at der samlet set er grundlag for - inklusiv seneste tiltale - at rejse en frakendelsessag. De nærmere retningslinier med henblik på at kunne foretage denne vurdering fremgår af lovbemærkningerne samt af en vejledning udarbejdet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der har siden 1. juli 2005 - dvs. i nu to år - været mulighed for at foretage indberetning til det såkaldte overtrædelsesregister, og de første sager om frakendelse af næringsbrevet er på vej.

Det er i sidste ende domstolene, som skal afgøre, om der er grundlag for at fratage en næringsbrevsindehaver hans/hendes næringsbrev, og dermed adgangen til legalt at drive fødevarer virksomhed m.v. Da der generelt er et stort sagspres på domstolene, kan der gå temmelig længe, inden der foreligger en endelig dom om frakendelse af næringsbrevet. Et sagsanlæg har ikke opsættende virkning, og den virksomhed, der er genstand for sagen, kan uhindret fortsætte virksomhedsdriften, og i perioden frem til der ligger en dom begå nye overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen.

Adgang til samkøring af oplysninger fra overtrædelsesregisteret

Praksis efter persondataloven afskærer muligheden for at foretage samkøring og sammenstilling af forskellige oplysninger fra overtrædelsesregistret i kontroløjemed. Det kan f.eks. dreje sig om udtræk fra overtrædelsesregisteret, der viser, hvor mange - og hvilke - virksomheder, som har indberettet f.eks. tre eller flere indberetninger til overtrædelsesregisteret.

Samkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed forudsætter således, at der

eksisterer et klart og utvetydigt retsgrundlag herfor, dvs. en særskilt hjemmel hertil.

Med henblik på at kunne målrette indsatsen/kontrollen mod de "tungeste" virksomheder, dvs. de virksomheder, som igen og igen begår overtrædelser af den lovgivning, som er omfattet af næringsbrevsordningen, er det imidlertid uhensigtsmæssigt, at der ikke er adgang til at samkøre de oplysninger, som kan udpege de mest kontrolegnede virksomheder.

3.2.2 Forslaget

Administrativ fratagelse af næringsbrevet

Det foreslås, at skattemyndighederne (SKAT), i lighed med fødevaremyndighederne, får mulighed for administrativt at fratage en fødevarevirksomhed/restaurant/hotel næringsbrevet, indtil en verserende sag ved domstolene om frakendelse af næringsbrevet er endelig afgjort.

Fødevaremyndighederne fik, med vedtagelsen af lov nr. 1549 af 20. december 2006, mulighed for at fratage næringsbrevet administrativt, enten hvis der skønnes at være en overhængende risiko for fødevarerisikoen, eller hvis der skønnes at være en overhængende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse reglerne i fødevarelovgivningen.

Tilsvarende ønsker SKAT overfor virksomheder, som gennem længere tid notorisk har brudt skatte- og afgiftslovgivningen - og som må forventes at blive ved med at gøre det - en mulighed for administrativt at fratage fødevarevirksomheder deres næringsbrev, indtil der er faldet endelig i dom i en verserende sag om fratagelse af næringsbrevet.

Enkelte virksomheders drift, særlig indenfor kiosk- og restaurationsmiljøet, er således delvis baseret på - og omsætningsmæssigt også afhængig af - systematiseret import og handel med ikke afgiftsberigtigede varer og anvendelsen af sort arbejdskraft. Der kan derfor forekomme situationer, hvor en sådan virksomhed, der er rejst en frakendelsessag mod, har begået så mange og så grove overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen, og hvor risikoen for at overtrædelserne vil fortsætte - også mens frakendelsessagen kører - er så stor/åbenbar, at virksomheden/indehaveren efter Skatteministeriets opfattelse ikke bør have mulighed for at fortsætte driften i den periode, hvor retssagen løber.

Udover hensynet til at undgå yderligere overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen er der også det konkurrencemæssige hensyn til de virksomheder, som driver deres forretning efter reglerne. Der vil kunne forekomme situationer, hvor det er helt uforståeligt - og krænkende for retsbevidstheden - at en virksomhed, der bevidst baserer sin omsætning på handel med ikke afgiftsberigtigede varer og anvendelsen af sort arbejdskraft, kan fortsætte virksomheden, indtil en endelig dom herom foreligger, og på denne måde være med til at presse konkurrerende

virksomheder, som driver forretning med helt igennem lovlige midler.

Af bestemmelsens ordlyd fremgår det, at der skal være en "nærliggende" risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med reglerne. Det er vanskeligt meget konkret at udpege præcis de situationer, hvor bestemmelsen vil finde anvendelse.

Der vil være tale om situationer, hvor virksomhedsejeren gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder væsentligt har overtrådt lovgivningen vedrørende skat og afgifter, herunder hvis indehaveren af næringsbrevet for vindings skyld har overtrådt lovgivningen, eller hvis indehaveren to eller flere gange kort tid efter hinanden har overtrådt lovgivningen. Ved vurdering af, om at der skal ske administrativ frakendelse, kan man lade forseelsernes hyppighed, grovhed, varighed, samt de regelsæt, der er overtrådt, indgå. Endvidere må virksomhedens størrelse og karakter indgå i vurderingen. Det almindelige proportionalitetsprincip gælder. Det betyder, at lovovertrædelsernes art og den tidsperiode, inden for hvilken de begås, skal stå i rimelig forhold til den sanktion, der kan komme på tale.

Den foreslåede bestemmelse skal naturligvis anvendes med stor forsigtighed, og det vil være i yderst få og meget grelle tilfælde, at anvendelsen af en sådan bestemmelse kan komme på tale. Udgangspunktet er fortsat, at en fratagelse af næringsbrevet bør afvente en dom.

En egentlig håndhævelse af bestemmelsen - dvs. en fysisk nedlukning af forretningsstedet - såfremt den erhvervsdrivende ikke ophører med driften efter inddragelsen af næringsbrevet, kræver selvstændig anmeldelse af forholdet til politiet og en efterfølgende dom. Dette skyldes, at der ikke i dag er lovgrundlag for at kræve øjeblikkelig lukning. I forbindelse med revision af næringsbrevsloven i 2008/09 kunne en sådan lovændring overvejes.

Adgang til oplysninger fra overtrædelsesregisteret

Med vedtagelsen af lov nr. 1549 af 20. december 2006 fik fødevaremyndighederne indsat en bestemmelse i fødevareloven, som giver fødevaremyndighederne adgang til at indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Det fremgår af bestemmelsen (§ 54 a i fødevareloven), at de oplysninger, som kan indhentes, er sådanne oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere om fødevarelovgivningen overholdes. Det fremgår videre, at oplysningerne kan anvendes til registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed. Det betyder, at fødevaremyndighederne med hjemmel i denne bestemmelse har mulighed for at trække oplysninger ud af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister, f.eks. om hvor mange og hvilke virksomheder, som har tre eller flere indberetninger til registeret.

Det foreslås, at SKAT får en tilsvarende hjemmel, som fødevaremyndighederne, til at indhente og samkøre/sammenstille oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister med

henblik på at kunne målrette indsatsen/kontrollen mod de virksomheder, som oftest overtræder lovgivningen.

Sammenstilling og samkøring af oplysninger fra overtrædelsesregisteret forudsætter, at der sker forudgående anmeldelse til Datatilsynet efter reglerne i persondatalovens §§ 43 og 44, og at der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet efter persondatalovens § 45, stk. 1, nr. 4. SKAT vil naturligvis sikre, at disse regler iagttages.

Yderligere vil det blive sikret, at persondatalovens sikkerhedsregler, som fastsat i bl.a. sikkerhedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000), vil blive iagttaget. Det vil bl.a. sige, at adgangen til at hente oplysninger fra overtrædelsesregisteret og til at sammenstille/samkøre disse oplysninger begrænses til et fåtal af personer, som er autoriserede hertil, og som er i øvrigt er beskæftigede med de indsats/kontrolformål som oplysningerne indhentes til brug for.

3.3 Skærpelse af SKATs muligheder for at foretage beslaglæggelse af ikke afgiftsberigtigede varer

3.3.1 Gældende ret

Ved lov nr. lov 1059 af 17. december 2002, den såkaldte "colalov", blev der vedtaget regler om, at der kan gives skærpede bøder til de erhvervsdrivende, der snyder med chokoladeafgift, mineralvands(sodavands)afgift, øl- og vinafgift, emballageafgift og tobaks- og spiritusafgifter.

Baggrunden herfor var et omfattende, åbenlyst og systematiseret salg af ikke afgiftsberigtigede udenlandske varer - særlig sodavand - som specielt er knyttet til et særligt segment af kiosker, grønthandlere, mindre købmænd, pizzeriaer og restauranter m.v.

Med vedtagelsen af reglerne i den såkaldte fairplay II-pakke (lov nr. 408 af 8. maj 2006) blev der yderligere mulighed for at straffe overtrædelse af pantreglerne med en skærpet bøde, og mulighederne for fuld kumulation af bøder ved flere overtrædelser blev fastslået.

Reglerne om skærpede bøder har haft en positiv indflydelse på omsætningen af ikke afgiftsberigtigede varer, som har været faldende, men reglerne har langt fra elimineret problemet. Der forhandles således fortsat ikke afgiftsberigtigede chokoladevarer, sodavand mm. i kiosker og butikker. For at undgå store afgiftsefterbetalinger - og for at mindske muligheden for beslaglæggelse, jf. nedenfor - er de mængder, der findes i kiosker og butikker m.v., og de mængder der løbende distribueres, imidlertid blevet mindre. Lagrene er typisk etableret i Sverige, og de enkelte butikker opererer med såkaldte rullende varelagre (vare- og lastbiler).

Som et yderligere middel mod den systematiske indsmugling og forhandling af ikke afgiftsberigtigede varer forsøger told- og skatteforvaltningen - med henblik på at tage varerne ud af omsætning - at beslaglægge varer eller tage varer i bevaring, som der ikke er svaret afgifter af. Reglerne om beslaglæggelse findes i toldlovens §§ 83 og 84. Toldlovens § 83 vedrører beslaglæggelse/bevaringstagelse af varerne og efter toldlovens § 84 kan told- og skatteforvaltningen også beslaglægge det eller de befordringsmidler, som anvendes til indsmuglingen af ikke afgiftsberigtigede varer.

Reglerne om beslaglæggelse anvendes af told- og skatteforvaltningen bl.a. i forbindelse med at der under transport, eller ved kontrol på faste forretningssteder, findes ikke afgiftsberigtigede varer, som er hentet i udlandet med henblik på videresalg. Typisk er der tale om unddragelse af chokoladeafgift, mineralvands(sodavands)afgift, øl- og vinafgift, emballageafgift og i mindre grad tobaks- og spiritusafgifter.

Formålet med toldlovens beslaglæggelsesregler er at sikre staten mod tab i form af unddragne afgifter. Toldlovens § 83, stk. 2. pkt., som vedrører beslaglæggelse af varer, som er nået frem til deres bestemmelsessted, dvs. varer, som ikke tages under transport, henviser i øvrigt til de generelle regler i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse og edition. Af retsplejelovens § 805, stk. 1, fremgår det, at beslaglæggelse ikke bør anvendes, såfremt indgrebet (beslaglæggelse/bevaringstagelse) ikke står i forhold til sagens betydning og det tab eller den ulempe, som indgrebet kan antages at medføre. Af stk. 2 fremgår det, at kan indgrebets øjemed opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, herunder sikkerhedsstillelse, kan der træffes skriftligt aftale herom.

I praksis betyder formålet med beslaglæggelsesreglerne, og de tilknyttede begrænsende regler i retsplejeloven, sammenholdt med, at der oftest (fra forhandlernes side helt bevidst) kun findes små mængder varer, at told- og skatteforvaltningen har meget vanskeligt ved retligt at komme igennem med kravet om beslaglæggelse. Lidt groft sagt kan man sige, at toldlovens regler om beslaglæggelser ikke egner sig til det mønster, som den systematiserede handel med ikke afgiftsberigtigede varer indenfor kioskmiljøet har antaget.

Det er således Skatteministeriets/SKATs opfattelse, at der spekuleres helt bevidst i, at der ikke kan foretages beslaglæggelse af små mængder ikke afgiftsberigtigede varer. Findes der under kontrol af såvel forretninger som køretøjer indsmuglede og ikke afgiftsberigtigede varer, så ved den handlende/distributøren, at afgiften kan betales på stedet eller, at der kan stilles sikkerhed herfor, hvorefter varerne umiddelbart frit kan videreforhandles. Risikoen ved at blive opdaget begrænser sig således til betaling af afgiften og en efterfølgende betaling af en eventuel bøde.

Beslaglæggelse af befordringsmidler

Beslaglæggelse af det eller de befordringsmidler, der anvendes i forbindelse med indsmugling og transport af indsmuglede varer, kan ske efter toldlovens § 84. Som oftest er der tale om beslaglæggelse af biler.

I nogle situationer er der tale om, at der helt bevidst benyttes leasede eller (korttids)lejede biler til indsmugling og transport af ikke afgiftsberigtigede varer, hvilket skyldes, at de der står bag indsmuglingen/transporten ikke ønsker at få beslaglagt egne biler, idet beslaglæggelsen her kan fastholdes med varerne, indtil alle afgifter, bøder og omkostninger er betalt. Dvs., at ejeren er frataget rådigheden over bilen, indtil sagen er endelig afgjort. Beslaglæggelse af bilen er således et middel som opleves som særdeles "hårdtslående" af den personkreds, der står bag den organiserede indsmugling og handel med ikke afgiftsberigtigede varer.

For at undgå denne konsekvens anvendes der i en række situationer lejede køretøjer. Er der tale om, at der er anvendt f.eks. en lejet bil til indsmugling og transport, så udleveres denne til ejeren, når denne dokumenterer sit ejerskab til bilen.

Det er således en fordel for de, der står bag indsmugling og handel med ikke afgiftsberigtigede varer, at benytte lejede eller leasede køretøjer i forbindelse med indsmugling eller transport, idet de herved undgår at få beslaglagt egne køretøjer.

3.3.2 Forslaget

Med henblik på yderligere at presse den organiserede handel med ikke afgiftsberigtigede varer foreslås det, at der i de enkelte afgiftslove indsættes hjemler til at foretage beslaglæggelse, som er mere specifikt målrettede mod det beskrevne organiserede snyderi med afgiftspligtige varer, og som giver bedre mulighed for at gennemføre og fastholde en beslaglæggelse, indtil afgifter, bøder og de omkostninger, som er forbundet med beslaglæggelsen, er endelig betalt.

Det er således Skatteministeriets/SKATs opfattelse, at bedre mulighed for at gennemføre og fastholde beslaglæggelser af ikke afgiftsberigtigede varer er noget, som de involverede personer/virksomheder vil have en betydelig respekt for.

Herudover er det utilfredsstillende for de erhvervsdrivende, der følger reglerne, og generelt destabiliserende for konkurrencen og for retsbevidstheden, at nogle erhvervsdrivende bevidst spekulerer i og udnytter reglerne, som de er. Når en erhvervsdrivende i forbindelse med en kontrol efterfølgende blot kan fortsætte med salget af varerne ved at erlægge afgiften på stedet, får han mulighed for umiddelbart at fortsætte sin forretning og indtjening ved salg af varer, der er illegalt importerede, og den "onde cirkel" kan dermed forsættes.

Det foreslås på denne baggrund, at det direkte kommer til at fremgå af bestemmelserne, at

formålet med beslaglæggelsesbestemmelserne - udover at sikre afgiftskravet - af konkurrencemæssige hensyn også er, at sikre, at varerne ikke kommer ud i fri omsætning, før alle afgifter, eventuel bøde og told- og skatteforvaltningens omkostninger forbundet med beslaglæggelsen er endelig betalt.

Der er således tale om beslaglæggelsesbestemmelser, som tjener et bredere formål end de traditionelle bestemmelser i toldloven, og som er skræddersyede til anvendelse overfor den organiserede og systematiske handel med importerede og ikke afgiftsberigtigede chokoladevarer, slik, sodavand m.v.

Yderligere foreslås det, at det kommer til at fremgå af selve lovteksten, at der også kan ske beslaglæggelse af mindre partier ikke afgiftsberigtigede varer. Således er det efter de eksisterende beslaglæggelsesregler i toldlovgivningen vanskeligt at få rettens godkendelse af beslaglæggelse, hvor der alene er tale om små varepartier.

De foreslåede beslaglæggelsesregler tager - lige som toldlovens regler - sigte på såvel situationer, hvor der utvivlsomt *er* unddraget afgifter, samt situationer hvor der er *forsøgt* unddragelse. Den sidste situation kan f.eks. være den situation, hvor der ikke direkte kan konstateres en afgiftsunddragelse, men hvor virksomheden har en regnskabspraksis - eller mangel på samme - der betyder en øget risiko for afgiftsunddragelse, og hvor det ikke positivt kan konstateres, om der er betalt afgifter.

Betingelsen for frigivelse af de beslaglagte varer er, at de undtagne afgifter betales, og at en evt. bøde og de omkostninger - herunder også eventuelle destruktionsomkostninger - der er forbundet med beslaglæggelsen, også betales. I de situationer, hvor beslaglæggelsen er sket, fordi der er *forsøgt* unddragelse, kan de beslaglagte varer naturligvis også frigives, hvis den pågældende, fra hvem de er beslaglagt, efterfølgende ved at fremlægge relevant og ubetvivlelig dokumentation herfor, faktisk kan bevise, at varerne reelt er afgiftsberigtigede.

Endelig foreslås det samtidig, at der i tilknytning til den foreslåede regel om beslaglæggelse indsættes en bestemmelse, om at told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om en særlig mærkning af indsmuglede varer, som efterfølgende lovliggøres.

Sådanne eventuelle regler om mærkning vil betyde, at told- og skatteforvaltningen, i forbindelse med en senere kontrol i samme virksomhed, hurtigt kan udsondre eventuelle tidligere kontrollerede varer fra andre og evt. nye ikke afgiftsberigtigede varer, jf. nærmere om en sådan mærkning i bemærkningerne under afsnit 2.3.

Beslaglæggelse af befordringsmidler

Med henblik på at undgå, at de der står bag den organiserede handel med ikke afgiftsberigtigede

varer spekulerer i at lease, leje eller låne biler til indsmugling og transport af varerne - for at undgå en for dem belastende beslaglæggelse af egne køretøjer - foreslås det, at der i toldlovens § 84 indsættes en bestemmelse om, at også beslaglæggelsen af leasede, lejede eller udlånte befordringsmidler kan fastholdes, indtil alle afgifter, bøde og omkostninger er endelig betalt. Der kan ikke søges fyldestgørelse i køretøjet efter § 84, stk. 1, 3. pkt.

Samtidig foreslås der - som stk. 2 i de foreslåede beslaglæggelsesbestemmelser i de enkelte afgiftslove, jf. bl.a. lovforslagets § 10, nr. 7 - indsat en bestemmelse, hvoraf det fremgår, at beslaglæggelse af befordringsmidler sker efter reglerne i toldlovens § 84, men at der - i modsætning til reglen i § 84, stk. 1, 2. pkt., ikke kan stilles sikkerhed for køretøjets frigivelse. Herved opnås der mulighed for at fastholde både varer og befordringsmidlet, indtil alle afgifter, bøde og omkostninger er endelig betalt.

Forslaget kan forekomme hårdt overfor udlejeren/leasinggiveren/långiveren, som måske ikke er bekendt med, at den pågældende bil anvendes til indsmugling og transport af ikke afgiftsberigtigede varer. Hovedformålet er imidlertid at sætte et maksimalt pres på de, der står bag den organiserede handel og indsmugling med ikke afgiftsberigtigede varer.

Udlejeren m.v. må således i videst muligt omfang sikre sig - og i lejekontrakten betinge - at det udlejede køretøj ikke anvendes til ulovlige formål. Det tab af lejeindtægt, som udlejeren eventuelt vil få som følge af at køretøjet igennem en periode er beslaglagt af told- og skatteforvaltningen, må han efterfølgende - evt. via civilt søgsmål - gøre gældende som et erstatningskrav overfor lejeren af det pågældende køretøj.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at en regel som den foreslåede vil skærpe udlejernes/ejernes opmærksomhed overfor hvem og til hvilke formål f.eks. en varebil udlejes eller udlånes. Herved vanskeliggøres det for de personer og virksomheder, der står bag den organiserede indsmugling og handel med ikke afgiftsberigtigede varer at få adgang til at leje, lease eller låne biler m.v. til brug for denne handel.

3.4 Mulighed for - efter et forudgående påbud herom - at give virksomheden/virksomhedsindehaveren en kontrolafgift for manglende overholdelse af regnskabsreglerne i en række punktafgiftslove.

3.4.1 Gældende ret

Med vedtagelsen af lov nr. 1059 af 17. december 2002 blev der fastsat skærpede regnskabsregler i en række punktafgiftslove. Der blev også indført regler om, at køberen skal opbevare en kopi af faktura eller følgeseddel som kvittering i forretningslokalet, for at varerne er afgiftsberigtigede. I

tilknytning til overtrædelse af disse regler blev der fastsat skærpede bøder, dog med den *væsentlige* forudsætning, at det som følge af den manglende overholdelse af regnskabsreglerne ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgifter for de afgiftspligtige varer, som er genstand for told- og skatteforvaltningens kontrol.

Det fremgår således af bemærkningerne til loven (lov nr. 1059 af 17. december 2002), at:

"Hvis der på trods af regnskabs- og fakturafejl ikke er tvivl om, at der er betalt afgift af de pågældende varer, er det Skatteministeriets opfattelse, at der ikke skal benyttes skærpede bøder end før lovens ikrafttræden."

Man fandt således ikke, at der var grundlag for at indføre en skærpet bødestraf - der ved 1. gangs-overtrædelse udgør 5.000 kr. - *alene* for overtrædelsen af regnskabsreglerne.

Formålet med de skærpede regnskabsregler var - og er - at få skabt et økonomisk og varemæssigt transaktionsspor, som kan dokumentere, at den faktura - og dermed den påståede afgiftsberigtigelse - som angives at vedrøre det pågældende vareparti, som er genstand for kontrollen, reelt også vedrører disse varer.

I praksis kommer SKAT under kontrolbesøg imidlertid ofte i den situation, at der foreligger et særdeles mangelfuldt regnskab, som ikke kan anvendes som dokumentation for, at det reelt er den faktura, som virksomhedsindehaveren angiver, der er udstedt som dokumentation for f.eks. et parti importerede sodavand, som sælges fra butikken. På den anden side kan det heller ikke afvises, at den fremviste faktura reelt er den faktura, som er udstedt i forbindelse med købet af lige præcis det pågældende parti sodavand.

Man står altså i en gråzone, hvor man må lade tvivlen komme den forretningsdrivende til gode, uanset at et korrekt udarbejdet regnskab måske kunne have dokumenteret noget andet. Lidt firkantet kan man sige, at virksomhedsindehaveren "belønnes" for at have et mangelfuldt regnskab, og derved slipper for at få en skærpet bøde.

3.4.2 Forslaget

Med henblik på at kunne sikre det, som egentlig var hensigten med lov nr. 1059 af 17. december 2002, nemlig at der udarbejdes et fyldestgørende regnskab, og dermed et i kontrolmæssig sammenhæng brugbart økonomisk og varemæssigt transaktionsspor, foreslås det, at der i de relevante afgiftslove indsættes en bestemmelse, hvorefter SKAT får mulighed for at give virksomheden et påbud om at overholde en eller flere af nærmere angivne regnskabsregler.

Påbuddet skal pege på et eller flere konkrete tiltag, som virksomheden skal gennemføre, og som skal være med til at sikre at regnskabet - og dermed transaktionssporet - udarbejdes korrekt, og efterfølgende kan lægges til grund for kontrollen.

For at lægge vægt bag påbuddet, og for at presse virksomhederne til at følge det, foreslås det, at der fastsættes en kontrolafgift for overtrædelse af det pågældende påbud i samme størrelsesorden som den skærpede bøde, dvs. en afgift på 5.000 kr. Det foreslås, at afgiften forhøjes med 2.500 kr. for hver gang det konstateres, at påbuddet ikke er overholdt.

Påbuddet skal være skriftligt og skal angive præcis, hvilke regler der skal overholdes, og hvilke regnskabsmæssige tiltag som virksomheden skal iværksætte, for at kunne overholde reglerne. I bemærkningerne til lov nr. 1059 af 17. december 2002 er der nævnt en række regnskabsmæssige mangler, som kan tænkes at danne udgangspunkt for et påbud. Det drejer sig om følgende situationer:

1. Der foreligger intet regnskab i det hele taget.
2. Der mangler fakturaer for tilstedeværende eller solgte varer.
3. Der foreligger fakturaer, men det er ikke muligt at identificere leverandøren.
4. Der foretages ikke kontinuert kasseregistreringer.
5. Der udleveres ikke boner ved kontantkøb.
6. Der foretages ikke daglige kasseafstemninger.
7. Kontant betaling af leverandørfakturaer er ikke medtaget i kasseregnskabet.

Et typisk eksempel vil være at køb og salg ikke registreres, og at der ikke udarbejdes daglige kasseafstemninger.

Bestemmelsen om påbud og evt. efterfølgende kontrolafgift foreslås indsat i Chokoladeafgiftsloven, Emballageafgiftsloven, Mineralvandsafgiftsloven, Spiritusafgiftsloven, Tobaksafgiftsloven og Øl- og Vinafgiftsloven.

Bestemmelsen foreslås opbygget således, at der i lovens kontrolafsnit indsættes en hovedbestemmelse om muligheden og betingelserne for at give et påbud om overholdelse af nærmere angivne bestemmelser i loven og evt. efterfølgende udstede en kontrolafgift for manglende overholdelse af påbuddet. Det er en betingelse, at det fremgår af de relevante bestemmelser, at der kan gives et påbud, og evt. efterfølgende udstedes en kontrolafgift. Bestemmelser herom foreslås således indsat i de regnskabsbestemmelser, som kom ind i de ovennævnte afgiftslove med lov nr. 1059 af 17. december 2002.

Påbuddet kan ikke påklages. Påbuddet skal imidlertid afgives skriftligt, og det skal angive præcis, hvilken bestemmelse(r) det vedrører, og angive præcis, hvilke foranstaltninger som virksomheden skal iværksætte for at kunne overholde de pågældende regler.

Overholdes påbuddet ikke, kan der til virksomheden udstedes en kontrolafgift, på 5.000 kr., som anført overfor.

Et påbud er gældende fra det tidspunkt, hvor virksomheden modtager påbuddet. Det er klart, at den virksomhed, som modtager et påbud, kan have brug for nogen tid til at iværksætte og gennemføre de foranstaltninger, som et påbud angiver. Der kan vanskeligt peges på et bestemt tidsinterval, inden der bør følges op på et påbud. Det må bero på en konkret vurdering og på en vurdering af påbuddets karakter og omfang.

Oftest vil der være tale om påbud, der vedrører helt enkle forhold, som f.eks. at tælle kasse op, foretage effektiv kasseafstemning, føre en reel kasserapport m.v., dvs. forhold, som er dagligdags rutine for de virksomheder, der har ordnede forhold og følger reglerne. Den tidsramme, som virksomheden bør have, er således forholdsvis kort. Som en tommelfingerregel bør SKAT ikke foretage kontrol af, om virksomheden overholder det afgivne påbud, før tidligst 1 til 2 uger efter påbuddet er givet.

Ved fastsættelsen af afgiften til 5.000 kr. er der skelet til størrelsen af de skærpede bøder, som gives, når det (med sikkerhed) kan konstateres, at afgiften ikke er betalt. Formålet med afgiften er således den samme som formålet med en bøde, nemlig at "tvinge" virksomheden til at udarbejde et brugbart regnskab efter reglerne. Kontrolafgiften er imidlertid et "mildere" redskab, idet der ikke er tale om en strafferetlig sanktion, sådan som den skærpede bøde er det.

Det betyder bl.a., at der ikke kan ske indberetning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister, sådan som det er tilfældet, når virksomheden vedtager eller idømmes en bøde. Udstedte kontrolafgifter skal således ikke indgå i en evt. senere vurdering af, om der er grundlag for at fratage virksomheden/virksomhedsindehaveren dennes næringsbrev. Om formålet med indberetning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister, jf. bemærkningerne herom under afsnit 3.2.

Udstedelsen af en kontrolafgift kan påklages til Landsskatteretten. At Landsskatteretten er indsat som klageinstans, skyldes et ønske om - også i denne sammenhæng - at fastholde hovedreglen i skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, hvorefter det er Landsskatteretten, der afgør klager over told- og skatteforvaltningens afgørelser.

For at fastholde effektiviteten og formålet med at give kontrolafgiften foreslås det, at klage til Landsskatteretten og/eller anmodning om aktindsigt og partshøring *ikke* bør have opsættende virkning. Får klageren medhold i Landsskatteretten, foreslås det i stedet, at der sker en tilbagebetaling af afgiften med renter. Forretningen skal gå tilbage til udstedelsesdatoen for

kontrolafgiften.

Der er herved lagt vægt på, at der, efter Skatteministeriets opfattelse, vil være yderst få situationer, hvor en kontrolafgift skal tilbagebetales. Med det forudgående påbud fastlægges der, efter Skatteministeriets opfattelse, et entydigt og tilnærmelsesvist objektivi grundlag for en efterfølgende udstedelse af en kontrolafgift, idet påbuddet jo skal indeholde en præcis angivelse af, hvilke bestemmelser som skal overholdes, og hvilke foranstaltninger der skal iværksættes, for at den/de pågældende bestemmelse(r) kan overholdes.

Der indgår således heller ikke nogen subjektiv vurdering af, om der foreligger fortsæt eller grov uagtsomhed, som betyder, at en afgørelse kan falde til den ene eller den anden side.

Det er ikke hensigten, at udstedelse af kontrolafgifter skal træde i stedet for de skærpede bøder. Bøde og kontrolafgift sigter således mod at ramme forskellige situationer, og der kan være tilfælde, hvor virksomheden/virksomhedsindehaveren kan få en skærpet bøde for ét forhold og en kontrolafgift for et andet forhold.

Den skærpede bøde er *en straf*, som gives, når det med sikkerhed kan konstateres, at der ikke er betalt afgift af varerne, mens kontrolafgiften knytter sig til de overfor beskrevne gråzone-/tvivlstilfælde, hvor det ikke med sikkerhed kan konstateres, om afgiften er betalt eller ej, men hvor det i alt fald kan konstateres, at regnskabsbestemmelserne - og det givne påbud - ikke er fulgt.

Et eksempel på, at der kan gives bøde for ét forhold og en kontrolafgift for et andet forhold, er den situation, hvor der under en kontrol findes - og beslaglægges - ikke pantmærkede øl og sodavand, men hvor der er en faktura på varerne, dvs. at afgiften er betalt. Under samme kontrol konstateres det, at virksomheden, på trods af et tidligere påbud herom, ikke har foretaget daglige kasseafstemninger. I denne situation vil virksomheden få en skærpet bøde for manglende pantmærkning, og virksomheden vil få en kontrolafgift for den manglende overholdelse af det tidligere modtagne påbud.

Der kan ikke gives en skærpet bøde og en kontrolafgift for samme forhold.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at forslaget ikke medfører en forringelse af virksomhedernes/ejernes retsmæssige stilling. Der er herved lagt vægt på, at det påbud, som går forud for en eventuel kontrolafgift, skal have en meget konkret anvisningsmæssig karakter, hvilket giver virksomhedsejeren en meget enkel og oplagt mulighed for at få rettet de mangler, som der peges på, og dermed for at undgå kontrolafgiften. Yderligere bør det tages i betragtning, at kontrolafgiften ikke er en strafferetlig sanktion. Kontrolafgiften vil således ikke "forfølge"

virksomhedsejeren i andre sammenhænge.

Påbud og kontrolafgift er således udtænkt til et helt særlig segment af virksomheder, hvor mangelfulde - eller slet ingen - regnskaber samt handel med ikke afgiftsberigtigede varer simpelthen er en integreret del af den samlede forretningsførelse. Langt hovedparten af virksomhederne - som drives i overensstemmelse med reglerne - vil således aldrig stifte bekendtskab med påbud og kontrolafgift.

3.5 Mulighed for - uden forudgående påbud herom - at pålægge virksomheden/virksomhedsindehaveren en kontrolafgift for manglende registrering for A-skat efter kildeskatteloven og manglende momsregistrering og for ikke at efterleve pålæg, i momsbekendtgørelsen om skærpede fakturakrav og pålæg om at anvende kasseapparat.

3.5.1 Gældende ret

Efter gældende regler er der mulighed for at give administrative bøder for en lang række overtrædelser af skatte- og afgiftslovgivningen. Dvs. bøder, som kan anses for endelige, hvis de vedtages af den pågældende virksomhed eller person. De administrative bøder er oftest bøder for overtrædelser af såkaldte ordensforskrifter, hvor bødesatserne typisk ligger mellem 800 og 2.000 kr. for førstegangsovertrædelser.

Bøder er strafferetlige sanktioner, som forudsætter en forudgående vurdering af, om der ligger fortsæt eller grov uagtsom adfærd bag overtrædelserne. I praksis administreres bøder på den måde, at skattecentrets indsats(kontrol)-medarbejdere efter et kontrolbesøg, hvor der er konstateret én eller flere overtrædelser, udarbejder en rapport herom til SKATs ansvarsafdeling, med indstilling om at der fastsættes en bøde. Herefter foretager ansvarsafdelingen en vurdering af tilregnelsen, dvs. af om der foreligger forsæt eller grov uagtsomhed bag overtrædelserne.

Når man frem til, at den fornødne tilregnelser foreligger, fremsendes der et bødeforlæg til virksomheden/ejeren. Kan virksomheden vedgå bøden, er sagen hermed afsluttet. Kan virksomheden derimod ikke vedgå bøden - og betales bøden derfor ikke - fremgår det af bødeforlægget, at sagen oversendes til politiet med en anmodning om, at der rejses en sag ved domstolene. En sag ved domstolene har opsættende virkning for bødebetalingerne.

Behandlingen af bødesager vil således ofte være en længerevarende proces, og oplevelsen af konsekvens og straf kan derved fortones noget. Således er det SKATs erfaring, at nogle sager, uanset at der er tale om sager, hvor skyldspørgsmålet nærmest har en objektiv karakter, og hvor sagen nærmest utvivlsomt vil blive tabt af den pågældende, alligevel bevidst trækkes i langdrag af den virksomhed/person, som har modtaget bødeforlægget.

Når der er tale om overtrædelse af bestemmelser, som har karakter af ordensbestemmelser eller bestemmelser, som i deres gerningsbeskrivelse er meget klare og nærmest objektive, er det Skatteministeriets opfattelse, at bødesanktionen, og den proces der er forbundet hermed, er unødigt tung, hvilket har den effekt, at bøden ikke opleves som nogen væsentlig sanktion. Der er således situationer, hvor der ikke er en naturlig sammenhæng mellem den meget enkle overtrædelse, der er begået og den omstændelige straffeprocess, der skal følges, før overtrædelsen endeligt kan sanktioneres.

På denne baggrund er det Skatteministeriets ønske, at der indføres en sanktion i form af en kontrolafgift, som ikke er baseret på det straffeprocessuelle system, og som kan pålægges virksomheden/ejeren på stedet for overtrædelser af bestemmelser, der har karakter af ordensbestemmelser, og hvor overtrædelsen kan konstateres på et objektivt grundlag.

3.5.2 Forslaget

Det er formålet med forslaget, at det skal være muligt at anvende en hurtig og smidig sanktionstype i en række situationer, hvor den begåede overtrædelse har en objektiv karakter, dvs., hvor der overtrædes en bestemmelse, som mest af alt ligner en ordensforskrift.

Hensigten er - som anført overfor - at undgå at skulle køre hele det straffeprocessuelle system i stilling, når der er tale om overtrædelser af sådanne enkle regler.

Skatteministeriet har analyseret en række bestemmelser, som indeholder krav om en bestemt handling/handlemåde og udfundet 4 forskellige bestemmelser, som efter Skatteministeriets opfattelse, vil egne sig til, at der pålægges en kontrolafgift, hvis de pågældende bestemmelser overtrædes. Det er således vurderingen, at de 4 nedenfor beskrevne situationer alle vedrører overtrædelsen af regler, hvor spørgsmålet om overtrædelsen kan konstateres på et objektivt grundlag.

1. Kontrolafgift for manglende registrering efter reglerne i kildeskattebekendtgørelsens § 15. (Bek. nr. 1520 af 14. december 2006)
2. Kontrolafgift for manglende registrering for moms efter bestemmelsen i momslovens § 47, stk. 1-3 og stk. 5.
3. Kontrolafgift for manglende efterlevelse af pålæg i momsbekendtgørelsens § 40, stk. 6 og 7. (Bekendtgørelse nr. 663 af 16. juni 2006)
4. Kontrolafgift for manglende efterlevelse af pålæg efter momsbekendtgørelsens § 43, stk. 4.

Ad. 1. Efter bestemmelsen i kildeskattebekendtgørelsens § 15, stk. 1, skal enhver, der er indeholdelsespligtig efter reglerne i kildeskattelovens kapitel V og VI, tilmelde sig til registrering i SKATs Erhvervssystem inden 8 dage efter indeholdelsespligten er indtrådt. Bestemmelsen indeholder yderligere et krav om, at et af SKAT udarbejdet skema skal benyttes.

Stk. 2 indeholder bestemmelser om, at ændringer, herunder ophør af indeholdelsespligt, skal meddeles told- og skatteforvaltningen inden 8 dage efter, at ændringen er indtrådt.

Stk. 3 indeholder bestemmelser om, at indeholdelsespligtige, der har personer ansat, som beskattes (lempeligere) efter reglerne i kildeskattelovens §§ 48 B eller 48 E, ligeledes, jf. henvisningen til stk. 1, skal give meddelelse herom indenfor 8 dage fra indeholdelsespligtens indtræden. Overtrædelse af registreringspligten er bødebelagt efter reglen i kildeskattebekendtgørelsens § 41. Bøden for manglende registrering fastsættes efter gældende praksis til 2.000 kr., mens bøden for forsinket anmeldelse, dvs. anmeldelse senere end 8 dage efter gældende praksis fastsættes til 800 kr.

Ad. 2. I momslovens § 47, stk. 1-3, er der fastsat registreringspligt for en række forskelligartede former for afgiftspligtige personer (fysiske såvel som juridiske personer). Det drejer sig i stk. 1 om afgiftspligtige personer med forretningssted i Danmark. I stk. 2 drejer det sig om afgiftspligtige personer, der har forretningssted i et land udenfor EU, med hvilket Danmark ikke har et retligt instrument om gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne indenfor EU. I stk. 3 drejer det sig om den situation, at én person har flere virksomheder her i landet. Der stilles krav om, at disse virksomheder registreres under ét.

Efter bestemmelsens stk. 5 skal anmeldelse for registrering af moms ske senest 8 dage inden påbegyndelse af registreringspligtig virksomhed. Overtrædelse af denne registreringspligt er i lighed med registreringspligten for kildeskatt bødebelagt, jf. momslovens § 81, stk. 1, nr. 2. Bøden for at drive uregistreret virksomhed er fastsat til 2.000 kr.

Ad. 3. Bestemmelserne i momsbekendtgørelsens § 40, stk. 6, indeholder mulighed for, at told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der driver handel fra torve, studepladser og lignende distributionscentraler, at udstede en faktura, som skal udleveres sammen med varerne. Pålægget kan stille krav om, at fakturaen skal opfylde de generelle - mere fyldestgørende - fakturakrav, som fremgår af momslovens § 40 eller de mere forenklede fakturakrav, som er indeholdt i § 43. Fakturakravene i § 41 er de krav, som *skal* opfyldes, hvis der handles med andre registrerede virksomheder, mens de forenklede krav i § 43 retter sig mod de situationer, hvor der er tale om salgsbeløb på under 750 kr., eller hvor der alene eller overvejende handles med private.

Et pålæg forudsætter, at told- og skatteforvaltningen tidligere har konstateret, at der er

uregelmæssigheder i virksomhedens regnskaber. Et pålæg gives, jf. § 40, stk. 8, alene for 2 år af gangen, og manglende efterlevelse af pålægget er bødebelagt efter den generelle bødebestemmelse i momsbekendtgørelsens § 100, stk. 2. Pålægget betragtes som en afgørelse og kan påklages til Landsskatteretten.

Ad. 4. Efter bestemmelsen i momsbekendtgørelsens § 43, stk.3, kan en virksomhed, der sælger varer ved omførsel, dvs. salg fra et mobilt salgssted, pålægges at anvende et kasseapparat ved omførslen. Det er en forudsætning herfor, at told- og skatteforvaltningen tidligere har konstateret, at der er uregelmæssigheder i virksomhedens regnskaber. Et pålæg gives alene for 2 år af gangen, og manglende efterlevelse af pålægget er bødebelagt efter den generelle bødebestemmelse i momsbekendtgørelsens § 100, stk. 2. Pålægget betragtes som en afgørelse og kan påklages til Landsskatteretten.

I samtlige de fire beskrevne situationer, er det enkelt at konstatere om de krav, som de pågældende bestemmelser stiller, eller de pålæg som er givet i medfør heraf, er overtrådt. For så vidt angår registreringskravene efter hhv. kildeskattebekendtgørelsens § 15 og momslovens § 47 (pkt. 1 og 2), kan det på et objektivt grundlag konstateres, om virksomheden har været registreret forud for virksomhedens først konstaterede salg. Ligeledes for så vidt angår de pålæg, der kan gives vedrørende fakturaudstedelse og anvendelse af kasseapparat (pkt. 3 og 4), kan det på et enkelt og objektivt grundlag konstateres, om pålægget følges. Det objektive grundlag - som er en forudsætning for at udstede en kontrolafgift - er efter Skatteministeriets opfattelse således klart til stede i de beskrevne situationer.

Det foreslås, at kontrolafgiften fastsættes til 5.000 kr., og at kontrolafgiften kan påklages til Landsskatteretten. Klage har ikke opsættende virkning.

Den foreslåede kontrolafgifts karakter, størrelsen og muligheden for at påklage afgiften, svarer i det hele taget til den kontrolafgift, som er foreslået for så vidt angår overtrædelse af de påbud, som det foreslås muligt at give efter visse af punktafgiftslovene. Der henvises således til bemærkningerne ovenfor under afsnit 3.4.2.

Som det fremgår overfor, er overtrædelsen af de beskrevne bestemmelser, for hvilke der foreslås tilknyttet en kontrolafgift, allerede belagt med bødestraf. Der kan selvsagt ikke pålægges både bøde og kontrolafgift for det samme forhold. Med fastsættelse af en sanktion i form af en kontrolafgift for overtrædelsen af de pågældende bestemmelser, kan det derfor forekomme unødigt, at der fortsat er grundlag for at fastsætte en bødestraf.

Skatteministeriet finder imidlertid, at bødemuligheden bør fastholdes, på trods af der samtidig fastsættes en kontrolafgift.

I nogle sager vil f.eks. manglende moms - eller kildeskatteregistrering - således blot være en mindre forseelse sammenholdt med, at den pågældende person/virksomhed har overtrådt en række andre regler og måske samlet set har unddraget staten for så betydelige skatte- og/eller afgiftsbeløb, at der rejses en større straffesag herom. I en sådan situation vil den manglende registrering alene udgøre ét mindre forhold i den samlede større straffesag.

Når der således under alle omstændigheder rejses en straffesag, hvor der skal udarbejdes en ansvarsvurdering m.v., er det oplagt, at lade forholdet vedr. den manglende registrering indgå i den samlede straffesag og dermed også i vurderingen af den samlede bødefastsættelse. Skal dette være muligt, forudsætter det, at muligheden for at straffe med bøde også vedrørende manglende registrering fastholdes.

Det må bero på told- og skatteforvaltningens samlede vurdering, hvorvidt der skal gives en kontrolafgift eller en bøde i de situationer, hvor begge muligheder er til stede.

Det er en forudsætning for udstedelse af en kontrolafgift, at det fremgår af de pågældende bestemmelser, at der kan udstedes en kontrolafgift for overtrædelse heraf. For så vidt angår de ovenfor under punkt 1, 3 og 4 beskrevne bestemmelser, som er indeholdt i hhv. kildeskattebekendtgørelsen og momsbekendtgørelsen, forudsætter udstedelse af en kontrolafgift således, at disse bekendtgørelser ændres.

3.6 Regler om samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringsystem.

3.6.1 Gældende ret

SKATs kontrolinformationsregister(KINFO) er oprettet i 1999/2000 i medfør af skattekontrollovens § 6 F.

KINFO er reguleret ved lov nr. 388 af 2. juni 1999 om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven og kommuneskatteloven (Indgreb mod sort arbejde, socialt bedrageri m.v.) samt lov nr. 408 af 8. maj 2006 om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. og lov om miljøbeskyttelse (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse – fairplay II).

Lov nr. 388 af 2. juni 1999 indeholder bl.a. hjemmel til at oprette registret og angiver domme, endelige administrative afgørelser samt visse andre administrative afgørelser som registreringsgrundlag. Lov nr. 408 af 8. maj 2006 indeholder bl.a. regler om notifikation til virksomheder/personkredsen bag virksomheder, der har deltaget i momskarruseller, samt

registrering af notifikationer i kontrolinformationsregistret (KINFO).

Told- og Skatteforvaltningen er efter skattekontrollovens § 6 F bemyndiget til at foretage en tidsbegrænset registrering af fysiske og juridiske personer, der har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter med henblik på at imødegå overtrædelser af lovgivningen om skatter og andre ydelser til det offentlige.

Formålet med kontrolinformationsregistret er at skabe et modspil til selskabstømmere, konkursryttere, udbydere af uholdbare skattearrangementer og lignende større skatteunddragere.

En registrering indebærer, at den pågældende vil blive fulgt nøjere af skattemyndighederne. Men den pågældende bliver ikke – som følge af registreringen – afskåret fra nogle rettigheder.

I forbindelse med behandlingen af lovforslag L 229 (1998-99), hvorved hjemlen til KINFO-registret blev indført, blev det tilkendegivet, at registret ikke ville blive samkørt med andre registre. De registrerede oplysninger må i dag *ikke* samkøres med andre registrerede oplysninger.

Registreringsgrundlaget efter lov nr. 388 af 2. juni 1999 er som udgangspunkt en dom eller en endelig administrativ afgørelse, hvori det er konstateret, at den pågældende forsætligt eller groft uagtsomt enten har påført det offentlige et betydeligt tab af den nævnte slags eller forsøgt at påføre det offentlige et betydeligt tab.

Registrering i KINFO kan kun foretages, hvis formålet er at imødegå overtrædelser af lovgivningen om skatter og andre ydelser til det offentlige.

Det er derudover en betingelse for registrering, at den pågældende har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter. At et tab skal være betydeligt indebærer, at påførte tab samlet set skal være i en størrelsesorden på mindst 50.000 kr.

Udover registrering på grundlag af en dom eller en endelig administrativ afgørelse vil der kunne foretages registrering i følgende tilfælde og i tilfælde, der ganske kan sidestilles hermed:

- 1) En fysisk eller juridisk person, der administrativt har vedtaget en bøde for overtrædelse af told-, skatte- eller afgiftslovgivningen.
- 2) En udbyder eller erhvervmæssig formidler af skattearrangementer, der ved forskudsregistreringen eller ligningen er tilsidesat som værende uden reelt indhold. Et skattearrangement er karakteriseret ved, at der med det primære formål at spare eller udskyde skat

er anskaffet et formuegode eller finansielt instrument, og at anskaffelsen helt eller delvist er finansieret ved lån.

3) En fysisk eller juridisk person, der har deltaget i momskarruselsvindel. Ved momskarruselsvindel forstås en svindelmetode, hvor der igangsættes transaktioner mellem en række momspligtige i to eller flere EU-lande med eller uden varer med henblik på misbrug af reglerne vedrørende momsfrit salg mellem momsregistrerede virksomheder i medlemslandene.

4) En fysisk person, der har deltaget i selskabstømning på køberside.

5) En fysisk eller juridisk person, der har fået inddraget en bevilling til særlige kreditvilkår til told-eller afgiftslempelse, fordi den pågældende har overtrådt de vilkår, som bevillingen var tildelt under.

6) En juridisk person, der mere end to gange er ansat skønsmæssigt på grund af manglende (selv)angivelse af den skattepligtige indkomst/afgift.

7) En fysisk person, der har stået bag mere end to virksomheder, der er gået konkurs eller er tvangsopløst med tab for staten til følge.

En registrering i KINFO forudsætter i forhold til hvert enkelt af de nævnte punkter, at der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 388 af 2. juni 1999 og af den anmeldelse til Datatilsynet, der skete i forbindelse med oprettelsen af KINFO-registret. Det er således ikke korrekt, når det i forarbejderne til lov nr. 408 af 8. maj 2006 (L 145 – FT 2005-2006, pkt. 3.2.2.1) er anført, at de syv specifikke punkter ikke kræver en vurdering af tilregnelsen.

Ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 er der i momslovens § 46, stk. 9, givet regler om notifikation ("advarsel/påbud") til virksomheder, der deltager i momskarruseller samt til registrering af notifikationer i KINFO.

Told- og skatteforvaltningen (SKAT) kan efter momslovens § 46, stk. 9, udstede en notifikation, der gennem konkrete påbud pålægger en virksomhed at udvise større agtpågivenhed ved fremtidige handler, når SKAT vurderer, at virksomheden har deltaget i en momskarrusel. Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til momslovens § 46, stk. 9, at der ved registrering af notifikationer i KINFO *ikke* stilles krav om tilregnelser, og registrering kan således foretages, uden at det kan godtgøres, at den notificerede virksomhed eller personkredsen bag denne har udvist forsæt eller grov uagtsomhed. Skatteministeriet har vurderet, at en registrering af notifikationer er såvel proportional som nødvendig for at bekæmpe momskarruselsvindel.

Da registrering af en notifikation vil være en væsentlig udvidelse af området for registrering i KINFO i forhold til den anmeldelse til Datatilsynet, der skete i forbindelse med oprettelsen af registret, er anmeldelsen til Datatilsynet blevet ændret/præciseret.

Af bemærkningerne til lovforslag L 145 fremgår endvidere, at betingelsen om, at den pågældende har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter eller afgifter m.v. på mindst 50.000 kr., også skal være opfyldt ved registrering af notifikationer.

Denne betingelse vil imidlertid i praksis formentlig aldrig være opfyldt ved notifikationer, som er karakteriseret ved fremover at skulle udelukke simpel uagtsomhed eller god tro hos en virksomhed eller person, som har deltaget i en momskarrusel. Notifikationer vil således sædvanligvis ikke indeholde en konstatering af, at den pågældende har påført eller forsøgt at påføre det offentlige tab af en given størrelse, men formentlig kun en konstatering af, at et andet led i karrusellen har påført statskassen tab. Et sådant andet tab kan ved notifikationer ikke henføres direkte til den notificerede, og dermed vil betingelsen om tab for denne ikke være opfyldt. Anmeldelsen til Datatilsynet vil blive ændret/præciseret, så det fremgår, at betingelsen om betydeligt tab *ikke* vil skulle være opfyldt, for at en notifikation efter momslovens § 46, stk. 9, kan registreres i KINFO.

3.6.2 Forslaget

Rigsrevisionen offentliggjorde den 27. september 2006 sin rapport om SKATs indsats mod momskaruselsvindel. Rigsrevisionen anbefalede bl.a., at SKAT overvejer muligheden for at skabe lovhjemmel til at gennemføre en maskinel kontrol i alle sager i relation til KINFO for at styrke registreringskontrollen.

Skatteministeren har i et svar af 3. november 2006 på spørgsmål nr. 3 af 4. oktober 2006 (SAU alm. del) om opfølgning på Rigsrevisionens rapport bl.a. oplyst at ville undersøge konsekvenserne af en eventuel lovgivning på området, der giver mulighed for registersamkøring med KINFO-registret, så denne kontrol bliver lavet automatisk i alle sager i forbindelse med den maskinelle restance- og risikovisitering. Af svaret fremgår, at der i denne vurdering også vil indgå en vurdering af de retssikkerhedsmæssige aspekter.

Rigsrevisionens anbefaling er baggrunden for forslaget om at tilvejebringe hjemmel til registersamkøring af oplysninger i KINFO med oplysninger i SKATs registreringssystem for virksomheder – Erhvervssystemet.

Der stilles ikke efter persondataloven krav om egentlig lovhjemmel til samkøring, men Datatilsynet skal efter lovens § 45, stk. 1, nr. 4, afgive en udtalelse, før offentlige myndigheder

iværksætter registersamkøring i kontroløjemed.

Datatilsynet forudsætter i sin praksis, at myndigheder i forbindelse med sammenstilling og samkøring i kontroløjemed har et klart og utvetydigt retsgrundlag af arbejde på. Datatilsynet anbefaler, at hjemlen til kontrolsamkøring *udtrykkeligt* fremgår af de enkelte bestemmelser samt bemærkningerne hertil.

I forbindelse med behandlingen af lovforslag L 229 (1998-99), hvorved hjemlen til KINFO-registret blev indført, blev det tilkendegivet, at registret ikke ville blive samkørt med andre registre, og at en udvidelse i givet fald ville ske ved et lovforslag.

Også forarbejderne til skattekontrollovens § 6 F tilsiger således, at spørgsmålet om registersamkøring bør afklares ved et lovforslag, der tilvejebringer direkte lovhjemmel til registersamkøring.

SKAT og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen foretager registrering af virksomheder i SKATs Erhvervssystem, og oplysningerne i KINFO vil derfor skulle samkøres med oplysningerne i dette system.

Det er tanken, at samkøring rent teknisk skal foretages således, at der alene vil fremkomme en markering i Erhvervssystemet om, at en fysisk eller juridisk person er optaget i KINFO, når den pågældende anmoder om virksomhedsregistrering m.v. i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil dermed ikke få kendskab til indholdet af registreringen i KINFO, herunder oplysning om, hvorfor pågældende er optaget i registret. For SKAT gælder, at der som udgangspunkt vil være tale om den samme markering. Kun medarbejdere, som er autoriseret til KINFO, vil kunne få yderligere oplysninger fra registret.

Ved at gennemføre registersamkøring på denne måde, vil også retssikkerhedsmæssige hensyn blive tilgodeset, da samkøringen med KINFO alene vil skulle resultere i en markering på linje med markeringer for restance- og risikovisiteringer, som allerede foretages i dag.

SKAT og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale, som regulerer, hvornår Erhvervs- og Selskabsstyrelsen på egen hånd kan træffe afgørelse om registrering i SKATs Erhvervssystem, og hvilke sager, der skal overgå til SKAT til nærmere kontrol – det vil sige sager, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal placere på den såkaldte sagsliste.

Derudover placerer SKAT/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nogle yderligere sager på sagslisten som følge af den maskinelle restance- og risikovisitering, der udføres i alle sager. Det er tanken – som anbefalet af Rigsrevisionen – at KINFO-kontrollen skal foretages i forbindelse hermed,

således at registreringsanmodninger m.v. fra fysiske og juridiske personer, der er optaget i KINFO-registret, automatisk placeres på sagslisten til nærmere kontrol.

3.7 Ændring af kravet om en befuldmægtiget - kildeskattelovens § 46, stk. 4

3.7.1 Gældende ret

Efter bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, stilles der krav om, at hvis A-indkomst udbetales af en person, et selskab, et dødsbo m.v., som ikke har hjemting i Danmark, men som er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, så skal den pågældende person/virksomhed/selskab m.v. være repræsenteret ved en befuldmægtiget i Danmark.

Hensigten med bestemmelsen, som kom ind i loven i 1992, var ønsket om - i forbindelse med inddrivelse af A-skatterestancer - at have en person i Danmark at rette inddrivelseskravet imod. Dvs. ønsket om en effektiv inddrivelse. Som argument for bestemmelsen blev der også henvist til, at der var en tilsvarende bestemmelse om en befuldmægtiget for så vidt angår momsrestancer i momslovens § 5 (senere momslovens § 47, stk. 2). Endelig var der det overordnede kontrollenssyn, dvs. ønsket om at have en person - i Danmark - at gennemføre kontrollen overfor.

3.7.2 Forslaget

I 2001 blev Rådets direktiv nr. 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse imidlertid ændret, således at direktivet også kom til at omfatte inddrivelse af direkte skatter, herunder også A-skatter. Der er hermed skabt mulighed for at opnå andre EU-landes bistand til inddrivelse af restancer hos virksomheder, der har hjemsted indenfor EU.

Samme år blev momslovens § 47, stk. 2, på baggrund af en ændring af art. 21 i 6. momsdirektiv, ændret, således at der ikke længere kunne stilles krav til EU-virksomheder om at have en "momsbefuldmægtiget" i Danmark. Baggrunden for direktivændringen (og dermed også lovændringen) var, at reglerne - særlig for mindre og mellemstore virksomheder - blev oplevet som en økonomisk byrde i forbindelse med etableringen i Danmark. Herudover nævnte Kommissionen som motiv også hensynet til princippet om ikke-diskrimination.

To af de væsentligste motiver bag indførelsen af bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, nemlig ønsket om (nem og effektiv) adgang til inddrivelse samt henvisningen til den tilsvarende bestemmelse om en momsbefuldmægtiget i momsloven, er således ikke længere til stede.

Allerede inden gennemførelsen af disse ændringer blev spørgsmålet om bestemmelsens forenelighed med EU-rettens principper om den frie etableringsret og ikke diskrimination af udenlandske virksomheder rejst. På daværende tidspunkt blev disse indvendinger afvist med

henvisning til mulighederne for effektiv inddrivelse og den tilsvarende bestemmelse i momsloven.

Med de gennemførte ændringer er der således kun det overordnede kontrollensyn tilbage, og det må vurderes som tvivlsomt, om kildeskattelovens § 46, stk. 4, kan fastholdes alene under henvisning hertil, hvis spørgsmålet om bestemmelsens forenelighed med EU-retten i dag bliver rejst ved EF-domstolen.

Endelig kan der stilles spørgsmålstejn ved bestemmelsens praktiske betydning. Virksomheder, der har et lidt større og mere vedvarende engagement i Danmark, vil typisk under alle omstændigheder været repræsenteret ved en person eller en virksomhed/et selskab i Danmark.

På denne baggrund foreslås bestemmelsen ændret, således at den alene finder anvendelse i relation til personer m.v., som kommer fra lande, med hvilke Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til opkrævning og inddrivelse, der svarer til reglerne indenfor EU.

3.8 Ændring af opkrævningslovens § 4, stk. 3 og § 11, stk. 7 og 8 - hæftelse for ledelsen ved uregistreret virksomhed

3.8.1 Gældende ret

Opkrævningslovens § 4 indeholder reglerne om skønsmæssig ansættelse ved manglende angivelse. Efter bestemmelsen i § 4, stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen inddrage en virksomheds registrering, når virksomheden i 4 på hinanden følgende afregningsperioder for samme afgiftstype er blevet skønsmæssigt ansat. Virksomheden skal forud herfor, ved et rekommanderet, brev have meddelelse om, at told- og skatteforvaltningen agter at inddrage registreringen.

Fortsættes virksomheden på trods af, at registreringen er frataget virksomheden, kan den pågældende virksomhedsindehaver straffes med bøde eller fængsel efter opkrævningslovens § 17, stk. 3.

3.8.2 Forslaget

Efter opkrævningslovens § 11, stk. 1-2, har told- og skatteforvaltningen mulighed for - herunder efter stk. 2 i forbindelse med virksomhedens anmodning om registrering - at stille krav om sikkerhed til en virksomhed, bl.a. hvis virksomheden flere gange ikke indbetaler skyldige skatter og afgifter, eller hvis én eller flere personer i virksomhedens bestyrelse er gamle kendinge, som har været ejer af eller siddet i bestyrelsen i en virksomhed, som pga. af konkurs eller likvidation

tidligere har påført told- og skatteforvaltningen et tab på mere end 50.000 kr.

Efter § 11, stk. 9, kan told- og skatteforvaltningen fratage en virksomhed registreringen, hvis den ikke rettidigt stiller den afkrævede sikkerhed. Fortsættelse af virksomheden, efter virksomheden er afmeldt fra registrering, kan straffes med bøde eller fængsel efter bestemmelsen i opkrævningslovens § 17, stk. 3.

Udover, at fortsættelse af virksomheden efter virksomhedens afregistrering er strafbar efter § 17, stk. 3, så kan virksomhedens ledelse efter bestemmelsen i § 11, stk. 11, yderligere komme til at hæfte personligt, ubegrænset og solidarisk for de skyldige skatter og afgifter m.v., der følger af at virksomhedsdriften fortsættes.

Bestemmelserne i § 11 om afmeldelse fra registrering og evt. personlig hæftelse for ledelsen kom ind i opkrævningsloven med lov nr. 408 af 8. maj 2006 (fairplay II).

Der er således betydelig lighed mellem bestemmelserne i opkrævningslovens § 4, stk. 3, og § 11, idet begge bestemmelser giver told- og skatteforvaltningen mulighed for at fratage en virksomhed registreringen.

Der er dog i konsekvensmæssig sammenhæng den væsentlige forskel, at virksomhedens ledelse *ikke* kommer til at hæfte for skyldige skatter, moms og afgifter, hvis virksomheden har fået frataget registreringen efter bestemmelsen i § 4, stk. 3.

Uanset hvilke bestemmelser - § 4, stk. 3, eller § 11, stk. 9 - der danner baggrund for fratagelse af registreringen, bør konsekvenserne af at fortsætte virksomheden efter afmeldelse fra registrering for de implicerede være den samme. Det foreslås på denne baggrund, at der i lighed med bestemmelsen i § 11, stk. 11, indsættes en bestemmelse i opkrævningslovens § 4, stk. 3, hvorefter ledelsen i en virksomhed, hvis den forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter virksomheden på trods af afregistreringen, kan komme til at hæfte personligt, ubegrænset og solidarisk for skatter og afgifter m.v., der følger af den uregistrerede virksomhed.

Yderligere foreslås det, at det af det varsel der udsendes om fratagelse af registreringen efter § 4, stk. 3 - i lighed med hvad der er gældende efter § 11, stk. 10 - kommer til at fremgå heraf, hvad de strafmæssige og de hæftelsesmæssige konsekvenser af at fortsætte virksomheden i strid med afregistreringen er.

Af det varsel (rekommanderet brev) der skal udsendes i forbindelse med registreringsfratagelse efter reglerne i § 11, fremgår det således allerede, hvad de strafmæssige konsekvenser er. Det foreslås, at det også kommer til at fremgå, hvad de hæftelsesmæssige konsekvenser er.

Med de foreslåede ændringer vil konsekvenserne af fratagelse af virksomhedsregistreringen, uanset, om det sker efter bestemmelserne i opkrævningslovens § 11 eller lovens § 4, stk. 3, være identiske.

3.9 Ændring af opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, og § 11, stk. 5 - inddragelse af personskatter ved vurdering og opgørelse af sikkerhedsstillelse - samt inddragelse af filialbestyrere.

3.9.1 Gældende ret.

Inddragelse af personskatter

Opkrævningsloven finder ifølge § 1, stk. 1, anvendelse på de skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v. er, eller skulle have været, registreret hos, eller anmeldt til told- og skatteforvaltningen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning eller i EF-forordninger. Told omfattes dog ikke, jf. § 1, stk. 4. Derudover finder opkrævningsloven anvendelse for andre skatter og afgifter m.v. end de i stk. 1 nævnte, i det omfang der i anden lovgivning henvises til opkrævningsloven, jf. § 1, stk. 3. Endelig fastslår § 1, stk. 5, at loven kun gælder for opkrævning af virksomhedens ejers, selskabets, fondens eller foreningens egne indkomstskatter, i det omfang dette er særligt fastsat i anden lovgivning.

Dette indebærer, at moms, lønsumsafgift, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og punktafgifter er omfattet af lovens anvendelsesområde, jf. § 1, stk. 1. Selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., fastslår, at opkrævningsloven, bortset fra kapitel 3, finder anvendelse på opkrævningen af indkomstskat af selskaber og foreninger m.v. Opkrævningslovens kapitel 4 (§§ 10-15b) finder således også anvendelse på selskabsskatter, jf. § 1, stk. 5.

Personskatter, dvs. fysiske personers egne indkomstskatter, og arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag for selvstændigt erhvervsdrivende omfattes derimod ifølge § 1, stk. 5, ikke af lovens anvendelsesområde. Der findes ingen bestemmelse svarende til bestemmelsen i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., om selskabers, fondes og foreningers egne indkomstskatter, dvs. selskabsskatter.

Efter bestemmelsen i § 11, stk. 1, nr. 1, kan en virksomhed pålægges at stille sikkerhed for skyldige skatter og afgifter, når en virksomhed indenfor de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter omfattet af denne lov. Det er yderligere en betingelse, at virksomhedens restance overstiger 25.000 kr., jf. § 11, stk. 1, nr. 1, litra a.

Da personskatter ikke er omfattet af loven, indgår de skatter, som ejeren af en personligt drevet

virksomhed er i restance med - og som hidrører fra overskuddet fra virksomhedsdriften - dvs. virksomhedens "egen" skat, således ikke ved opgørelsen af, om virksomhedens restance overstiger 25.000 kr. og dermed i vurderingen af, om der skal stiles sikkerhed.

Efter § 11, stk. 2, kan der stilles krav om sikkerhed, hvis der i en virksomhed, som ønskes anmeldt til registrering, er involveret fysiske eller juridiske personer, som er ejere af virksomheden, som reelt driver den, eller som er bestyrelses- eller direktionsmedlemmer, og hvis disse har været involveret i tidligere virksomhedsdrift, som har afstedkommet et samlet tab for staten på mere end 50.000 kr. Ved opgørelsen af de 50.000 kr. indgår således, jf. det ovenstående, heller ikke personskatter, der hidrører fra drift af personlig drevet virksomhed.

Efter § 11, stk. 5, skal sikkerhed stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer for skatter og afgifter der opkræves efter opkrævningsloven samt det forventede gennemsnitlige tilsvær i en tre-måneders periode. Heller ikke ved opgørelsen af sikkerhedens størrelse indgår således virksomhedsrelaterede personskatter.

Filialbestyrere

Som anført ovenfor kan der efter opkrævningslovens § 11, stk. 2, stilles krav om sikkerhed, hvis en person fra den personkreds, der er nævnt i bestemmelsen, er repræsenteret i virksomheden, og hvis denne person tidligere har været involveret i virksomhedsdrift, som har afstedkommet et tab for staten.

Filialer af udenlandske aktieselskaber skal ifølge aktieselskabslovens § 151 registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og ifølge § 149 ledes af en eller flere filialbestyrere. Tilsvarende gælder for filialer af udenlandske anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 68. En filialbestyrer har en funktion, der minder om den ledelsesfunktion, der påhviler en direktør, hvilket bl.a. kommer til udtryk i aktieselskabslovens § 149, stk. 2, 2. pkt., der fastslår, at de i loven om direktører anførte bestemmelser - med de fornødne afvigelser - finder tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

Med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, vil det imidlertid ikke være muligt at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, hvis en person, der har den relevante tilknytning til den virksomhed, der er anmeldt til registrering, tidligere har været filialbestyrer i en anden virksomhed, der i forbindelse med en konkurs eller en konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et usikret tilgodehavende eller staten et tab på mere end 50.000 kr.

Dette gælder uanset, at personen i sin egenskab af filialbestyrer for virksomheden vurderes at have et medansvar for dette tab eller usikrede tilgodehavende.

3.9.2 Forslaget

Inddragelse af personskatter

Det foreslås, at også de personskatter, som stammer fra virksomhedens overskud, skal indgå ved opgørelsen af de restancegrænser, der er fastsat efter hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, samt ved opgørelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed, jf. § 11, stk. 5.

En restance bestående af personskatter og bidrag vil ofte vedrøre en personligt drevet erhvervsmæssig virksomhed, som personen har eller har haft. Den del af virksomhedsejerens personlige skat, som kan knyttes til overskuddet fra den personligt drevne virksomhed, kan betegnes som den personlig drevne virksomheds "egen" skat og kan dermed sidestilles med den selskabsskat, som betales af overskuddet fra virksomheder, der drives i selskabsform.

Da selskabsskatter i kraft af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., opkræves efter opkrævningsloven og dermed indgår i beregningen af og anvendelsen af den efter opkrævningslovens § 11, stk. 1 (allerede registrerede virksomheder) og stk. 2 (nyregistrering af virksomheder), jf. stk. 5, stillede sikkerhed, og tæller med ved opgørelsen af det i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nævnte beløb på 50.000 kr., findes det rimeligt, at også virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer bør være omfattet af § 11.

Det forekommer således jævnlige, at en person, der driver selvstændig virksomhed, er i stand til at betale den moms og A-skat m.v., der opstår i forbindelse med virksomhedsdriften, men derimod ikke kan betale personskatterne og egne arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag.

Personskatterestancen kan typisk opstå, fordi den selvstændiges foreløbige skat (B-skat), jf. kildeskattelovens § 58 og dermed tillige arbejdsmarkedsbidraget, jf. arbejdsmarkedsfondslovens § 11, stk. 7, og SP-bidraget, jf. ATP-lovens § 17f, stk. 1, der betales sammen med B-skatten, måske er for lavt sat i forbindelse med forskudsregistreringen efter kildeskattelovens §§ 52-54.

Restancen kan imidlertid også opstå, fordi den selvstændige prioriterer betalingen af moms, A-skat m.v. højere end B-skatten og egne bidrag, evt. fordi den selvstændige ønsker at undgå, at skulle stille sikkerhed efter § 11, stk. 2, i forbindelse med registreringen af en ny virksomhed.

Hvis personen erklæres konkurs eller konstateres insolvent, vil der derfor måske eksistere en større restance bestående af personskatter og egne bidrag, men derimod ingen - eller en til krav om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 utilstrækkeligt stor - restance bestående af de skatter og afgifter m.v., der opkræves efter opkrævningsloven.

Hvis personen herefter ønsker registrering for en ny virksomhed, er der ikke med den nuværende

affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, mulighed for at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, selv om personens personskatte- og bidragsrestance fra den tidligere virksomhed indicerer, at driften af den ny virksomhed vil være forbundet med en øget tabsrisiko for staten.

Højesteret har i en dom, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1981, side 473, afgjort, at skattemyndighederne kan nulstille den bogførte A-skat, der er indeholdt i udbetalt løn m.v. til en person, der i en insolvent virksomhed med begrænset ansvar (f.eks. anparts- og aktieselskaber) har haft en enerådende position, således at personen i sin årsopgørelse ikke godskrives disse beløb, der på grund af virksomhedens insolvens aldrig blev afregnet. Begrundelsen for nulstillingen er, at personen i kraft af sin tilknytning til den indeholdelsespligtige virksomhed vidste eller burde have vidst, at der ikke var økonomisk realitet bag de formelle indeholdelser, idet de indeholdte beløb grundet den økonomiske situation i virksomheden ikke ville blive afregnet.

Personskatter og bidrag, der er opstået som følge af en sådan nulstilling, er derfor også virksomhedsrelaterede.

Det foreslås derfor, at virksomhedsrelaterede personskatter og bidrag skal omfattes af opkrævningslovens § 11, men at dette for så vidt angår stk. 1 om allerede registrerede virksomheder og stk. 5 om beregningen af og anvendelsen af sikkerheden alene skal gælde enkeltmandsvirksomheder, ligesom personskatter og bidrag, der er opstået som følge af en nulstilling, alene skal omfattes af bestemmelsen i § 11, stk. 2.

Ved anvendelsen af bestemmelsen i § 11, stk. 2, kan usikrede tilgodehavender af personskatter og bidrag, der vedrører en anden virksomhed, som indehaveren eller ledelsen, jf. § 11, stk. 2, nr. 1-3, har drevet som eksempelvis enkeltmandsvirksomhed, eller som deltager i et interessentskab, der er gået konkurs eller på anden vis konstateret insolvent, tillægges betydning ved vurderingen af, hvorvidt registreringen skal betinges af sikkerhedsstillelse. Det samme er tilfældet, såfremt restancen bestående af personskatter og bidrag er opstået som følge af nulstilling.

Med den foreslåede ændrede formulering af bestemmelsen vil tillige de personskatter og bidrag m.v., som virksomhedsindehavere er i restance med, og som stammer fra overskuddet af virksomhedsdriften, indgå ved vurderingen af, om virksomheden er i restance, og dermed om der skal stilles krav om sikkerhed efter opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, litra a. Det lægges herved - med den anvendte formulering - til grund, at der består en hæftelsesmæssig identitet mellem enkeltmandsvirksomheden og dens indehaver, således at virksomhedens restance og betalingsforpligtelse skal forstås som indehaverens restance og betalingsforpligtelse. Ordet afregningsperiode skal for B-skatter og bidrag forstås som den måned, for hvilken der efter

kildeskattelovens § 58 skal betales en rate af indehaveren.

Opkrævningslovens § 11, stk. 5, fastslår, at sikkerheden efter stk. 1 og 2 skal stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer med skatter og afgifter m.v., der opkræves efter opkrævningsloven, samt det forventede gennemsnitlige tilsvarende i en 3-måneders periode.

Hvis det som foreslået gøres muligt at medinddrage indehaverens personskatte- og bidragsrestancer fra en tidligere personligt drevet virksomhed betydning ved afgørelsen af, om der skal stilles sikkerhed som betingelse for registreringen af en ny enkeltmandsvirksomhed efter § 11, stk. 2, er det naturligt, at sikkerheden også skal dække personskatte- og bidragsrestancer, der opstår i forbindelse med den nye virksomhedsdrift. Dvs. at der, hvor virksomheden allerede er registreret, og hvor betingelserne for at stille sikkerhed efter § 11, stk. 1, er opfyldt, da stilles der krav om sikkerhed, som tillige dækker indehaverens virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer.

Som anført ovenfor begrænses anvendelsen og beregningen af sikkerhed, der medinddrager personskatte- og bidragsrestancer til enkeltmandsvirksomheder. Med denne afgrænsning sikres det, at virksomhedsformer som f.eks. interessentskaber og kommanditselskaber er fritaget for at skulle stille sikkerhed for samtlige deltageres B-skatter og bidrag, idet en sådan sikkerhedsstillelse findes urimelig, når der henses til, at måske alene en enkelt person med sin tilstedeværelse i virksomheden har udløst kravet om sikkerhedsstillelse.

Det foreslås, at beregningen af enkeltmandsvirksomhedens indehavers personskatter og bidrag sker ud fra skattebilletten, jf. kildeskattelovens §§ 41, 50 og 51 og arbejdsmarkedetsfundslovens § 12. Hvis indehaveren er uenig i størrelsen af de foreløbige beløb, der lægges til grund ved fastsættelsen af skattebilletten, kan denne begæres ændret, jf. kildeskattelovens § 53.

Filialbestyrere

Som anført er det med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, ikke muligt at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, hvis en person, der har den relevante tilknytning til den virksomhed, der er anmeldt til registrering, tidligere har været filialbestyrer i en anden virksomhed, der i forbindelse med en konkurs eller en konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et usikret tilgodehavende eller staten et tab på mere end 50.000 kr.

Dette uanset, at personen i sin egenskab af filialbestyrer for virksomheden vurderes at have et medansvar for dette tab eller usikrede tilgodehavende, som svarer til f.eks. en ejers eller en direktørs medansvar.

Det foreslås derfor, at også en tilknytning til en konkursramt eller insolvent virksomhed som

filialbestyrer bør kunne udløse et krav om sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2.

Dette vurderes at være ubetænkeligt, idet der under alle omstændigheder kun kan stilles krav om sikkerhedsstillelse, såfremt det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, jf. § 11, stk. 3, om den subjektive bedømmelse, der skal foretages i alle tilfælde. Det skal således konkret vurderes, om filialbestyreren for det udenlandske selskab, der er gået konkurs eller konstateret insolvent, har et medansvar for, at told- og skatteforvaltningen er blevet påført et usikret tilgodehavende, eller staten har lidt et tab på mere end 50.000 kr. som følge af selskabets konkurs eller konstaterede insolvens.

De tilknytningsformer, der skal være opfyldt for den til registrering anmeldte virksomhed, er ejerskab til virksomheden (nr. 1), reel ledelse af den (nr. 2) eller medlemskab af dens bestyrelse eller direktion (nr. 3).

En person, som er filialbestyrer i en filial, der skal registreres for f.eks. moms eller indeholdelsespligt efter kildeskatteloven, kan tænkes at have været til stede i en anden virksomhed, der som følge af konkurs eller anden konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et tab eller usikret tilgodehavende på over 50.000 kr. Personens tilstedeværelse som filialbestyrer vil derfor kunne indebære en øget risiko for tab for staten. Det foreslås derfor, at også en tilknytning som filialbestyrer for den filial, der anmeldes til registrering, skal gøre det muligt at kræve sikkerhedsstillelse, såfremt den subjektive bedømmelse, der skal foretages efter § 11, stk. 3, tilsiger det.

En filialbestyrer udfører reelt en ledelsesfunktion i filialen, og derfor kunne det overvejes, om den i § 11, stk. 2, nr. 2, beskrevne tilknytning – ”reelt driver virksomheden” – er tilstrækkelig. Da denne bestemmelse tænkes anvendt i stråmandsforhold, foreslås det, at § 11, stk. 2, nr. 3, udvides med en henvisning til tilknytningen som filialbestyrer, således at det udtrykkeligt anføres, at en sådan tilknytning er tilstrækkelig.

3.10 Ændring af reglerne om frikørsel af hyrevogne

3.10.1 Gældende ret

Reglerne om registreringsafgift for hyrevogne og reglerne om afgiftsfrit salg heraf findes i registreringsafgiftslovens § 6., jf. lovbekendtgørelse nr. 804 af 29. juni 2007.

For hyrevogne udgør registreringsafgiften 0 kr. for de første 12.100 kr. og 20 pct. af resten af køretøjets værdi, jf. § 6, stk. 1. Efter bestemmelsen i § 6, stk. 3, skal der ske afgiftsberigtigelse efter registreringsafgiftslovens § 4, når betingelserne efter § 6, stk. 1, ikke længere er til stede, dvs., når bilen ikke længere anvendes til hyrevognskørsel.

I lovens § 6, stk. 4, findes dog den praktisk vigtige regel om frikørsel, som betyder, at en bil anvendt til hyrevogn kan sælges til privat anvendelse uden afgift, når bilen har kørt mindst 3 år og mindst 210.000 km. eller mindst 2 år og mindst 250.000 km.

Det i bestemmelsen anførte kilometerkrav går på det samlede antal kilometer, som bilen har kørt indenfor hhv. to eller tre år, i modsætning til antallet af "indkørte" eller "besatte" kilometer, som bilen har kørt. Indkørte/besatte kilometer er det antal kilometer, hvor der har været kunder i bilen, dvs., hvor der har været taxameter-registreret indtjening.

Alle hyrevogne skal føre en såkaldt trafikbog. Trafikbøgerne skal for hver chauffør - for hver vagt - udfyldes med oplysninger om taxameterets udvisende ved vagtens begyndelse og ved vagtens slutning. Taxameteret registrerer en række oplysninger om antal kørte kilometer, besatte kilometer og indtjening m.v. Kørebogen indeholder en fast side, som forbliver i bogen samt to (gennemslags)kopier, som anvendes som henholdsvis bogføringsbilag (lyserød kopi) og kopi til chaufføren.

Det er SKAT, der godkender og kontrollerer, at en hyrevogn opfylder betingelserne for at kunne anses for frikørt. Vognmanden henvender sig til det lokale skattecenter, hvor han skal underskrive en erklæring om, at de afgivne oplysninger om det kørte/optalte antal kilometer er rigtigt. Kørebøger eller print af taxameterets totalsaldo fremvises. Godkendes hyrevognen som frikørt, udsteder SKAT en såkaldt frikørselsattest. Af bestemmelsen fremgår det i øvrigt, at skatteministeren kan fastsætte særlige kontrolregler som betingelse for godkendelsen. Sådanne regler er ikke fastsat.

Muligheden for at sælge hyrevogne som frikørte udgør for mange vognmænd en væsentlig del af den samlede vognmandsforretning. I relation til frikørsel er det således bilens samlede kilometertal, der er afgørende for, om der kan udstedes en frikørselsattest. Vognmanden har således i denne sammenhæng en interesse i, at bilen har kørt så mange kilometer som muligt - - dog max op til frikørselsgrænsen.

Efter beregnede gennemsnit for branchen kan antallet af totalkilometer omregnes til, hvor mange indkørte/besatte kilometer bilen bør have kørt, og herudfra kan der fastsættes en beregnet gennemsnitlig omsætning, som kan anvendes som pejlemærke i forbindelse med skatte- og afgiftskontrollen.

I denne sammenhæng kan vognmanden - i modsætning til frikørselssituationen - have en interesse i, at vognen ikke er registreret for så mange kilometer. I praksis er der således set eksempler på, at der i den faste side i kørebogen er angivet ét kilometertal, mens der i kørebogens lyserøde

(bogførings)bilag er angivet et andet og lavere kilometertal.

De eksisterende frikørselsregler i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, indeholder således ikke noget incitament til at køre så mange besatte kilometer som muligt, det handler alene om at få kørt det anførte antal totale kilometer, uanset om det sker i form af "hvid" eller "sort" kørsel eller privatkørsel.

3.10.2 Forslaget

Det foreslås på denne baggrund, at kilometerkravet i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, ændres således, at der i stedet for krav om et vist antal kørte totalkilometer som betingelse for frikørslen fastsættes krav om et vist antal indkørte/besatte kilometer.

Ændring af frikørselskravet, således at der i stedet stilles krav om et bestemt antal indkørte/besatte kilometer som grundlag for en frikørselsattest, vil efter Skatteministeriets opfattelse generelt betyde, at der skabes et incitament til at køre så mange "besatte" kilometer, at det sikres, at bilen kan opfylde frikørselskravet indenfor de angivne 2 eller 3 år.

Tilskyndelsen til at køre uregistrerede ture, dvs. til at køre sort og til at køre privat, mindskes herved, idet sådanne ikke registrerede kilometer ikke længere tæller med ved opgørelsen af, om kilometerkravet i frikørselsreglerne kan anses for opfyldt. Herved belønnes de vognmænd, som kører med taxameteret tilsluttet, og som dermed registrerer og oplyser om hele deres omsætning.

Med forslaget om at overgå til "besatte" kilometer, som godkendelseskrav for frikørsel, skal der foretages en omregning fra de eksisterende angivne totalkilometer til et tilsvarende antal indkørte/besatte kilometer. Som grundlag for den beregning har Skatteministeriet indhentet en række statistiske oplysninger fra Storkøbenhavns Taxinævn opgjort i sidste halvår af 2006. Statistikken baserer sig på oplysninger fra i alt 414 hyrevogne ud af i alt ca. 2120 hyrevogne i Storkøbenhavn.

Blandt de indhentede oplysninger er der oplysninger om det samlede antal kørte totalkilometer for samtlige hyrevogne, som indgår i undersøgelsen, samt antallet af besatte kilometer for samtlige vogne. Det gennemsnitlige antal besatte kilometer ud af det samlede antal kørte kilometer udgjorde i gennemsnit 49, 61 pct. for perioden juli-december 2006.

Når denne procentandel (oprundet til 50 pct.) lægges til grund ved omregningen fra totalkilometer til besatte kilometer, skal kravet om 210.000 kilometer efter mindst 3 år omregnes til 105.000 besatte kilometer efter mindst 3 år og 250.000 kilometer efter mindst 2 år til 125.000 besatte kilometer efter mindst 2 år. Det foreslås, at kilometergrænserne ændres i overensstemmelse

hermed.

I forbindelse med udfærdigelse af en frikørselsattest anmoder SKAT i dag, som grundlag for vurderingen af om bilen opfylder kilometerkravet, om en udskrift af taxameterets totalsaldo, yderligere fremvises kørebøgerne efter anmodning. Vognmanden underskriver herefter en erklæring om, at de afgivne oplysninger om antal kørte kilometer er korrekt. Herefter gennemhulles kørebøgerne og frikørselsattesten udleveres.

I tilknytning til forslaget om at overgå fra et frikørselskrav baseret på et antal totalkilometer til et antal indkørte/besatte kilometer foreslås det endelig, at vognmanden, som dokumentation for at bilen opfylder kilometerkravet, skal fremvise en udskrift af den såkaldte taxameterattest.

Alle hyrevogne skal én gang om året have udskrevet en taxameterattest på et autoriseret taxameterværksted. Attesten indeholder detaljerede oplysninger om taxiernes kørsel og omsætning siden sidste kontrol (total kilometer, besatte kilometer, total omsætning, antal vagter og kontrol-kilometer). Taxameterattesten opbevares i bilen, hos vognmanden og på taxameterværkstederne. Attesterne er nummererede og indeholder også oplysning om bilens bevillingsnummer og stelnummer.

Taximeterattesterne indeholder således samlet de kontroloplysninger, som er nødvendige for SKAT i forbindelse med kontrol - og godkendelse - af, om frikørselskravene er opfyldt. Det er derfor naturligt at stille krav om, at taxameterattesten fremvises som dokumentation for, at det fornødne antal besatte kilometer er kørt.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter for SKAT på i alt 800.000 kr. til system-tilretning. Herudover forventes forslaget at medføre et mindre - men uvæsentligt - merforbrug af årsværk til sagsbehandling.

5. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget indeholder en række skærper af eksisterende lovgivning. De stillede forslag retter sig i alt overvejende grad mod de virksomheder/personer, som overtræder reglerne. Skærperne ændrer ikke i de materielle skatteregler, og ingen af de stillede forslag medfører således direkte et øget skatte- eller afgiftsprovener.

De foreslåede kontrolafgifter kan muligvis føre til et mindre merprovener. Der kan ikke med sikkerhed siges noget om den beløbsmæssige størrelse heraf. I et vist omfang vil muligheden for

at give en kontrolafgift således formentlig "erstatte" situationer, hvor der efter gældende regler gives en bøde. Et eventuelt merprovenu fra kontrolafgifterne vil derfor være begrænset.

Det overordnede formål med de foreslåede ændringer er, at sikre SKAT nogle redskaber som kan være med til at skærpe indsatsen og øge presset på de virksomheder, som i dag bevidst ikke afregner skatter og afgifter korrekt. Lovforslaget vil således sikre SKAT nogle bedre muligheder/redskaber i indsatsen mod skatte- og afgiftssnyd og samtidig skønnes gennemførelsen af lovforslaget at have en vis præventiv effekt

Den præventive effekt i kombination med at de ændringer der følger af lovforslaget betyder, at der kan gennemføres en mere skærpet indsats fra SKATs side, hvilket forventes at have en afledt positiv provenuvirkning. En nærmere beløbsmæssig opgørelse heraf er imidlertid næppe mulig.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, der har meddelt, at man ikke finder, at forslaget vil pålægge erhvervslivet nogen administrative byrder, hvorfor forslaget ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget indeholder en række skærper af gældende skatte- og afgiftslovgivning. Skærper, som bl.a. betyder, at presset på de virksomheder, som i større eller mindre grad baserer deres omsætning på illegal omsætning og anvendelse af sort arbejdskraft kan øges, bl.a. gennem den foreslåede mulighed for at fastholde beslaglagte varer og udstede kontrolafgifter for f.eks. mangelfulde regnskaber. Disse virksomheder vil opleve, at de i vist omfang vil blive tvunget til at betale skatter og afgifter.

Presset på disse virksomheder vil samtidig - konkurrencemæssigt - have en positiv effekt på omsætningen for de virksomheder, som følger og overholder lovgivningen.

For de virksomheder, der overtræder påbud, som gives i medført af de foreslåede regler om betaling af en kontrolafgift, for en række nærmere angivne overtrædelser, kan der naturligvis blive tale om at betale den foreslåede kontrolafgift på 5.000 kr. Forslag om indførelse af en kontrolafgift findes i lovforslagets § 2, nr. 3, § 4, nr. 5, § 10, nr. 2 og 7 (§ 23 c), § 11, nr. 2 og 3 (§ 15 c), § 13, nr. 5 og 6 (§ 18 c), § 15, nr. 5 og 6 (§ 27 d), § 16, nr. 5 og 6 (§ 21 c) og § 17, nr. 6 og 7 (§ 22 c), jf. nærmere herom bemærkningerne til forslaget i lovforslagets pkt. 2.4- pkt. 2.5 og pkt. 3.4 og 3.5.

For de virksomheder, der modtager en notifikation efter de foreslåede regler om hæftelse for underleverandørers betaling af arbejdsmarkedsbidrag, A-skat og moms, jf. forslaget § 1, nr. 1, § 2, nr. 2 og § 4, nr. 2, og som på ny benytter sig af en leverandør, som ikke indeholder og indbetaler A-skat m.v. kan der blive tale om at den pågældende virksomhed kommer til at hæfte for de unddragne beløb. Jf. nærmere om forslaget i bemærkningerne i pkt. 2.1 og 3.1.

8. Miljømæssige konsekvenser.

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for borgerne.

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

10. Forholdet til EU-retten.

Forslaget skønnes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

11. Kommunikationsplan.

Lovforslaget er en del af den samlede fair play-kampagne, som har til hensigt at bekæmpe sort arbejde og andre former for skatte- og afgiftssnyd.

Når lovforslaget er endeligt vedtaget, vil loven være tilgængelig på Skatteministeriets hjemmeside.

SKAT vil efter vedtagelsen af lovforslaget informere om reglerne på hjemmesiden www.skat.dk. Herudover vil indholdet af de nye regler komme til at fremgå af ligningsvejledningen og punktafgiftslovgivningen.

SKAT har oplyst, at man - mere konkret - planlægger en række mere konkrete kommunikationsinitiativer vedrørende en række af de konkrete forslag. Det drejer sig om følgende:

Ensartede regler for gulpladebiler på hhv. moms- og skatteområdet.

SKAT har i forvejen en pjece om gulpladebiler, den skal tilrettes og trykkes på ny. De eksisterende tekster på SKATs hjemmeside skal tilrettes, og et nyt nyhedsbrev skal lægges på hjemmesiden. Der skal udsendes information til brancheorganisationer og eventuelle andre

interessenter, og der skal udsendes en pressemeddelelse.

Ændring af reglerne om frikørsel af taxa.

Der skal udsendes information til interesseorganisation og relevante interessenter. Der skal lægges et nyhedsbrev på SKATs hjemmeside, og desuden vil det blive overvejet at sende brev ud direkte til de berørte. Det vil sige ca. 3200 virksomheder.

Skærpede fakturakrav ved handel med punktafgiftspligtige varer.

Eksisterende, relevante pjecer/vejledninger skal tilrettes og opdateres. Nyhedsbrev skal lægges på SKATs hjemmeside. Evt. udsendes der en pressemeddelelse. Endelig vil pjecen ”Når du handler med slik, sodavand...” blive opdateret og evt. blive genoptrykt.

Hæftelse for underleverandører.

Der skal lægges et nyhedsbrev på SKATs hjemmeside. Der skal udsendes pressemeddelelse. Virksomheder vil blive informeret om den nye regel via brev, der fungerer som en slags advarsel (et gult kort), hvis de har underleverandører, der er ”i søgelyset”.

Det er ikke muligt på forhånd at vide, hvem målgruppen er. Det kan være stort set alle virksomheder. Derfor svært at lave målrettet information på forhånd - direkte til målgruppen eller interessenter. Men der kan evt. iværksættes en annoncekampagne, evt. kombineret med andre budskaber om nye regler for virksomheder (bl.a. reglerne om ny kontrolafgift og ændrede procedurer vedr. bøder og beslaglæggelse af varer, m.v.)

Skærpelse af reglerne om beslaglæggelse af fødevarer samt skærpelse af bødeniveauet – samt vedr. fratagelse af næringsbrev.

Information på SKATs hjemmeside. Målrettet information til interesseorganisationer samt evt. en pressemeddelelse. Eventuelt udsende brev til udsøgte virksomheder. Yderligere vil det blive overvejet, at udarbejde en folder, som man kan tage med ud i virksomhederne, og som beskriver de forskellige bøder og sanktionsmuligheder, evt. også mht. beslaglæggelse af varer og fradragelse af næringsbrev..

12. Lovovervågning

13. Høring.

Udover ministerierne har lovforslaget har været sendt i høring hos følgende organisationer m.v.:

Advokatrådet, Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Center for Politiske Studier CEPOS, Dansk Arbejdsgiverforening, Danmarks Automobilhandler

Forening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Erhverv, Dansk Bil-forhandler Union, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrug, Dansk Transport og Logistik, Danske Biludlejere, Datatilsynet, De Danske Landboforeninger, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, De Samvirkende Købmand, Finans og Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Danske bryghuse, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer FSR, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring og Pension, HORESTA, Håndværksrådet, HTS - Handel, Transport og Serviceerhvervene, HTS-A Arbejdsgiverforeningen, Kommunernes Landsforening, Landbrugsrådet, LO - Landsorganisationen i Danmark, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Nærbutikkernes Landsforening, SKAT, Skatterevisorforeningen.

14. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Administrative konsekvenser for det offentlige		Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter for SKAT på i alt 800.000 kr. til system-tilretning. Herudover forventes forslaget at medføre et mindre - men uvæsentligt - merforbrug af årsværk til sagsbehandling.
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	De foreslåede kontrolafgifter kan muligvis føre til et mindre merprovenu. Der kan ikke med sikkerhed siges noget om den beløbsmæssige størrelse heraf. I et vist omfang vil muligheden for at give en kontrolafgift således formentlig "erstatte" situationer, hvor der efter gældende regler gives en bøde. Et eventuelt merprovenu fra kontrolafgifterne vil derfor være begrænset. Lovforslagets præventive effekt i kombination med at de ændringer der følger af lovforslaget betyder, at der kan gennemføres en mere skærpet indsats fra SKATs side, hvilket	

	forventes at have en afledt positiv provenuvirkning. En nærmere beløbsmæssig opgørelse heraf er imidlertid næppe mulig.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, der har meddelt, at man ikke finder, at forslaget vil pålægge erhvervslivet nogen administrative byrder, hvorfor forslaget ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		<p>Forslaget vil øge presset på de virksomheder, som i større eller mindre grad baserer deres omsætning på illegal omsætning og anvendelse af sort arbejdskraft kan øges, bl.a. gennem den foreslåede mulighed for at fastholde beslaglagte varer og udstede kontrolafgifter for f.eks. mangelfulde regnskaber. Disse virksomheder vil opleve, at de i vist omfang vil blive tvunget til at betale skatter og afgifter.</p> <p>Presset på disse virksomheder vil samtidig - konkurrencemæssigt - have en positiv effekt på omsætningen for de virksomheder, som følger og overholder lovgivningen.</p> <p>For de virksomheder, der overtræder påbud, som gives i medført af de foreslåede regler om betaling af en kontrolafgift, for en række nærmere angivne overtrædelser, kan der naturligvis blive tale om at betale den foreslåede kontrolafgift på 5.000 kr.</p> <p>For de virksomheder, der modtager en notifikation efter de foreslåede regler om hæftelse for underleverandørers betaling af</p>

		arbejdsmarkedsbidrag, A-skat og moms, og som på ny benytter sig af en leverandør, som ikke indeholder og indbetaler A-skat m.v. kan der blive tale om at den pågældende virksomhed kommer til at hæfte for de undtagne beløb. Jf. nærmere om forslaget i bemærkningerne i pkt. 2.1 og 3.1.
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.	
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.	
Forholdet til EU-retten	Forslaget skønnes ikke at have EU-retlige relationer.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr.1

Det foreslås at den virksomhed, der - som hvervgiver - kontraherer med en underleverandør om tjenesteydelser, og hvor underleverandøren ikke afregner og/eller indeholder A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, i yderste konsekvens skal kunne komme til at hæfte for underleverandørens manglende indbetaling af skatter og afgifter, hvis underleverandørens manglende betaling/indeholdelse heraf sker forsætligt eller af grov uagtsomhed. Den her foreslåede bestemmelse vedrører hæftelse for arbejdsmarkedsbidrag.

Det foreslås, at hæftelsesbestemmelsen udformes som en notifikations(advarsels/påbuds)ordning i lighed med de regler om solidarisk hæftelse, som blev vedtaget ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 for virksomheder, som aftager varer, der indgår i en momskarrusel. Reglerne herom findes i momslovens § 46 i stk. 8 og 9, jf. nærmere om disse regler i afsnit 3.1.1.

Den foreslåede bestemmelse har som sit primære formål at skærpe hvervgiverens opmærksomhed overfor hvilke underleverandører, der kontraheres med, herunder særligt om den pris, eller andre vilkår, som aftales, eventuelt tyder på, at der kan være tale om en underleverandør, som ikke har tænkt sig at opfylde sine pligter efter skatte- og afgiftslovgivningen.

Fuldstændig som det er tilfældet med en notifikation efter reglerne i momslovens § 46, er det hensigten, at en notifikation efter de foreslåede regler kan indeholde en række konkrete påbud om, hvad virksomheden skal påse i forbindelse med indgåelse af aftaler om køb af tjenesteydelser fra underleverandører. Der kan f.eks. være tale om at være opmærksom på, om prisen ligger betydeligt under markedsprisen, om den pågældende underleverandør i det hele taget er registreret hos told- og skatteforvaltningen, om betalings- og fakturabetingelser er sædvanlige m.v.

Har en virksomhed modtaget en notifikation, og indgår den endnu en gang en aftale med en underleverandør, som ikke indeholder og indbetaler A-skat m.v., er der således - jf. den foreslåede bestemmelse - grundlag for at rejse et krav om solidarisk hæftelse mod virksomheden. Det kan naturligvis være særdeles vanskeligt for en hvervgiver at være fuldstændig sikker på, hvorvidt en potentiel underleverandør har tænkt sig at opfylde sine forpligtelser efter skatte- og afgiftslovgivningen, og der er da heller ikke tale om en fuldstændig ubetinget og objektiv hæftelsesbestemmelse. Således er det, jf. de ovennævnte betingelser, en forudsætning, at hvervgivervirksomheden forsætligt eller groft uagtsomt ikke har overholdt de påbud, der er givet i en notifikation.

Har virksomheden derimod overholdt påbuddene, men på trods heraf indgået en aftale med en svigagtig underentreprenør, vil ansvarsbedømmelsen bero på en konkret vurdering af, om virksomheden på trods af den modtagne notifikation har handlet i god tro eller blot simpelt uagtsomt.

Indgår en virksomhed, som har modtaget en notifikation - på trods af at den har overholdt alle de påbud, der er indeholdt i notifikationen alligevel en aftale med en virksomhed, som viser sig ikke at indeholde A-skat m.v., vil virksomheden ikke nødvendigvis blive mødt med krav om solidarisk hæftelse. Det vil bero på en vurdering af den konkrete sag. Derimod kan det betyde, at påbuddene i virksomhedens notifikation skærpes yderligere.

Ordningen er således i enhver henseende en "kopi" af den ovenfor beskrevne notifikationsordning, som er etableret i relation til bekæmpelse af momskarruseller.

Ligesom det er gældende for de notifikationer, som gives efter reglerne i momslovens § 46, skabes der med de foreslåede bestemmelser hjemmel til at registrere notifikationer i SKATs Kontrolinformationsregister, det såkaldte KINFO-register (KINFO), jf. skattekontrollovens § 6 F. Registreringen i KINFO er nødvendig for holde styr på de afgivne notifikationer og for at kunne kontrollere, om afgivne notifikationer efterleves.

Nærmere om indberetning til KINFO-registret og om karakteren og baggrunden for registret, se lovforslagets afsnit 3.1.1 om KINFO-registret samt ligeledes lovforslagets afsnit 3.6.

Til § 2

Til nr. 1

Efter den nugældende affatning af bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, stilles der krav om, at hvis A-indkomst udbetales af en person, et selskab, et dødsbo m.v., som ikke har hjemting i Danmark, men som er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, så skal den pågældende person/virksomhed/selskab m.v. være repræsenteret ved en befuldmægtiget i Danmark.

Formålet med reglen, der kom ind i loven i 1992, var ønsket om - i forbindelse med inddrivelse af A-skatteestancer - at have en person i Danmark at rette inddrivelseskravet i mod. Dvs. ønsket om en effektiv inddrivelse. Som argument for bestemmelsen blev der også henvist til, at der var en tilsvarende bestemmelse om en befuldmægtiget for så vidt angår momsrestancer i momslovens § 5 (senere momslovens § 47, stk. 2). Endelig var der det overordnede kontrollenssyn, dvs. ønsket

om at have en person - i Danmark - at gennemføre kontrollen overfor.

Det foreslås at ændre reglen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, således, at den fremover alene finder anvendelse i relation til personer m.v., som kommer fra lande, med hvilke Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til opkrævning og inddrivelse, der svarer til reglerne indenfor EU. Dvs. at reglen ikke længere vil finde anvendelse i relation til EU-landene.

Baggrunden for forslaget er, at efter en ændring i 2001 omfatter EU's direktiv om gensidig bistand ved inddrivelse også inddrivelse af direkte skatter, herunder A-skatter. Der er hermed skabt mulighed for at opnå andre EU-landes bistand til inddrivelse af restancer hos virksomheder, der har hjemsted indenfor EU.

Samme år blev momslovens § 47, stk. 2, på baggrund af en ændring af art. 21 i 6. momsdirektiv ændret således, at der ikke længere kunne stilles krav til EU-virksomheder, om at have en "momsbefuldmægtiget" i Danmark. Baggrunden for direktivændringen (og dermed også lovændringen) var, at reglerne - særlig for mindre og mellemstore virksomheder - blev oplevet som en økonomisk byrde i forbindelse med etableringen i Danmark. Herudover nævnte Kommissionen som motiv også hensynet til princippet om ikke-diskrimination.

To af de væsentligste motiver bag indførelsen af bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, nemlig ønsket om (nem og effektiv) adgang til inddrivelse samt henvisningen til den tilsvarende bestemmelse om en momsbefuldmægtiget i momsloven, er således ikke længere til stede.

Om baggrund m.v. for forslaget i øvrigt henvises der til bemærkningerne i afsnit 3.7 ovenfor.

Til nr. 2

Det foreslås at den virksomhed, der - som hvervgiver - kontraherer med en underleverandør om tjenesteydelser, og hvor underleverandøren ikke afregner og/eller indeholder A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, i yderste konsekvens skal kunne komme til at hæfte for underleverandørens manglende indbetaling af skatter og afgifter, hvis underleverandørens manglende betaling/indeholdelse heraf sker forsætligt eller af grov uagtsomhed. Forslaget er identisk med den ovenfor under § 1, nr. 1, foreslåede bestemmelse. Blot vedrører den her foreslåede bestemmelse hæftelse for A-skat.

Om baggrund m.v. for forslaget i øvrigt henvises der til bemærkningerne til § 1, nr. 1, ovenfor.

Til nr. 3

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, som giver skattemyndighederne en generel hjemmel til at fastsætte en kontrolafgift på 5.000 kroner for overtrædelse af konkrete regler i kildeskatteloven, eller for overtrædelse af regler der er fastsat i medfør heraf.

Det er formålet med forslaget, at det skal være muligt at anvende en hurtig og smidig sanktionstype i en række situationer, hvor den begåede overtrædelse har en objektiv karakter, dvs., hvor der overtrædes en bestemmelse, som mest af alt ligner en ordensforskrift. Kontrolafgiften træder i disse situationer i stedet for en bøde.

Det er Skatteministeriets opfattelse at i de miljøer, hvor overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen er sat i system og udgør en mere eller mindre integreret del af det at drive en forretning, vil muligheden for at kunne give overtræderen en kontrolafgift på stedet have en bedre effekt end ikendelse af en bøde.

Når der er tale om overtrædelse af bestemmelser, som har karakter af ordensbestemmelser eller bestemmelser, som i deres gerningsbeskrivelse er meget klare og nærmest objektive, er det således Skatteministeriets opfattelse, at bødesanktionen og den proces, der er forbundet hermed, er unødigt tung, hvilket også har den effekt, at bøden ikke opleves som nogen væsentlig sanktion. Der er situationer, hvor der ikke er en naturlig sammenhæng mellem den meget enkle overtrædelse, der er begået, og den omstændelige straffeprocess der skal følges, før overtrædelsen endeligt kan sanktioneres.

På denne baggrund foreslås det, at der indføres en sanktion i form af en kontrolafgift, som ikke er baseret på det straffeprocessuelle system, og som kan pålægges virksomheden/ejeren på stedet for overtrædelser af bestemmelser, der har karakter af ordensbestemmelser, og hvor overtrædelsen kan konstateres på et objektivt grundlag. En kontrolafgift forudsætter således ikke en forudgående vurdering af overtræderens tilregnelser, dvs. af, om den pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Kontrolafgiften kan pålægges til Landsskatteretten. Klage over afgiften vil ikke have opsættende virkning. Får den pågældende, som har modtaget en kontrolafgift medhold, tilbagebetales kontrolafgiftsbeløbet med renter til den pågældende.

Det skal fremgå af den enkelte bestemmelse, at der efter kildeskattelovens § 87 kan gives en kontrolafgift for overtrædelse af den pågældende bestemmelse. Det foreslås konkret, at der indsættes en bestemmelse om kontrolafgift ved overtrædelse af kildeskattebekendtgørelsens § 15. (Bek. nr. 1520 af 14. december 2006), som vedrører manglende registrering efter kildeskattelovens regler. Dette forudsætter en ændring af kildeskattebekendtgørelsens § 15.

Baggrunden for forslaget om en kontrolafgift – og karakteren heraf – er nærmere uddybet i lovforslagets afsnit 2.5 og 3.5. Der henvises i øvrigt også til lovforslagets § 4, nr. 5, som vedrører

forslag om samme bestemmelse for så vidt angår overtrædelser af momslovgivningen.

Til § 3

Til nr. 1

Studiegældsloven blev i 2006 revideret på to områder. For det første var det hensigten at lempe mulighederne for eftergivelse af studiegæld, der var forældet, efter reglerne blev revideret i 1998, og for det andet skulle der på forsøgsbasis etableres mulighed for eftergivelse af gæld for socialt udsatte grupper.

Om den sidstnævnte forsøgsordning blev der indsat et nyt kapitel 3 a i loven.

Ligningslovens § 7, nr. 23, hvor studiegæld er skattefri, blev i denne forbindelse ikke ændret, hvilket medførte, at gæld omfattet af det nye kapitel 3 a ikke blev tilføjet. Med forslaget her bliver eftergivelse af gæld for socialt udsatte grupper ligeledes skattefri.

Ændringen er en konsekvens af ændring af lov om ændring af lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld.

Til § 4

Til nr. 1

Konsekvensændring som følge af forslagets § 4, nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås, at den virksomhed, der - som hvervgiver - kontraherer med en underleverandør om tjenesteydelser, og hvor underleverandøren ikke afregner og/eller indeholder A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, i yderste konsekvens skal kunne komme til at hæfte for underleverandørens manglende indbetaling af skatter og afgifter, hvis underleverandørens manglende betaling/indeholdelse heraf sker forsætligt eller af grov uagtsomhed.

Forslaget er identisk med den ovenfor under § 1, nr. 1, foreslåede bestemmelse. Blot vedrører den her foreslåede bestemmelse hæftelse for moms.

Om baggrund m.v. for forslaget i øvrigt henvises der til bemærkningerne til § 1, nr. 1, ovenfor.

Til nr. 3

Momslovens § 46, stk. 9, som bliver stk. 10, indeholder hjemlen til at give en konkret virksomhed en notifikation.

Med indsættelse af henvisningen til den foreslåede § 46, stk. 8, udvides told- og skatteforvaltningens mulighed for at give en notifikation til også at omfatte den i § 4, nr. 2, beskrevne situation.

Til nr. 4

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed en kontrolafgift for manglende momsregistrering efter reglerne i momslovens § 47, stk. 1-3 og stk. 5, 1. pkt.

Hjemlen til at fastsætte en kontrolafgift foreslås indsat i momslovens § 77, jf. lovforslagets § 4, nr. 5.

Om baggrunden for fastsættelse af en kontrolafgift – samt form og indhold heraf – henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr.3, samt mere uddybende lovforslagets afsnit 2.5 og 3.5.

Til nr. 5

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, som giver skattemyndighederne en generel hjemmel til at fastsætte en kontrolafgift på 5.000 kroner for overtrædelse af konkrete regler i momsloven, eller regler der er fastsat i medfør heraf.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med den i § 2, nr. 3, foreslåede regel.

Det foreslås konkret, at der indsættes en bestemmelse om kontrolafgift ved

- overtrædelse af manglende registrering for moms efter bestemmelsen i momslovens § 47,
- manglende efterlevelse af pålæg om udstedelse af faktura ved torvehandel m.v. jf. momsbekendtgørelsens § 40, stk. 6 og 7, (bekendtgørelse nr. 663 af 16. juni 2006),
- manglende efterlevelse af pålæg om brug af kasseapparat ved omførsel, jf. momsbekendtgørelsens § 43, stk. 4.

Om baggrunden for fastsættelse af en kontrolafgift – samt form og indhold heraf – henvises til

bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr.3, samt mere uddybende lovforslagets afsnit 2.5 og 3.5.

Til § 5

Til nr. 1-4

Det foreslås, at skattemyndighederne (SKAT) i lighed med fødevaremyndighederne får mulighed for administrativt at fratage en fødevarevirksomhed/restaurant/hotel næringsbrevet, indtil en verserende sag ved domstolene om frakendelse af næringsbrevet er endelig afgjort.

Fødevaremyndighederne fik med vedtagelsen af lov nr. 1549 af 20. december 2006 mulighed for at fratage næringsbrevet administrativt enten, når der skønnes at være en overhængende risiko for fødevarerisikoen, eller hvis der skønnes at være en overhængende risiko for, at virksomheden fortsat ikke vil blive drevet i overensstemmelse med reglerne i fødevarelovgivningen.

Tilsvarende ønsker SKAT, overfor virksomheder, som gennem længere tid notorisk har brudt skatte- og afgiftslovgivningen, og som - på trods af den rejste frakendelsessag - må forventes at blive ved med at gøre det, en mulighed for administrativt at fratage fødevarevirksomheder deres næringsbrev, indtil der er faldet endelig i dom i en verserende sag om fratagelse af næringsbrevet.

Udover hensynet til at afværge fortsat skatte- og afgiftsunddragelse er forslaget også baseret på et konkurrencemæssigt hensyn til andre virksomheder, som driver deres virksomhed i overensstemmelse med reglerne, og som kan føle deres retsbevidsthed krænkede ved, at en virksomhed, som i større eller mindre grad bevidst er baseret på omgåelse af skatte- og afgiftsreglerne, kan fortsætte virksomheden i den periode, der går indtil der foreligger en endelig dom.

Forslaget forudsætter ændring af reglerne i lov om næringsbrev til fødevarebutikker (lov nr. 486 af 9. juni 2004) samt en tilsvarende ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed (lovbekendtgørelse nr. 786 af 9. august 2005). Lovforslagets § 5 vedrører ændring af lov om næringsbrev til fødevarebutikker, mens lovforslagets § 6 vedrører den tilsvarende ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed.

I tilknytning til dette forslag foreslås det yderligere, at SKAT får en tilsvarende hjemmel som fødevaremyndighederne til at indhente og samkøre/sammenstille oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister med henblik på at kunne målrette indsatsen/kontrollen mod de virksomheder, som oftest overtræder lovgivningen, jf. nærmere herom bemærkningerne til § 8, nr. 1.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.2 og 3.2.

Til § 6

Til nr. 1-4

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 5.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en 14 dages frist for betaling af tilsvar, der er skønmæssigt fastsat efter bestemmelsens stk. 1. Bestemmelsen indeholder således i dag ikke nogen udtrykkelig hjemmel til at fastsætte en frist for betalingen, men i praksis fastsættes der en 14 dages frist til betaling. Denne frist fastsættes med baggrund i den betalingsfrist, der er fastsat i lovens § 5, stk. 1, som vedrører efterbetalinger ved forkert angivelse. Med forslaget indsættes der en udtrykkelig hjemmel i § 4, stk. 1, til at fastsætte en frist for seneste betaling af skønmæssigt fastsatte tilsvar.

Til nr. 2 og 3

Told- og Skatteforvaltningen har mulighed for at fratage en virksomhed registreringen efter henholdsvis bestemmelsen i opkrævningslovens § 4, stk. 3, og opkrævningslovens § 11, stk. 9.

I § 4, stk. 3, baserer fratagelse af registreringen sig på den situation, at virksomheden flere på hinanden følgende gange har fået foretaget skønmæssig fastsættelse af skatter og afgifter, mens fratagelsen efter § 11, stk. 9, baserer sig på den situation, at virksomheden ikke rettidigt har stillet den sikkerhed, som kan kræves efter lovens § 11, stk. 1 og 2.

Fortsættes virksomheden på trods af, at registreringen er frataget eller nægtet efter bestemmelsen i § 11, stk. 9, kan virksomhedens ledelse komme til at hæfte for virksomhedens skatter og afgifter. Denne mulighed er derimod ikke til stede, hvis virksomhedens drift fortsættes, når registreringsfratagelse sker efter bestemmelsen i § 4, stk. 3.

Det foreslås på denne baggrund, at der i lighed med bestemmelsen i § 11, stk. 11, indsættes en bestemmelse i opkrævningslovens § 4, stk. 3, hvorefter ledelsen i en virksomhed, hvis den forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter virksomheden på trods af afregistreringen, kan komme til at hæfte personligt, ubegrænset og solidarisk for skatter og afgifter m.v., som følger af den uregistrerede virksomhed.

Yderligere foreslås det, at det varsel, i form af et rekommanderet brev, som udsendes om fratagelse af registreringen efter § 4, stk. 3 - i lighed med hvad der er gældende efter § 11, stk. 10 - skal sendes i form af et rekommanderet brev, og at det kommer til at fremgå heraf, hvad de strafmæssige og de hæftelsesmæssige konsekvenser af at fortsætte virksomheden på trods af afregistreringen er. Af det varsel, der skal udsendes i forbindelse med registreringsfratagelse efter reglerne i § 11, fremgår det allerede, hvad de strafmæssige konsekvenser er. Det foreslås, at det også kommer til at fremgå, hvad de hæftelsesmæssige konsekvenser er.

Med de foreslåede ændringer vil konsekvenserne af fratagelse af virksomhedsregistreringen, uanset om det sker efter bestemmelserne i opkrævningslovens § 11 eller lovens § 4, stk. 3, være identiske.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.8 og 3.8.

Til nr. 4

Det foreslås, at også de personskatter, som stammer fra virksomhedens overskud, skal indgå ved opgørelsen af de restancegrænser, der er fastsat efter hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, samt ved opgørelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed, jf. § 11, stk. 5.

De i opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, fastsatte restancegrænser på hhv. 25.000 kr. og 50.000 kr. er afgørende for, om der kan stilles krav om sikkerhedsstillelse overfor en virksomhed, som allerede er, eller som ønsker at blive, registreret efter en eller flere skatte- og afgiftslove.

En restance bestående af personskatter og bidrag vil ofte vedrøre en personligt drevet erhvervmæssig virksomhed, som personen har eller har haft. Den del af virksomhedsejerens personlige skat, som kan knyttes til overskuddet fra den personligt drevne virksomhed, kan betegnes som den personlige virksomheds "egen" skat, og kan dermed sidestilles med den selskabsskat, som betales af overskuddet fra virksomheder, der drives i selskabsform.

Da selskabsskatter i kraft af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., opkræves efter reglerne i opkrævningsloven, og dermed indgår i beregningen af og anvendelsen af den efter opkrævningslovens § 11, stk. 1 eller 2, jf. stk. 5, stillede sikkerhed, samt tæller med ved opgørelsen af det i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nævnte beløb på 50.000 kr., findes det rimeligt, at også virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer bør være omfattet af § 11.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.9 og 3.9.

Til nr. 5

Det foreslås, at også en tilknytning til en konkursramt eller insolvent virksomhed som filialbestyrer bør kunne udløse et krav om sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2.

Efter § 11, stk. 2, kan der således stilles krav om sikkerhed, hvis der i en virksomhed, som ønskes anmeldt til registrering, er involveret fysiske eller juridiske personer, som er *ejere* af virksomheden, som *reelt driver den*, eller som er *bestyrelses- eller direktionsmedlemmer*, og hvis disse har været involveret i tidligere virksomhedsdrift, som har afstedkommet et samlet tab for staten på mere end 50.000 kr. I praksis drives særligt filialer af udenlandske selskaber ofte af en filialbestyrer.

En filialbestyrer har en funktion, der minder om den ledelsesfunktion, der påhviler en direktør, hvilket bl.a. kommer til udtryk i aktieselskabslovens § 149, stk. 2, 2. pkt., der fastslår, at de i loven om direktører anførte bestemmelser med de fornødne afvigelser finder tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

På denne baggrund foreslås det, at også filialbestyrere bliver omfattet af bestemmelsen i opkrævningslovens § 11, stk. 2.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.9 og 3.9.

Til nr. 6

Som en følge af det under § 7, nr. 4, beskrevne forslag ovenfor foreslås det, at personskatterestancer ligeledes indgår ved opgørelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed efter reglerne om sikkerhedsstillelse i hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.9 og 3.9.

Til nr. 7 og 8

Opkrævningslovens § 11, stk. 7 og 8, indeholder bestemmelser om, hvad told- og skatteforvaltningens meddelelse om sikkerhedsstillelse efter enten opkrævningslovens § 11, stk. 1 eller 2, nærmere skal indeholde. Det foreslås - i lighed med det i § 7, nr. 2, foreslåede - at det også skal fremgå, at ledelsen kan komme til at hæfte for virksomhedens skatter og afgifter, hvis virksomheden fortsættes uden at den krævede sikkerhed stilles.

Til nr. 1

I tilknytning til det ovenfor under § 5, nr. 1, beskrevne forslag foreslås det, at SKAT får en tilsvarende hjemmel som fødevaremyndighederne til at indhente og samkøre/sammenstille oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister med henblik på at kunne målrette indsatsen/kontrollen mod de virksomheder, som oftest overtræder lovgivningen.

Forslag og bemærkninger vedrørende dette forslag er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.2 og 3.2.

Til nr. 2

Forslaget er knyttet til det under § 1, nr. 1, § 2, nr. 2, og § 4, nr. 1, stillede forslag om, at en virksomhed efter en forudgående notifikation (advarsel/påbud) skal kunne komme til at hæfte for en underleverandørs manglende indeholdelse og indbetaling af hhv. arbejdsmarkedsbidrag, A-skat og/eller moms.

I lighed med hvad der er gældende for de notifikationer, som gives efter reglerne i momslovens § 46, foreslås det, at der skabes hjemmel til at registrere de notifikationer, som kan gives efter de foreslåede bestemmelser i SKATs Kontrolinformationsregister, det såkaldte KINFO-register (KINFO), jf. skattekontrollovens § 6 F. Registreringen i KINFO er nødvendig for holde styr på de afgivne notifikationer, og for at kunne kontrollere om afgivne notifikationer efterleves.

Forslag og bemærkninger vedrørende den foreslåede hæftelse for underleverandører, den tilknyttede notifikationsordning, samt den foreslåede hjemmel til registrering af notifikationer i KINFO-registret er nærmere uddybet i lovforslagets § 1, nr. 1, og lovforslagets afsnit 2.1, afsnit 3.1. og afsnit 3.6.

Til nr. 3

Det foreslås, at der i skattekontrollovens § 6 F indsættes hjemmel til, at SKAT kan foretage registersamkøring af oplysninger i KINFO-registeret med oplysninger i SKATs registreringssystem for virksomheder - Erhvervssystemet. SKAT kan stille resultatet af registersamkøringen til rådighed for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til brug for styrelsens arbejde som registreringsmyndighed for SKAT.

Rigsrevisionen offentliggjorde den 27. september 2006 sin rapport om SKATs indsats mod momskarruselsvindel. Rigsrevisionen anbefalede bl.a., at SKAT overvejer muligheden for at

skabe lovhjemmel til at gennemføre en maskinel kontrol i alle sager i relation til KINFO for at styrke registreringskontrollen.

Skatteministeren har i et svar af 3. november 2006 på spørgsmål nr. 3 af 4. oktober 2006 (SAU alm. del) om opfølgning på Rigsrevisionens rapport bl.a. oplyst at ville undersøge konsekvenserne af en eventuel lovgivning på området, der giver mulighed for registersamkøring med KINFO-registeret, så denne kontrol bliver lavet automatisk i alle sager i forbindelse med den maskinelle restance- og risikovisitering. Af svaret fremgår, at der i denne vurdering også vil indgå en vurdering af de retssikkerhedsmæssige aspekter.

Rigsrevisionens anbefaling er baggrunden for forslaget om at tilvejebringe hjemmel til registersamkøring af oplysninger i KINFO med oplysninger i SKATs registreringssystem for virksomheder – Erhvervssystemet.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.6 og 3.6.

Til § 9

Til nr. 1

Som led i forslaget om skærpelse af mulighederne for beslaglæggelse af en række ikke afgiftsberigtigede varer, jf. bl.a. lovforslagets § 10, nr. 7, foreslås det, at der i toldlovens § 84, indsættes en bestemmelse om, at også leasede, lejede eller lånte befordringsmidler kan fastholdes indtil alle afgifter, bøde og omkostninger er endelig betalt.

Hensigten med forslaget er at undgå, at de der står bag den organiserede handel med ikke afgiftsberigtigede varer spekulerer i at lease, leje eller låne biler til indsmugling og transport af varerne for at undgå en for dem belastende beslaglæggelse af egne køretøjer.

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 3.3.

Til § 10

Til nr. 1

Efter bestemmelsen i § 10 a, stk. 1, 2. pkt., skal erhvervsdrivende virksomheder i forbindelse med tilførsel af varer fra udlandet lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen. Bestemmelsen blev skærpet med fairplay II-loven fra 2006 (lov nr. 408 af 8. maj 2006), således at der for erhvervsdrivende varemottagere blev etableret en egentlig registreringspligt i forbindelse med import af varer fra udlandet, i modsætning til tidligere, hvor erhvervsdrivende varemottagere blot

skulle anmelde sig i forbindelse med en vareimport.

Samtidig blev der i § 10, a, stk. 5, indsat en bestemmelse om, at erhvervsdrivende varemottagere, som ikke er registrerede som varemottagere, og som får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer fra andre EU-lande forud herfor, skal anmelde vareimporten og stille sikkerhed for afgiften.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at denne mulighed tænkes anvendt i de situationer, hvor en virksomhed har fået frataget sit registreringsforhold efter eksempelvis chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 6, eller den situation, hvor virksomheden alene importerer varer 2 gange om året og derfor ikke ønsker et egentligt registreringsforhold.

Det foreslås, at bestemmelsen udvides, så den også kommer til at omfatte erhvervelse og tilførsel af varer fra lande uden for EU. Baggrunden herfor er, at SKAT i en række tilfælde har konstateret at der importeres ikke afgiftsberigtigede varer fra ikke EU-lande. Med den gældende formulering af bestemmelsen er der ikke knyttet en skærpet bøde til illegal import af varer fra tredjelande. Den foreslåede ændring sikrer, at illegal import fra henholdsvis EU-lande og ikke EU-lande behandles ens - også i bødemæssig henseende.

En tilsvarende ændring foreslås gennemført i emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven.

Til nr. 2

Reglerne i chokoladeafgiftslovens § 12, indeholder en række regnskabsmæssige krav til virksomheder, som handler med chokoladeafgiftspligtige varer.

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen får hjemmel til at give en virksomhed et konkret påbud om overholdelse af disse regler. Overholdes påbuddet ikke kan virksomheden pålægges en kontrolafgift.

Forslaget om påbud og eventuel efterfølgende kontrolafgift ved manglende overholdelse af påbuddet - samt baggrunden for forslaget - findes nærmere beskrevet i bemærkningerne til forslagens § 10, nr. 7, samt i lovforslagets afsnit 2.4 og 3.4.

Til nr. 3

Efter bestemmelsen i chokoladeafgiftslovens § 13, stk. 2, 3. pkt., skal køberen af afgiftspligtige varer opbevare følgesedler eller kvitteringer for de pågældende varer i det forretningslokale, hvorfra salget finder sted. Udtrykket forretningslokale anvendes flere steder i

regnskabsbestemmelsen i § 13. En tilsvarende bestemmelse findes i mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

I en række tilfælde er udtrykket "forretningslokaler" i bestemmelsen imidlertid blevet fortolket så snævert, at SKAT har opgivet at rejse sager om overtrædelse af bestemmelsen overfor virksomheder, hvor salget ikke foregår fra et fast forretningslokale, men f.eks. fra et rullende forretningssted i form af en varebil eller fra en stand på et marked eller lignende.

Det foreslås på denne baggrund, at udtrykket "forretningslokalet/forretningslokaler" ændres til "forretningsstedet/forretningssteder". Herved tydeliggøres det, at uanset om udsalget drives fra et fast forretningslokale, eller fra et mobilt udsalgssted eller lager, f.eks. en varebil, fra en markeds- eller festivalstand, et auktionshus eller en anden form for udsalgssted, så gælder kravet om at opbevare følgesedler eller kvitteringer også på det pågældende forretningssted.

Med vedtagelsen af lov nr. 549 af 8. juni 2006 (lov om ændring af næringsloven - omførsel), blev der vedtaget en ændring af næringsloven, således at der skete en udvidelse af det varesortiment, som må sælges ved omførsel. Det generelle formål med lovændringen var at styrke mulighederne for udvikling af nye forretningskoncepter, som kan gøre det muligt for mindre handlende at køre rundt til forbrugerne og tilbyde almindelige dagligvarer, f.eks. i tyndt befolkede områder. Undtaget fra reglerne om salg ved omførsel er de såkaldte "kioskfølsomme" varer. Dvs. alkoholiske drikke, mineralvand, sukker- og chokoladevarer samt tobaksvarer. Det er SKAT, der har tilsynsforpligtelsen i relation til reglerne om omførsel.

Forslaget om at udvide bestemmelsen om opbevaring af følgesedler og kvitteringer, således at den også fortolkningsmæssigt kommer til at omfatte f.eks. sådanne rullende forretningssteder, som de ovennævnte, hvorfra der typisk forhandles ikke afgiftsberigtigede kioskvarer, er således ikke udtryk for en legalisering af forhandlingen af denne type produkter ved omførsel. Tværtimod bør de virksomheder, der overtræder reglerne om omførsel ved salg af typiske - ikke afgiftsberigtigede - kioskvarer, ikke stilles bedre end andre virksomheder. Reglerne omfatter derfor også disse virksomheder, uanset deres omgåelse af reglerne om omførsel.

En tilsvarende ændring foreslås gennemført i mineralvandsafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven.

Til nr. 4 og 5

Se bemærkningerne ovenfor til § 10, nr. 3.

Til nr. 6

Reglerne i chokoladeafgiftslovens § 13, stk. 1-3, indeholder en række regnskabsmæssige krav til virksomheder, som handler med chokoladeafgiftspligtige varer.

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen får hjemmel til at give en virksomhed et konkret påbud om overholdelse af disse regler. Overholdes påbuddet ikke kan virksomheden pålægges en kontrolafgift.

Forslaget om påbud og eventuel efterfølgende kontrolafgift ved manglende overholdelse af påbuddet - samt baggrunden for forslaget - findes nærmere beskrevet i bemærkningerne til forslagets § 10, nr. 7, samt i lovforslagets afsnit 2.4 og 3.4.

Til nr. 7

Der foreslås indsat en række nye kontrolbestemmelser som §§ 23 a, 23 b og § 23 c. De foreslåede regler vedrører henholdsvis skærpede beslaglæggelsesregler (23 a), hjemmel til at fastsætte regler om en mærkningsordning for varer, der har været beslaglagt af told- og skatteforvaltningen (§ 23 b) samt hjemmel til at told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed et konkret påbud om overholdelse af de i loven indeholdte regnskabsbestemmelser (§ 23 c). Hvis ikke påbuddet overholdes, foreslås det, at virksomheden kan pålægges en kontrolafgift.

Tilsvarende ændringer foreslås gennemført i emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven.

Forslag om skærpede beslaglæggelsesregler (den foreslåede § 23 a)

Med den foreslåede beslaglæggelsesbestemmelse etableres der i chokoladeafgiftsloven - og parallelt hermed i emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven - en særlig beslaglæggeshjemmel, som retter sig direkte mod det fortsatte salg af ikke afgiftsberigtigede varer fra særlig mindre butikker og kiosker m.v.

Denne handel er i vidt omfang organiseret, og der spekuleres bevidst i, at SKATs muligheder for beslaglæggelse er begrænsede. SKATs hjemmel til beslaglæggelse er indeholdt i toldlovens § 83 og 84. Beslaglæggelse efter disse regler knytter sig til retsplejelovens kapitel 74 og de heri indeholdte grundregler om beslaglæggelse. Det betyder, at beslaglæggelsens formål primært er at sikre betaling/sikkerhed for den unddragne afgift. I praksis betyder det, at SKAT ofte ikke kan få rettens accept af beslaglæggelse af mindre varepartier, fordi indgrebet ikke står i forhold til sagens betydning, dvs. det unddragne beløbs størrelse, og det tab eller den ulempe, som indgrebet kan antages at medføre for den erhvervsdrivende.

Der spekuleres således bevidst i kun at transportere og opbevare mindre varepartier. Finder SKAT sådanne mindre ikke afgiftsberigtigede varepartier, så betaler den pågældende blot afgiften - og efterfølgende eventuel bøde - eller stiller sikkerhed herfor, og kan herefter fortsætte salget/omsætningen af de pågældende varer. Opdagelsesrisikoen og de udgifter der følger med en evt. opdagelse, er således en kalkuleret risiko, som opvejes af det øvrige salg af ikke afgiftsberigtigede varer.

Det foreslås til bekæmpelse heraf, at der fastsættes beslaglæggelsesbestemmelser i de enkelte relevante afgiftslove, og at det af disse bestemmelser direkte kommer til at fremgå, at det er muligt også at beslaglægge mindre varepartier. Det kan være vanskeligt præcist at angive, hvad der skal forstås ved mindre varepartier. Hensigten er, at SKAT fra erhvervsdrivende får mulighed for at beslaglægge varepartier, som man hidtil - pga. af de beskrevne begrænsninger i toldloven - har valgt ikke at beslaglægge. Det er i denne sammenhæng væsentligt at pointere, at de foreslåede beslaglæggelsesbestemmelser retter sig mod det erhvervsmæssige organiserede salg af ikke afgiftsberigtigede varer.

Yderligere foreslås det, at det kommer til at fremgå direkte af disse bestemmelser, at bestemmelseernes formål ikke blot er at sikre SKAT betaling/sikkerhed for afgiften, men tillige at sikre, at de pågældende varer af konkurrence- og omsætningsmæssige hensyn ikke kommer i fri omsætning, før alle afgifter og bøde er endelig betalt.

Hensigten med de foreslåede beslaglæggelsesbestemmelser er således bredere end formålet med toldlovens beslaglæggelsesbestemmelser, idet de foreslåede bestemmelser også tilsigter at varetage konkurrence- og omsætningsmæssige hensyn.

Forslag om hjemmel til at fastsætte regler om mærkning (den foreslåede § 23 b)

Det foreslås samtidig, at der i tilknytning til den foreslåede regel om beslaglæggelse indsættes en bestemmelse om, at told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om en særlig mærkning af indsmuglede varer, som efterfølgende lovliggøres.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der gives mulighed for etablere en ordning, hvor ikke afgiftsberigtigede varer, som er fundet under kontrol, og som eventuelt har været taget i beslaglæggelse, mærkes på en særlig måde, hvis der efterfølgende sker lovliggørelse af varerne. Herved gøres det lettere for told- og skatteforvaltningen ved en efterfølgende kontrol af en virksomhed, at udsondre disse varer fra eventuelle andre og nyere varer, som muligvis heller ikke er afgiftsberigtigede.

Forslagene om skærpede beslaglæggelsesregler og forslaget om hjemmel til at fastsætte regler om mærkning findes mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.3 og 3.3.

Forslag om påbud og eventuel efterfølgende kontrolafgift (den foreslåede § 23 c)

Det foreslås, at der i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven indsættes en bestemmelse, hvorefter SKAT får mulighed for at give virksomheden et påbud om at overholde en eller flere af nærmere angivne regnskabsregler i de pågældende love. Overholdes påbuddet, ikke foreslås det, at told- og skatteforvaltningen får mulighed for at pålægge virksomheden/virksomhedsmejereren en kontrolafgift.

Baggrunden for lovforslaget skal findes i håndhævelsen af de regler om skærpede bøder, som kom ind i de ovennævnte afgiftslove ved lov nr. 1059 af 17. december 2002 (ændring af regnskabsbestemmelser, skærpede bøder m.v.).

Med denne lov blev der i de nævnte love indsat en række regnskabsregler. Formålet med de skærpede regnskabsregler var - og er - at få skabt et økonomisk og varemæssigt transaktionsspor, som kan dokumentere, at den faktura - og dermed den påståede afgiftsberigtigelse - som angives at vedrøre det pågældende vareparti, som er genstand for kontrollen, reelt også vedrører disse varer. I tilknytning hertil blev der indsat en bestemmelse om, at der kan gives en skærpet bøde, hvis overtrædelse af reglerne medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift.

Det er altså ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at give en skærpet bøde, at der er et mangelfuldt eller "rodet" regnskab. Det er yderligere en betingelse, at det ikke - på baggrund af det mangelfulde regnskab - er muligt at konstatere, om afgiften reelt er betalt for de varer, som er genstand for kontrollen.

I praksis kommer SKAT under kontrolbesøg således jævnligt i den situation, at der foreligger et meget mangelfuldt regnskab, som ikke kan anvendes som dokumentation for, at det reelt er den faktura, som virksomhedsindehaveren angiver, der er udstedt som dokumentation for f.eks. et parti importerede sodavand, som sælges fra butikken. På den anden side kan det heller ikke afvises at den faktura, som fremvises af virksomhedsindehaveren - som dokumentation for, at afgiften er betalt - reelt også er den faktura, som er udstedt i forbindelse med købet af lige præcis det pågældende parti sodavand.

Man står altså i en gråzone, hvor man må lade tvivlen komme den forretningsdrivende til gode uanset, at et korrekt udarbejdet regnskab måske kunne have dokumenteret, at den pågældende faktura ikke vedrører det vareparti, som virksomhedsindehaveren påstår. Lidt firkantet kan man sige, at virksomhedsindehaveren "belønnes" for at have et mangelfuldt regnskab, og derved slipper for at få en skærpet bøde.

Påbuddet skal pege på et eller flere konkrete tiltag, som virksomheden skal gennemføre, og som skal være med til at sikre at regnskabet - og dermed transaktionssporet - udarbejdes korrekt, og efterfølgende kan lægges til grund for kontrollen.

For at lægge vægt bag påbuddet og for at presse virksomhederne til at følge det, foreslås det, at der fastsættes en kontrolafgift for overtrædelse af det pågældende påbud i samme størrelsesorden som den skærpede bøde, dvs. en afgift på 5.000 kr. Det foreslås, at afgiften forhøjes med 2.500 kr. for hver gang det konstateres, at påbuddet ikke er overholdt.

Påbuddet - der skal have en konkret anvisningsmæssig karakter - kan ikke indbringes for en højere instans. Følges påbuddet ikke, pålægges der en kontrolafgift. Det foreslås, at afgørelsen om kontrolafgiften skal kunne indbringes for Landsskatteretten.

Kontrolafgiften er ikke en strafferetlig sanktion, og forudsætter således ikke en forudgående vurdering af tilregnelsen, dvs. en vurdering af, om der foreligger fortsæt eller grov uagtsomhed bag overtrædelsen af det givne påbud. En kontrolafgiftssag kan således heller ikke indberettes som et "klip" til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister, jf. nærmere herom bemærkningerne under lovforslagets afsnit 3.4.2.

Forslaget om påbud - karakteren og indholdet af et påbud - samt eventuel efterfølgende kontrolafgift ved manglende overholdelse af påbudet - er i det hele taget nærmere beskrevet i bemærkningerne i lovforslagets afsnit 2.4 og særligt afsnit 3.4.

Til nr. 8

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til § 10 a, stk. 5, i lovens § 26, stk. 1, nr. 2. Herved strafsanktioneres import af afgiftspligtige varer, hvis der ikke, jf. bestemmelsen i § 10 a, stk. 5, forud herfor, er indgivet en forudgående anmeldelse herom. Pligten til anmeldelse påhviler virksomheder, som ikke er registrerede som varemottagere.

Med fairplay II-pakken (lov nr. 408 af 8. maj 2006) blev der i en række afgiftslove, bl.a. i chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 1-4, indsat bestemmelser om, at erhvervsdrivende varemottagere (mellemandlere/grossistvirksomheder) *skal* lade sig registrere og efter hver afgiftsperiode *skal* angive deres import af afgiftspligtige varer. I chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 5, blev der indsat en bestemmelse om, at erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er registrerede som varemottagere, forud for import af afgiftspligtige varer fra andre EU-lande skal indgive en anmeldelse herom til told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for de skyldige afgifter. Anmeldelsen skal ske, inden transporten af varerne påbegyndes.

Hensigten med bestemmelserne var at stramme op overfor import og salg af ikke afgiftsberigtigede chokoladevarer, særlig i kioskmiljøet.

Lovens § 26 indeholder bestemmelser, som strafsanktionerer en række overtrædelser af lovgivningen. I forbindelse med ovennævnte regler om registrering af mellemhandlere m.v. blev der i lovens § 26, stk. 1, nr. 2, indsat en henvisning til bestemmelsen om pligt til registrering i § 10 a, stk. 1, 2. pkt., dvs., at manglende registrering blev strafsanktioneret efter bestemmelsen. Der blev imidlertid ikke indsat en henvisning til lovens § 10 a, stk. 5.

I lovens § 26, stk. 5, hvorefter der kan fastsættes skærpede bøder på minimum 5.000 kr., blev der indsat en henvisning til såvel lovens § 10 a, stk. 1, 2. pkt. som til lovens § 10 a, stk. 5. Intentionen er således, at der skal kunne gives skærpede bøder for overtrædelse af såvel § 10 a, stk. 1, 2. pkt. og § 10 a, stk. 5. Da overtrædelse af lovens § 10 a, stk. 5, imidlertid ikke er strafsanktioneret på grund af den manglende henvisning hertil i lovens § 26, stk. 1, nr. 2, kan der således heller ikke gives en skærpet bøde, uanset at det fremgår af § 26, stk. 5.

Den foreslåede ændring retter op på denne mangel ved i lovens § 26, stk. 1, nr. 2, at indsætte den fornødne henvisning til lovens § 10 a, stk. 5..

En tilsvarende ændring foreslås gennemført i emballageafgiftsloven og mineralvandsafgiftsloven.

Til nr. 9

Efter chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 1, nr. 4, straffes et i medfør af § 10 a, stk. 4, 1. pkt., meddelt påbud med bøde. Henvisningen til § 10 a, stk. 4, 1. pkt., giver imidlertid ingen mening, idet bestemmelsen ikke giver mulighed for at give et påbud. Der har således tidligere i § 10 a, stk. 4, 1. pkt., været indeholdt en påbudsbestemmelse. Bestemmelsen blev ophævet som led i vedtagelsen af lov nr. 1059 af 17. december 2002 om ændring af regnskabsbestemmelserne og muligheden for at give skærpede bøder.

Med gennemførelsen af denne lov blev der i lovens § 10, stk. 2, indsat hjemmel til, at der kan gives et pålæg om at stille sikkerhed, hvis en varemodtager indenfor de seneste tre år er straffet efter reglerne i lovens § 26. Den manglende sikkerhedsstillelse ses imidlertid ikke at være strafbelagt.

Det foreslås på denne baggrund, at henvisningen i § 26, stk. 1, nr. 4, ændres således, at der i stedet henvises til bestemmelsen i § 10 a, stk. 2. Herved rettes der op på, at undladelse af at følge et pålæg om sikkerhedsstillelse efter gældende regler ikke er bødebelagt.

Der foretages en tilsvarende ændring for så vidt angår emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl og vinafgiftsloven.

Til § 11

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 2, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 2.

Til nr. 3

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 10, nr. 7, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 7.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 8, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 8.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 9, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 9.

Til nr. 12

Til nr. 1

Det foreslås, at reglen om told- og skatteforvaltningens adgang til at fastsætte nærmere bestemmelser for regnskabsførelsen udvides.

Det er således ikke tilstrækkeligt klart, hvad en faktura skal indeholde i forbindelse med handel mellem virksomheder, der handler med varer omfattet af forbrugsafgiftsloven.

SKAT har bl.a. tabt en sag, hvor en lampeproducent solgte et større parti til en anden virksomhed, som ikke var registreret for glødelampeafgift. Det fremgik ikke af fakturaen, at der ikke var betalt afgift af varerne. Sælger har således formentlig haft en formodning om, at køber også var registreret efter forbrugsafgiftsloven, og efter lovens § 14 a, stk. 4, skal afgiften ikke berigtiges ved handel mellem registrerede virksomheder.

Da det ikke specifikt fremgår af loven, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, hvad en faktura skal indeholde, eller af loven fremgår, at sælger skal undersøge, hvorvidt køber er en registreret virksomhed, tabte SKAT sagen.

I en række andre afgiftslove er der indsat hjemmel til, at told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem registrerede virksomheder, regnskabsførelse og *fakturaudstedelse*.

Efter reglen i emballageafgiftsloven er der således udarbejdet en vejledning, hvoraf det bl.a. fremgår, at en sælger har pligt til at undersøge, om en køber er registreret. Som dokumentation herfor skal sælger kunne fremlægge en kopi af fakturaen, der tydeligt oplyser, at varerne er overført uden berigtigelse af afgift.

På denne baggrund foreslås, at reglen i forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 3, om fastsættelse af regler for regnskabsførelse og fakturaudstedelse ændres, så denne regel bliver identisk med den tilsvarende regel i en række andre afgiftslove, herunder emballageafgiftsloven.

Til § 13

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til nr. 2-4

De foreslåede ændringer er identisk med de i § 10, nr. 3-5 foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 3-5.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 10, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer. Se således

bemærkningerne til § 10, nr. 2 og 6.

Til nr. 6

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 10, nr. 7, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 7.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 8, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 8.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 9, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 9.

Til § 14

Til nr. 1

Det foreslås, at kilometerkravet i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, ændres, således at der i stedet for krav om et vist antal kørte totalkilometer som betingelse for frakørslen, fastsættes krav om et vist antal indkørte/besatte kilometer, dvs., hvor der har været taxameter-registrerede kunder i hyrevognen.

Ændring af frikørselskravet, således at der i stedet stilles krav om et bestemt antal indkørte/besatte kilometer som grundlag for en frikørselsattest, vil efter Skatteministeriets opfattelse generelt betyde, at der skabes et incitament til at køre så mange "besatte" kilometer, at det sikres, at bilen kan opfylde frikørselskravet indenfor de angivne 2 eller 3 år.

Tilskyndelsen til at køre uregistrerede ture, dvs. til at køre sort og til at køre privat, mindskes herved, idet sådanne ikke registrerede kilometer ikke længere tæller med ved opgørelsen af, om kilometerkravet i frikørselsreglerne kan anses for opfyldt. Herved belønnes de vognmænd, som kører med taxameteret tilsluttet, og som dermed registrerer og oplyser om hele deres omsætning.

På baggrund af en statistik (fra 2006) fra Storkøbenhavns Taxinævn, som bl.a. indeholder en oversigt over det gennemsnitlige antal indkørte kilometer i forhold til det samlede antal kørte kilometer, foreslås de nye reducerede kilometersatser sat til henholdsvis 105.000 (besatte)

kilometer (over mindst 3 år) eller 125.000 (besatte) kilometer (over mindst 2 år).

Forslag og bemærkninger er mere uddybende beskrevet i lovforslagets afsnit 2.10 og afsnit 3.10.

Til § 15

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til nr. 2-4

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 10, nr. 3-5 foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 3-5.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 10, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 2 og 6.

Til nr. 6

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 10, nr. 7, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 7.

Til § 16

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til nr. 2-4

De foreslåede ændringer er identisk med de i § 10, nr. 3-5 foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 3-5.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 10, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer. Se således

bemærkningerne til § 10, nr. 2 og 6.

Til nr. 6

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 10, nr. 7, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 7.

Til § 17

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1, foreslåede ændring. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til nr. 2

Der skal rettelig henvises til stk. 8 og ikke som nu stk. 6. Forslaget retter op herpå.

Til nr. 3-5

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 10, nr. 3-5 foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 3-5.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 10, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 2 og 6.

Til nr. 7

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 10, nr. 7, foreslåede ændringer. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 7.

Til § 18

Det foreslås, at loven - dog med de i bestemmelsen nævnte undtagelser - træder i kraft den 1. juni 2008.

Ikrafttrædelsestidspunktet er fastsat under hensyntagen til, at der, fra tidspunkt for lovens

vedtagelse og frem til ikrafttrædelsestidspunktet, bør være tid til en bred orientering af erhvervslivet om de skærpelser af lovgivningen, som foreslås. Her tænkes særlig på reglerne om hæftelse for underleverandører, som mere generelt kan få betydning for virksomhederne.